

**ΣΧΟΛΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
1η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ
ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗΣ ΜΑΘΗΣΗΣ**

ΑΤΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

**Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΩΣ ΤΟ 2040, ΜΕ ΣΥΝΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ
ΑΜΥΝΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ**

**ΑΠΟ
ΣΧΗ (ΕΠ) ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟ ΓΕΩΡΓΙΟ**

ΜΑΡΤΙΟΣ 2012

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	1
ΣΚΟΠΟΣ.....	1
ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ	1
ΚΕΦΑΛΑΙΟ «Α» ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ	
ΣΗΜΕΡΑ.....	3
1. Το δημογραφικό πρόβλημα	3
2. Το δημογραφικό πρόβλημα και η Εθνική Άμυνα.....	9
3. Το Μεταναστευτικό Πρόβλημα.....	12
4. Το Μεταναστευτικό ως Πρόβλημα σήμερα.....	16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ «Β» ΑΙΤΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ – ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΥ	
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ.....	18
1. Αίτια δημιουργίας δημογραφικού προβλήματος.....	18
2. Αίτια Δημιουργίας Μεταναστευτικού Προβλήματος.....	23
ΚΕΦΑΛΑΙΟ «Γ» ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ	26
1. Γενικά	26
2. Δημογραφική – Μεταναστευτική Απειλή.....	27
ΚΕΦΑΛΑΙΟ «Δ» ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ.....	40
1. Δημογραφικό	40
2. Μεταναστευτικό	41
3. Προτάσεις.....	46
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α	53
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	57

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

«**Αρχή σοφίας, ονομάτων επίσκεψις**», είπε ο Αντισθένης. Για το λόγο αυτό ας επιχειρήσουμε αρχικά μια προσέγγιση του όρου εθνική ασφάλεια, ως εκείνου που σχετίζεται με την εδαφική ακεραιότητα, την εντός των συνόρων πολιτική κυριαρχία, την απρόσκοπτη διεξαγωγή εμπορικών και οικονομικών συναλλαγών, καθώς και την εσωτερική, πολιτική και κοινωνική σταθερότητα. Η προώθηση της εθνικής ασφάλειας συνιστά διαχρονικά την αδιαμφισβήτητη προτεραιότητα κάθε κράτους.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η ασφάλεια έχει δύο πτυχές, τη στρατιωτική πτυχή που αφορά την προστασία των κρατικών συνόρων από εξωτερικές απειλές, η επίτευξη της οποίας παραδοσιακά υλοποιούνταν με την παρατακτή στρατιωτική δύναμη, την απόκτηση στρατιωτικών μέσων και δυνατοτήτων, καθώς και τη μη στρατιωτική, που αφορά την προστασία της αυτονομίας, της ευημερίας και της σταθερότητας του κράτους.

Η εξασφάλιση της πρώτης πτυχής (της στρατιωτικής) αποτελεί προαπαιτούμενο για τη δεύτερη, καθόσον αν δεν έχει εξασφαλιστεί η επιβίωση του κράτους, η μη στρατιωτική (αυτονομία, ευημερία, πρόοδος, δημόσια υγεία κ.λπ.) δεν έχει πεδίο εφαρμογής.

Τα θέματα που μελετώνται στην παρούσα εργασία (δημογραφία – μετανάστευση) συνδέονται άρρηκτα και με τις δύο προαναφερθείσες πτυχές της Εθνικής Ασφαλείας και αποτελούν τη βάση πάνω στην οποία οικοδομείται.

Η εξέταση της επιρροής των θεμάτων αυτών επί της Εθνικής Ασφάλειας της χώρας, υλοποιείται με τη μελέτη αριθμητικών δεδομένων, είτε της υπογεννητικότητας (με μεγαλύτερη ακρίβεια), είτε της μετανάστευσης (με σαφώς ολιγότερη ακρίβεια, καθόσον οι πηγές δίδουν ασαφή δεδομένα).

Υπάρχει όμως και μια άλλη, μη απόλυτα μετρήσιμη, παράμετρος, της Εθνικής Ασφάλειας, η ψυχολογική διάσταση, που αναφέρεται στην ελευθερία από το φόβο. Και σε αυτόν τον τομέα τα υπό μελέτη προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα ασκούν καταλυτική επιρροή.

ΣΚΟΠΟΣ

Η προσέγγιση (πρόβλεψη) της εξελικτικής πορείας του δημογραφικού προβλήματος της χώρας ως το έτος 2040, υπό την επήρεια του μεταναστευτικού, προκειμένου να διαπιστωθεί αν υπάρχει (και αν ναι, σε ποιο βαθμό), απειλή για την Εθνική Ασφάλεια, με ανάδειξη των πιθανών κινδύνων αλλά και επισήμανση των αναγκαίων ή επιβαλλόμενων μέτρων αποτροπής.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

α. Η Παγκοσμιοποίηση θα διατηρήσει τη δυναμική μετακινήσεως ατόμων ή ομάδων, κυρίως από χώρες χαμηλού βιοτικού επιπέδου, σε χώρες οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά προηγμένες και η συμμετοχή της Ελλάδος σε διεθνείς οργανισμούς δεν εξασφαλίζει από μόνη της την αποτροπή της

ανεπιθύμητης εισόδου μεταναστών στο έδαφός της, αλλά και τη μη εκροή προσοντούχου προσωπικού της.

β. Το αξιακό σύστημα της σύγχρονης ελληνικής οικογένειας καθώς και η δομή της θα συνεχίσουν να αποτελούν βασικούς παράγοντες επηρεασμού του δημογραφικού προβλήματος.

γ. Θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν απροκάλυπτες (εξ ανατολών) και λανθάνουσες (από το Βαλκανικό χώρο) απειλές κατά της Ελλάδος.

δ. Η μείωση του ενεργού πληθυσμού θα επηρεάζει αρνητικά τη στρατιωτική και μη στρατιωτική πτυχή της ασφάλειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ «Α» ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΣΗΜΕΡΑ.

1. Το δημογραφικό πρόβλημα

Δημογραφία είναι η επιστήμη που μελετά τα φαινόμενα που σχετίζονται με την γέννηση και την γήρανση του πληθυσμού μιας χώρας και γενικά της ανθρωπότητας, ασχολείται δηλαδή με τη μελέτη και έρευνα της ποσοτικής και ποιοτικής εξέλιξης του πληθυσμού κάθε χώρας και γενικότερα της ανθρωπότητας.

Ειδικότερα, εξετάζει το δείκτη γονιμότητας κάθε κοινωνίας σε σχέση με το δείκτη της γήρανσης του πληθυσμού της συγκεκριμένης κοινωνίας. Έχει διαπιστωθεί ότι, για να πραγματοποιείται ανανέωση (διατήρηση) του πληθυσμού μιας χώρας, ο δείκτης γεννήσεων ανά γυναίκα πρέπει να κυμαίνεται τουλάχιστον στο 2,1 διαφορετικά υπάρχει πρόβλημα για την συγκεκριμένη κοινωνία.

«Η Δημογραφία αποτελεί έναν από τους θεμελιώδεις δείκτες πρόβλεψης των παγκοσμίων μελλοντικών εξελίξεων αλλά και μέτρησης της εθνικής ισχύος κρατών, αφού οι ακραίες δυσμενείς μεταβολές της, οδηγούν τόσο την ανθρωπότητα όσο και επί μέρους έθνη σε μη αντιστρέψιμα ιστορικά ραντεβού, καθ' όσον οι επιπτώσεις των μεταβολών αυτών είναι δυνατόν να λάβουν είτε πλανητικές διαστάσεις, είτε σε κρατικό επίπεδο να συμπαρασύρουν ευθέως και άλλους βασικούς δείκτες μετρήσεως εθνικής ισχύος, όπως η οικονομία, οι ένοπλες δυνάμεις, η κοινωνική συνοχή κ.λπ.»¹

Μέσα στον παρελθόντα αιώνα (εικοστό), ο παγκόσμιος πληθυσμός ανήλθε από 1.6 σε 6.1 δις και το 2050 αναμένεται να φθάσει τα 9,2 δις (διπλασιασμός του πληθυσμού της γης το 1950). Στον ίδιο αιώνα παρατηρήθηκε εντυπωσιακή αύξηση της μεταναστεύσεως από υπανάπτυκτες σε ανεπτυγμένες περιοχές.

Ιδιαίτερα για τη γηραιά ήπειρο, το δημογραφικό μέλλον της προβλέπεται ζοφερό, καθώς η ανάγκη συμπληρώσεως του ελλείποντος εργατικού δυναμικού των κρατών της, τα οδήγησε αρχικά στην ανοχή ή και επιδίωξη υποδοχής μεγάλων μεταναστευτικών μαζών, των οποίων όμως η εισροή, έλαβε ανεξέλεγκτες και ασύμμετρες διαστάσεις, τις συνέπειες των οποίων επιχειρούν να περιορίσουν ασκώντας αυστηρή μεταναστευτική πολιτική, προτάσσοντας το εθνικό συμφέρον τους. Αιτία της μετακίνησης πληθυσμών προς τις ευρωπαϊκές χώρες αποτέλεσε η δημογραφική έκρηξη των υπό ανάπτυξη χωρών (καθόσον σε αυτές κυρίως οφείλεται η ανάπτυξη του πληθυσμού της γης), η διαφορά βιοτικού επιπέδου, και η ύπαρξη καθεστώτων βίας και συγκρούσεων σε περιοχές της Αφρικής και Ασίας.

Ο Ευρωπαϊκός δείκτης γεννητικότητας μειώνεται σταθερά από το 1960 και αφού κατήλθε υπό το επίπεδο αναπληρώσεως πληθυσμού (2.1) στα μέσα του 1970, φθάνει σήμερα το 1,4 περίπου (ο μικρότερος παγκοσμίως), ενώ παράλληλα η Ε.Ε. εμφανίζει το μεγαλύτερο παγκοσμίως προσδόκιμο όριο ζωής. Στην αύξηση

¹ Μαρτζούκος, Β. (15/9/2011). «Δημογραφικό και μετανάστευση: το εκρηκτικό μείγμα που απειλεί το μέλλον της Ευρώπης και την επιβίωση της Ελλάδος». (Αντιναύαρχος ε.α. Π.Ν.). Ανάσυρση από τον τόπο της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.: <http://www.elesme.gr/elesme.gr/APOPSEISMELWN.htm> την 1/3/2012

του προσδόκιμου ζωής οφείλεται η ψευδαίσθηση αύξησης του πληθυσμού των αναπτυγμένων κοινωνιών, γεγονός που τις καθιστά «κοινωνίες γερόντων». Σήμερα η αναλογία των ηλικιακά μη ενεργών σε σχέση με τους ενεργούς (ηλικίες από 15 – 65) ευρωπαίους πολίτες είναι 1/3 ενώ σε σαράντα μόλις χρόνια εκτιμάται ότι θα γίνει 1/1,5.

«Η Ελλάς όχι μόνο δεν αποτελεί εξαίρεση στο ευρύτερο δημογραφικό ευρωπαϊκό πρόβλημα αλλά αντιθέτως η ανησυχία για το μέλλον της λαμβάνει υπαρξιακό χαρακτήρα, αφού η μεταναστευτική καταιγίδα σε συνδυασμό με τον συνολικό πληθυσμό της, την υπογεννητικότητα της, τις εθνικές απειλές που την περιστοιχίζουν και την πεπερασμένη αφομοιωτική της ικανότητα ειδικά για τους Μουσουλμάνους, που αποτελούν την συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών, συνθέτουν ασταθές εκρηκτικό μίγμα του οποίου οι επιπτώσεις άπτονται των συμφερόντων επιβιώσεως του έθνους».²

Προβολές του πληθυσμού της Ελλάδος, 2005 – 2030

Βασικό (baseline) σενάριο πληθυσμού της Eurostat στα πλαίσια του προγράμματος EUROPRO2004

ΑΡΡΕΝΕΣ						
Ηλικία	2005	2010	2015	2020	2025	2030
0-4	265.8	278.2	274.1	256.4	237.7	227.1
5-9	266.0	270.9	283.2	279.1	261.3	242.2
10-14	289.0	272.1	276.9	289.2	284.8	266.6
15-19	317.0	295.9	278.9	283.7	295.7	290.9
20-24	400.4	323.8	302.8	285.8	290.3	301.7
25-29	439.7	407.8	331.4	310.4	293.2	297.1
30-34	446.5	446.9	415.0	338.9	317.6	299.9
35-39	441.0	452.5	452.8	421.0	345.0	323.3
40-44	399.4	445.6	457.0	457.2	425.3	349.5
45-49	383.3	401.7	447.4	458.6	458.6	426.7
50-54	353.6	382.0	400.0	444.9	455.6	455.4
55-59	326.8	347.4	375.3	393.1	436.8	447.3

² Μαρτζούκος, Β. (15/9/2011). «Δημογραφικό και μετανάστευση: το εκρηκτικό μείγμα που απειλεί το μέλλον της Ευρώπης και την επιβίωση της Ελλάδος». (Αντιναύαρχος ε.α. Π.Ν.). Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.: <http://www.elesme.gr/elesmegr/APOPSEISMELWN.htm> την 1/3/2012

60-64	263.9	316.3	336.9	364.5	382.2	424.8
65-69	279.0	249.6	299.4	319.8	346.6	363.8
70-74	264.5	251.7	227.3	273.8	293.9	319.7
75-79	190.6	219.3	211.4	193.5	234.8	254.1
80-84	100.3	137.7	161.2	158.2	147.0	180.5
85+	57.1	71.3	98.9	122.9	130.8	129.2
Σύνολο	5,483.9	5,570.7	5,629.9	5,651.0	5,637.2	5,599.8

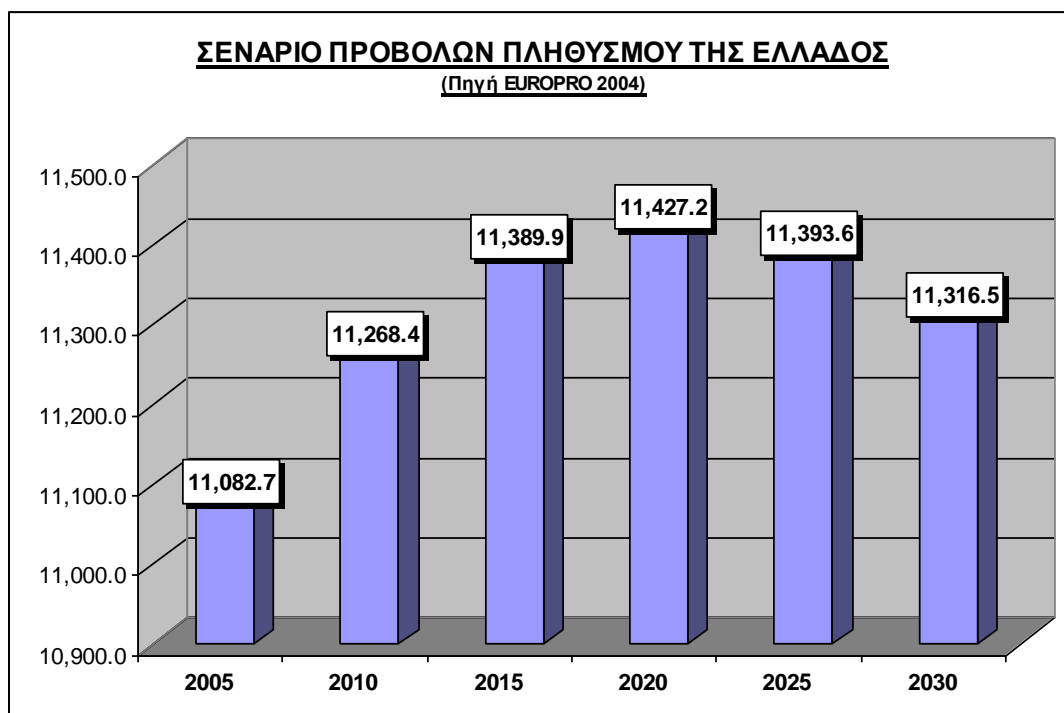
ΘΗΛΕΙΣ						
Ηλικία	2005	2010	2015	2020	2025	2030
0-4	250.3	262.1	258.2	241.5	223.9	213.9
5-9	253.1	254.6	266.3	262.4	245.6	227.7
10-14	272.3	258.3	259.8	271.5	267.3	250.2
15-19	293.1	278.5	264.5	265.9	277.3	272.8
20-24	367.0	300.4	285.8	271.7	272.8	283.7
25-29	406.0	376.2	309.7	295.0	280.5	281.0
30-34	422.5	415.2	385.3	318.8	303.7	288.7
35-39	429.7	429.9	422.6	392.8	326.1	310.6
40-44	400.0	435.8	436.1	428.7	398.8	331.9
45-49	389.8	404.6	440.2	440.5	433.0	402.8
50-54	359.0	392.5	407.3	442.7	442.9	435.2
55-59	345.6	359.5	392.9	407.8	443.0	443.1
60-64	297.0	344.3	358.5	391.9	406.9	441.9
65-69	331.5	293.2	339.9	354.5	387.6	402.6
70-74	321.3	317.3	282.6	328.6	343.8	376.7
75-79	242.5	286.6	285.8	256.9	300.5	316.2
80-84	138.5	187.7	224.4	226.6	205.9	243.3
85+	79.6	101.0	140.1	178.4	196.8	194.4
Σύνολο	5,598.8	5,697.7	5,760.0	5,776.2	5,756.4	5,716.7

ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

Σύνολο	11,082.7	11,268.4	11,389.9	11,427.2	11,393.6	11,316.5
---------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------

Ο πληθυσμός της Ελλάδος σύμφωνα με την απογραφή του έτους 2011, ανέρχεται στα 11,2 εκ. περίπου κατοίκους (11.268.000). Από τα 11εκ. κατοίκους, οι γηγενείς Έλληνες ανέρχονται στα 10.470.000 εκ. και οι υπόλοιποι (800.000 περίπου) είναι μετανάστες (απογραφέντες, άρα νόμιμοι και νομιμοποιηθέντες) από Αλβανία (481.660), Βουλγαρία (43.980), Ρουμανία (25.375), Ουκρανία (19.785) Πακιστάν (15.800), Ρωσία (13.600), Γεωργία (13.255), Ινδία (10.045) και διάφορες άλλες εθνότητες (72.413). Το ποσοστό των Ελλήνων ανέρχεται σε 93% του συνολικού πληθυσμού, ενώ από το υπόλοιπο 7% των απογραφέντων νομίμων μεταναστών το 70% είναι Αλβανοί.

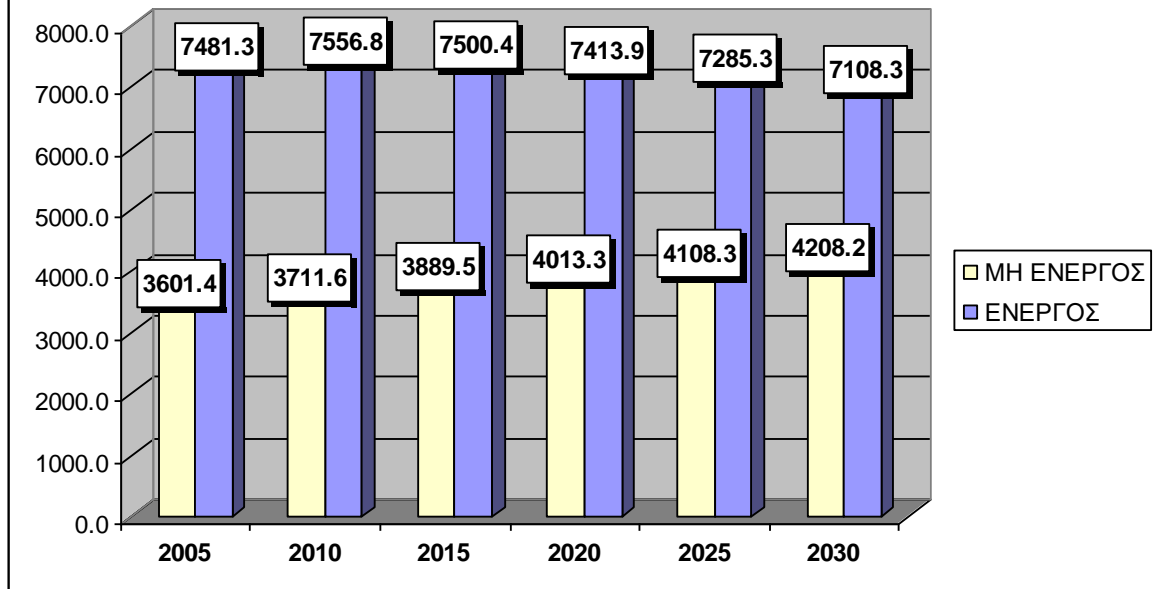
Στις εκτιμήσεις αυτές θα πρέπει να προστεθεί άγνωστος τεράστιος αριθμός λαθρομεταναστών. Οι κύριες εθνικότητες των λαθρομεταναστών συμπεριλαμβάνουν Αλβανούς, Πακιστανούς, Κούρδους, Αφγανούς, Ιρακινούς και υποσαχάριους Αφρικανούς (π.χ. Σομαλούς, Νιγηριανούς κ.λπ.).

ΕΞΕΛΙΞΗ ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ ΗΛΙΚΙΑΚΑ ΜΗ ΕΝΕΡΓΟΥ ΠΡΟΣ ΕΝΕΡΓΟ

ΠΛΗΘΥΣΜΟ

(Πηγή EUROPRO 2004)

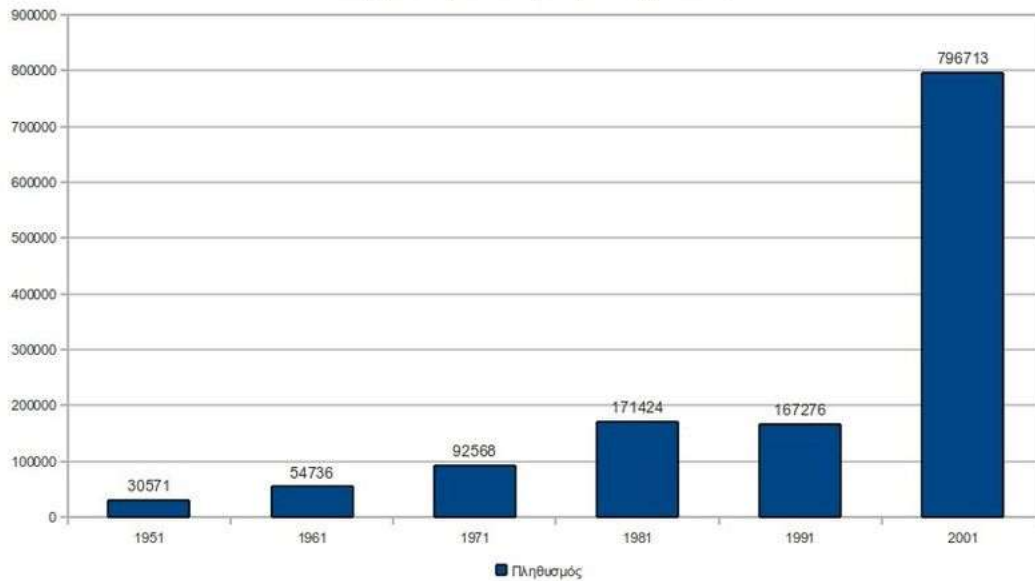

Προκειμένου να καταδειχθεί το μέγεθος της αλλοίωσης του πληθυσμού της χώρας, παρατίθεται το εξής στοιχείο που αφορά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση Ελληνοπαίδων και μη. «Το έτος 1990 η χώρα είχε 813.353 μαθητές Δημοτικού, ενώ μετά μία 10ετία είχε 170.000 λιγότερους (ποσοστό μείωσης 21%). Εκτιμάται ότι το 2040 οι αλλοδαποί μαθητές θα υπερβαίνουν τις 600.000, ενώ οι αντίστοιχοι Έλληνες θα φθάνουν περίπου στις 300.000».³

Η παραπάνω εκτίμηση επιβεβαιώνεται από τον υφιστάμενο δείκτη γεννητικότητας ανά Ελληνίδα γυναίκα (1,3 τέκνα) ο οποίος υπολείπεται του απαιτούμενου για τη διατήρηση – ανανέωση του πληθυσμού (2,1 τέκνα), γεγονός που σημαίνει υποδιπλασιασμό του πληθυσμού σε 45 έτη.

³ Μαρτζούκος, Β. (15/9/2011). «Δημογραφικό και μετανάστευση: το εκρηκτικό μείγμα που απειλεί το μέλλον της Ευρώπης και την επιβίωση της Ελλάδος». (Αντιναύαρχος ε.α. Π.Ν.). Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.: <http://www.elesme.gr/elesmegr/APOPSEISMELWN.htm> την 1/3/2012

Μετανάστες στην Ελλάδα
Πηγή: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος

Ο Τουρκικός πληθυσμός πρόκειται να αυξηθεί από 73 εκ. που είναι σήμερα σε 100 εκ. το 2040.

Το προσδόκιμο όριο ζωής στην Ελλάδα, έχει φθάσει στα 79.66 έτη (77.1 για τους άνδρες και 82.37 για τις γυναίκες).

Από το 1971 μέχρι σήμερα έχει μειωθεί κατά το ήμισυ το ποσοστό των παιδιών μέχρι 14 ετών και ταυτόχρονα έχει διπλασιασθεί το ποσοστό των μεγαλύτερων των 65 ετών ατόμων.

«Εκτιμάται ότι το 2040, ο πληθυσμός της Ελλάδος θα υπερβαίνει τα 12 εκ., εκ των οποίων οι Έλληνες θα είναι της τάξεως των 8 εκ. και από αυτούς το 25% θα είναι ηλικίας άνω των 65 ετών. Σύμφωνα με εκτιμήσεις της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, το 2050 η αναλογία των παιδιών από 0-14 ετών θα είναι 13%, η αντίστοιχη των ηλικιών άνω των 65 ετών θα φθάνει το 32.1%, ενώ το ποσοστό του οικονομικά ενεργού πληθυσμού ηλικίας 15-64 ετών θα έχει κατέλθει στο 54,9%».4

Στη χώρα μας έχουμε ετησίως περί τις 100.000 γεννήσεις και περισσότερες από 200.000 αμβλώσεις. Στην έκθεση «Οικονομική και Δημογραφική Βιωσιμότητα του Κοινωνικοασφαλιστικού Συστήματος» του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ), περιγράφεται το εφιαλτικό σενάριο καταρρεύσεως του ασφαλιστικού συστήματος (η υγιής σχέση εργαζομένων προς συνταξιούχους είναι 4:1), παρά την είσοδο μεταναστών στην χώρα και την αύξηση του ποσοστού συμμετοχής των Ελλήνων στο εργατικό δυναμικό της χώρας.

4 Μαρτζούκος, Β. (15/9/2011). «Δημογραφικό και μετανάστευση: το εκρηκτικό μείγμα που απειλεί το μέλλον της Ευρώπης και την επιβίωση της Ελλάδος». (Αντιναύαρχος ε.α. Π.Ν.). Ανάσυρση από τον τόπο της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.: <http://www.elesme.gr/elesmegr/APOPSEISMELWN.htm> την 1/3/2012

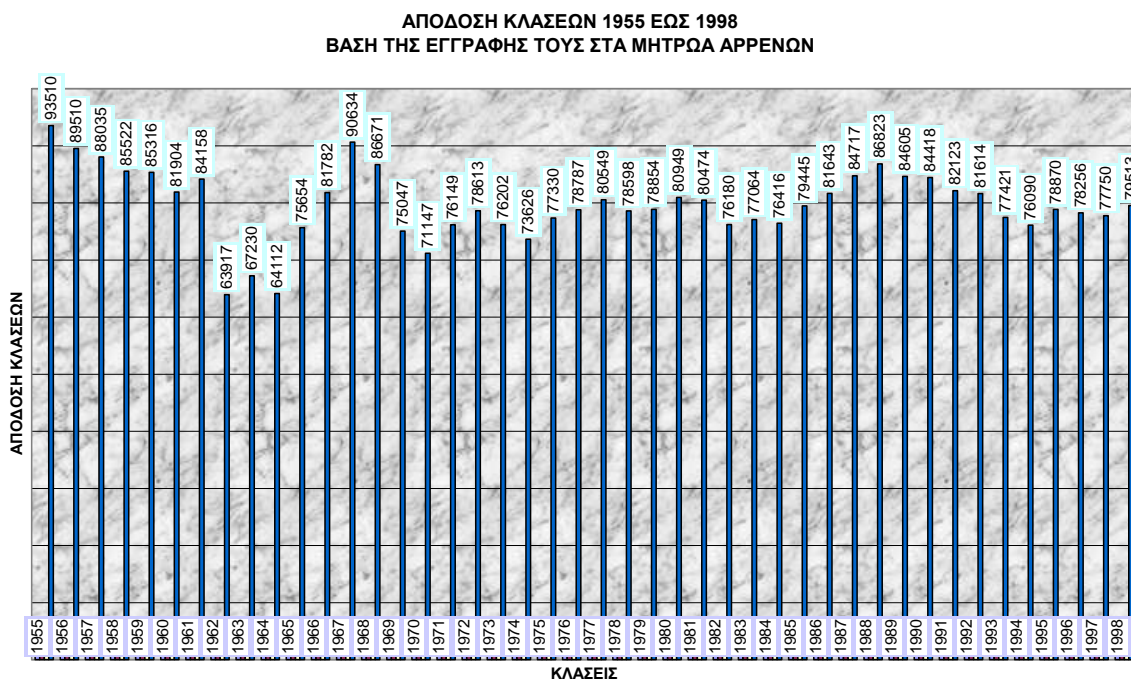
2. Το δημογραφικό πρόβλημα και η Εθνική Άμυνα.

Ας επιχειρήσουμε την προσέγγιση του δημογραφικού προβλήματος από την καθαρά στρατιωτική πλευρά και συγκεκριμένα με παράθεση στρατολογικών στοιχείων (πηγή Δνση Στρατολογικού ΓΕΣ - ΓΕΕΘΑ) για εξαγωγή ασφαλέστερων συμπερασμάτων.

Η μελέτη της απόδοσης των κλάσεων κληρωτών στρατευσίμων είναι άκρως επιβεβαιωτική ως προς την ορθότητα των στοιχείων που παρατέθηκαν και παραπάνω.

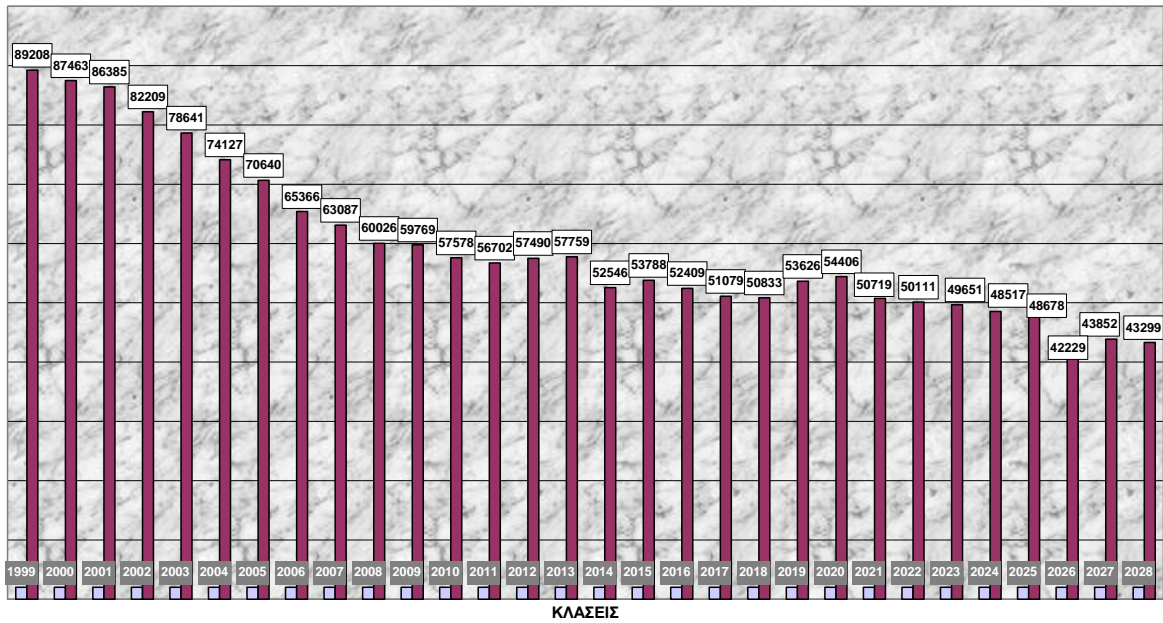
Με δεδομένη την έδραση του συστήματος άμυνας της χώρας στην επιστρατευόμενη δύναμη (ηλικίες έως και 65 ετών) πέραν της παρατακτής υπηρετούσας, η μελέτη ανέτρεξε σε αναζήτηση στοιχείων από την κλάση του 1950 έως και του 2028 (για τους άρρενες Έλληνες που γεννήθηκαν από 1931 έως και 2009)

Αναλυτικότερα⁵

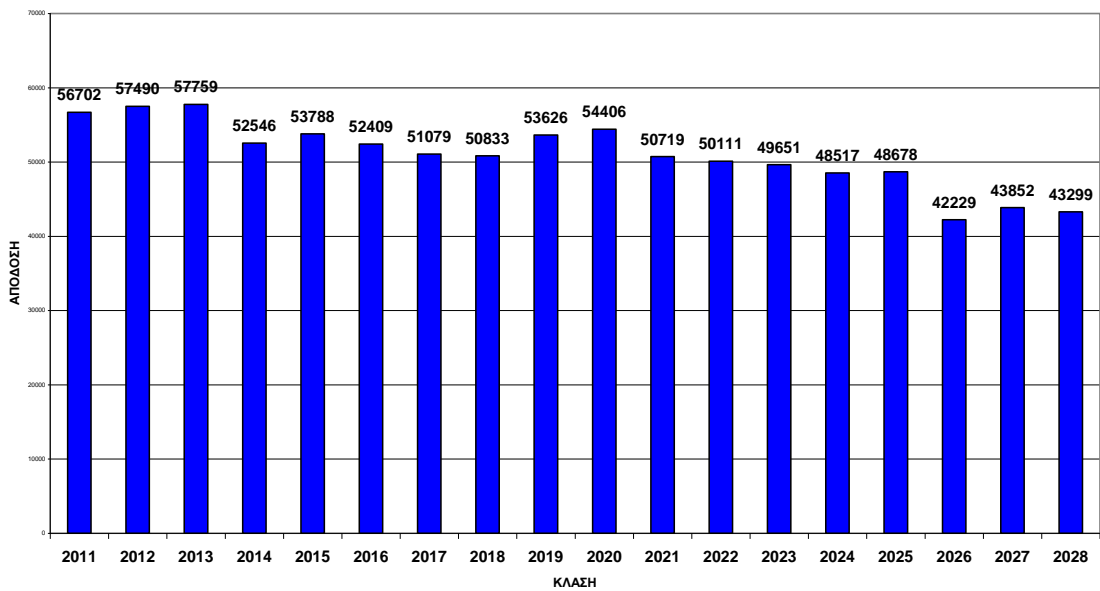

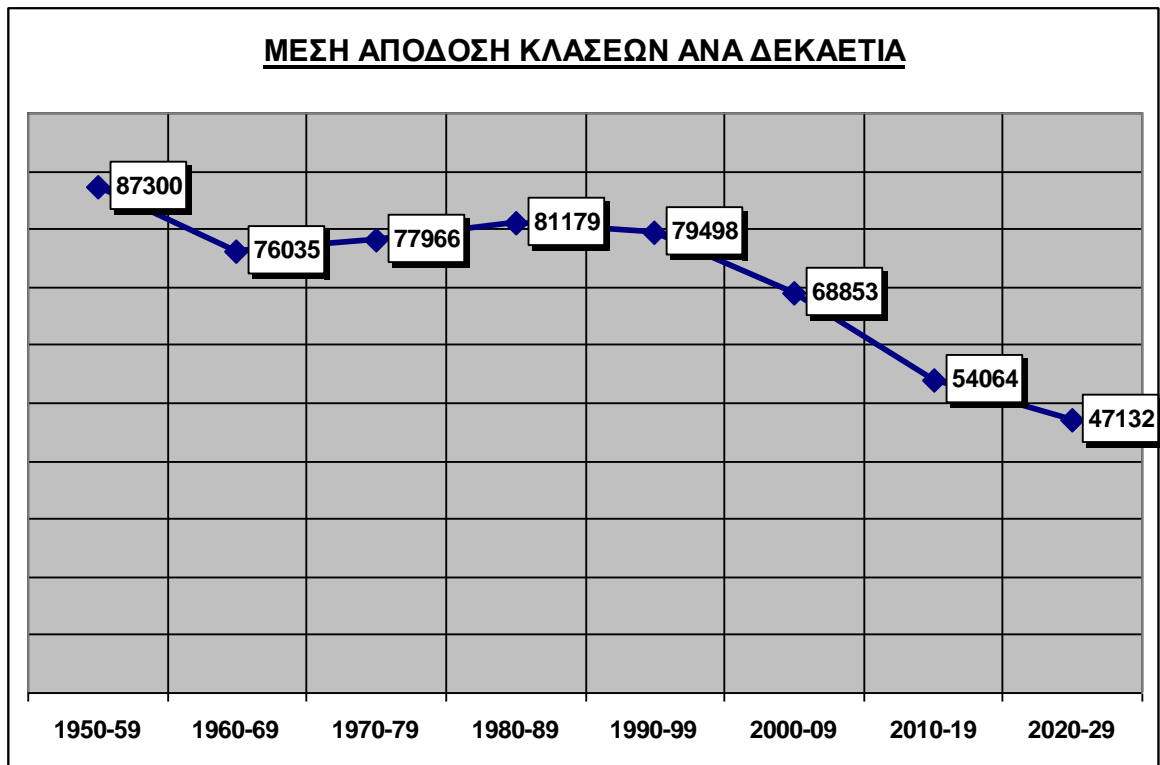
⁵ Δνση Στρατολογικού Γενικού Επιτελείου Στρατού (2012)

ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΛΑΣΕΩΝ 1999 ΕΩΣ 2028
ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΜΗΤΡΩΑ ΑΡΡΕΝΩΝ

ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΛΑΣΕΩΝ 2011 ΕΩΣ 2028
ΜΕΙΩΣΗ - 23.64%

Παρατηρείται συνεχής μείωση της απόδοσης των κλάσεων κληρωτών οπλιτών με προκύπτουσα τελική διαφορά μεταξύ της βάσης (1950-59) και της τελικής για την οποία υπάρχουν πραγματικά στοιχεία (2020-29) αρνητική ποσοστιαία διαφορά ίση με 44%.

Αξιοσημείωτη είναι η μείωση κατά 23% της υπό μελέτη απόδοσης κατά τις τελευταίες δύο δεκαετίες όπως παραστατικά προβάλλεται στο σχετικό γράφημα. Η μισή δηλ. μείωση των οκτώ συνολικά δεκαετιών οφείλεται στις δύο τελευταίες (2011-2029).

Μια λεπτομερέστερη μελέτη των δεδομένων εμφανίζει μικρές αναλαμπές (αντιστάσεις προς την πτωτική πορεία) στις κλάσεις των τελευταίων ετών των δεκαετιών του 1980 και 2010, που ερμηνεύονται με τα μέτρα που είχαν ληφθεί υπέρ της πολυτεκνίας την πρώτη, αλλά και της τριτεκνίας στη δεύτερη περίπτωση.

Βεβαίως, πλέον της διαπιστούμενης σχετικής αποδοτικότητας των μέτρων, προκύπτει και η σχετικά προσωρινή επιρροή τους επί των γεννήσεων, καθόσον η «ανάσχεση» του φαινομένου, φαίνεται να διαρκεί λιγότερο από πέντε χρόνια.

Συγκλονιστική είναι η απότομη μείωση της απόδοσης των κλάσεων των ετών 1962 -1964 που οφείλεται στις γεννήσεις των κατοχικών ετών πείνας και δυστυχίας του ελληνικού λαού. Η δημογραφία ακτινογραφεί με οδυνηρή ακρίβεια την συρρίκνωση ενός λαού πέραν της μελέτης των απωλειών και με εκείνη της μελέτης των γεννήσεων. Αργότερα βέβαια θα αναδείξει την ίδια συμπεριφορά του λαού αυτού, με γενεσιουργό αιτία την ευδαιμονία αντί της δυστυχίας και τη μεταβολή του αξιακού του συστήματος.

3. Το Μεταναστευτικό Πρόβλημα

α. Η παγκόσμια διάσταση.

Η μετανάστευση λαών και πληθυσμιακών ομάδων ιστορικά αποτέλεσε αέναο κοινωνιολογικό φαινόμενο, η δε έννοια της λαθρομετανάστευσης διαφοροποιείται από την μετανάστευση, μόνο ως προς το στοιχείο της νομιμότητας. Στην ουσία σήμερα, μετανάστευση και λαθρομετανάστευση αποτελούν ένα ενιαίο φαινόμενο. «Ειδικότερα η λαθρομετανάστευση θα μπορούσε να θεωρηθεί ως η νόθος αδελφή της μετανάστευσης αφού στην ουσία εμφανίζεται όπου οι χώρες υποδοχής μεταναστών εξαντλούν κατά ένα τρόπο την μεταναστευτική τους απορροφητικότητα, δηλαδή τις δυνατότητές τους να δεχθούν νομίμους μετανάστες».⁶

Το κύριο αίτιο χωρίς, να είναι και το μόνο, που προκαλεί το φαινόμενο της μετανάστευσης και κατ' επέκταση της λαθρομετανάστευσης υπήρξε, ανέκαθεν, η αναζήτηση καλύτερων «όρων ζωής» που δημιουργεί μια ισχυρότατη «δυναμική» μετακίνησης ατόμων ή ομάδων κυρίως από χώρες χαμηλού βιοτικού επιπέδου σε χώρες οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά προηγμένες.

Παρά ταύτα, στην σημερινή εποχή της παγκοσμιοποίησης των πάντων, παρατηρούνται και ανάλογες μετακινήσεις και από προηγμένες και οικονομικά ισχυρές χώρες σε άλλες επίσης ανεπτυγμένες, κυρίως στο πλαίσιο της ΕΕ.

Το 2005 για παράδειγμα 145.00 περίπου άτομα κατά κανόνα υψηλών προσόντων μετακινήθηκαν από τη Γερμανία για να αναζητήσουν καλύτερες προϋποθέσεις εργασίας σε άλλες χώρες.

Κατά κανόνα λοιπόν, η «αγορά εργασίας» γίνεται στην πράξη η «Λυδία Λίθος» της επιλογής των μεταναστών, αλλά και της πολιτικής των χωρών υποδοχής απέναντι στο θέμα . Ειδικότερα για την Ελλάδα κάτω από τις υφιστάμενες δυσμενείς συνθήκες οικονομικής περισυλλογής και ύφεσης, αναμένεται να ενταθεί η μετακίνηση προσοντούχου προσωπικού, από εκείνο που βρίσκεται σε ανοδική παραγωγική δυνατότητα, σε αγορές εργασίας που προσφέρουν ευνοϊκότερες συνθήκες απασχόλησης.

Αυτή η παράμετρος, στο πλαίσιο της παρούσας εργασίας, δεν δύναται να εξετασθεί σε βάθος, αλλά είναι σίγουρο ότι θα πρέπει μελλοντικά να αποτελέσει αντικείμενο ιδιαίτερης μελέτης και προβληματισμού.

Η μετανάστευση από την Ελλάδα στο εξωτερικό εκτιμάται ότι θα επηρεάσει αποφασιστικά τόσο την οικονομική συνιστώσα της εθνικής ασφάλειας όσο και τη στρατιωτική, καθόσον η αναζήτηση εργασίας είτε ως επόμενο των σπουδών

⁶ Αγγελόπουλος, Χ. (2007). «Μετανάστευση και Εθνική Ασφάλεια» Μεταναστευτικό - Εθνική Άμυνα (12-14 Φεβρουαρίου). Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΕΛΕΣΜΕ http://www.elesme.gr/elesmegr/periodika/t39/t39_08.htm, την 1/3/2012

στάδιο, είτε ως αναζήτηση λύσης στο πρόβλημα της περιορισμένης εγχώριας αγοράς εργασίας θα στερήσουν τη χώρα από προσωπικό με κοινά παραδεκτές δυνατότητες συμβολής στην οικονομική δραστηριότητα, αλλά και επιστρατευτικά πλήρως αξιοποιήσιμοι. Παράλληλα ελλοχεύει ο κίνδυνος δημιουργίας νέας γενιάς ανυπότακτων, με την -πραγματική τώρα – ανάγκη κάλυψης των επαγγελματικών αναγκών των νέων επιστημόνων, σε ένα περιβάλλον σταθερότητας και παροχής ευκαιριών απασχόλησης.

Οι μέχρι και τη 10ετία του '80 παραδοσιακές χώρες υποδοχής μεταναστών (ΗΠΑ, Γερμανία, Γαλλία κ.λπ.) άρχισαν να εφαρμόζουν μία καθαρά περιοριστική μεταναστευτική πολιτική από τις αρχές της 10ετίας του 90, όπου και η κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ της Ευρώπης, οδήγησαν τα ρεύματα των λαθρομεταναστών και προς άλλες χώρες, που μέχρι τότε έκαναν εξαγωγή μεταναστών, όπως η Ελλάδα, η Ιταλία, Πορτογαλία, Ισπανία και οι οποίες βαθμιαία και λόγω της αναπτύξεώς τους μεταβλήθηκαν σε χώρες υποδοχής.

Σε επίπεδο ευρωπαϊκών χωρών – όπου υφίσταται μεταναστευτική πολιτική – διαπιστώνεται μια προσπάθεια εξισορρόπησης της κάλυψης - μέσω της μετανάστευσης - των αναγκών αγοράς εργασίας, ενίσχυσης της παραγωγικότητας, λόγω γήρανσης και μη ανανέωσης του γηγενούς εργατικού δυναμικού (κυρίως για λόγους επιβίωσης του ασφαλιστικού συστήματος – επιδίωξη διατήρησης της αναλογίας 4:1) και της διατήρησης της ενιαίας εθνολογικής σύστασης και κοινωνικής συνοχής για διατήρηση της εθνικής ασφάλειας.

Η επιδίωξη αυτή δεν είναι πάντοτε τελέσφορη και στις περιπτώσεις αυτές δημιουργεί στρεβλώσεις, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν επιτρέπεται η δημιουργία τετελεσμένων, όπως δυστυχώς διαφαίνεται να συμβαίνει στη χώρα μας. Η αποφυγή δημιουργίας τετελεσμένων επιδιώκεται με τη νομοθέτηση με γνώμονα το εθνικό συμφέρον και κυρίως με την αυστηρή τήρηση της νομοθεσίας αυτής.

Ειδικότερα, επιδιώκεται ο έλεγχος της λαθρομετανάστευσης, η κατευθυνόμενη είσοδος και παραμονή μεταναστών, η νομιμοποίηση λαθρομεταναστών επί προσωρινής κυρίως βάσεως στην έκταση που οι ανάγκες τους κυρίως από πλευράς αγοράς εργασίας υπαγορεύουν, η ταυτόχρονη λήψη μέτρων για την αφομοίωση των επί μακρόν νομίμως διαμενόντων και η λελογισμένη χορήγηση ιθαγένειας.

Σε ότι αφορά την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία και φαίνεται να εναρμονίζεται και η χώρα μας, από το 1999 (Σύνοδο Κορυφής του Τάμπερε) καταβάλλεται μία έντονη προσπάθεια να προσδιοριστεί μια κοινή πολιτική αφού φαίνεται ότι ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες μεταβάλουν περιστασιακά την στάση τους με λήψη μονομερών μέτρων

Οι κύριες αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της Σεβίλλης και των Βρυξελλών διαγράφουν μια πολιτική που κινείται προς την κατεύθυνση κοινωνικής ένταξης των νομίμων μεταναστών αλλά και της αποφασιστικής καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης (λαθρομετανάστευσης) και διακίνησης ανθρώπων με λήψη μέτρων ελέγχου των συνόρων και των σημείων εισόδου (σε συνδυασμό με Συνθήκη SCHENGEN). Παράλληλα λαμβάνονται μέτρα συνεργασίας και ενίσχυσης της ανάπτυξης των χωρών παραγωγής μεταναστών ενώ ταυτόχρονα

επιδεικνύεται πρόθεση επιβολής κάποιων κυρώσεων, σε χώρες που διευκολύνουν τους λαθρομετανάστες και την διακίνηση, αν και με πολλές προϋποθέσεις.

Πάντως σε κάθε περίπτωση η προϋπόθεση νομιμοποίησης και διαμονής αλλοδαπών σε χώρες της ΕΕ (συμπεριλαμβανομένων και των πολιτών της ΕΕ) είναι η αποδεδειγμένη εξασφάλιση πόρων ζωής.

β. Η ελληνική διάσταση.

Η λαθρομετανάστευση για την Ελληνική πραγματικότητα υπήρξε φαινόμενο σποραδικό και σχεδόν άγνωστο μέχρι περίπου τη 10ετία του 1970⁷.

Στη 10ετία του 1980 ζητούν πολιτικό άσυλο στην Ελλάδα χιλιάδες πρόσφυγες και φυγάδες από την Τουρκία, την Πολωνία, το Ιράν, τις χώρες της Μέσης Ανατολής και την Αιθιοπία, σαν αποτέλεσμα πολεμικών συγκρούσεων και εσωτερικών ταραχών. Κατά την περίοδο αυτή, φαίνεται να εξαντλείται και η δυνατότητα της χώρας μας να δέχεται μετανάστες για μόνιμη εγκατάσταση και αρχίζει να εμφανίζεται πλέον χαρακτηριστικά το φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης.

Με την έναρξη της 10ετίας του 1990 το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης πήρε εκρηκτικές διαστάσεις για την χώρα μας, όπως άλλωστε για όλη την Ε.Ε. μετά τις σεισμικές εξελίξεις της Ευρώπης που άρχισαν το 1989 σε συνδυασμό και με τις συγκρούσεις και εξελίξεις στη Μέση και Εγγύς Ανατολή.

Ιδιαίτερα εκρηκτική υπήρξε η αύξηση της λαθρομετανάστευσης από τον Αλβανία από το 1991 με την κατάρρευση του κομμουνιστικού καθεστώτος του Αλία (ΔΕΚ.90).

Στις αρχές του 1998 οι νόμιμοι μετανάστες αγγίζουν τις 190.000 ενώ κατ' εκτίμηση έχουν ήδη εγκατασταθεί στη χώρα περί το 1.000.000 λαθρομετανάστες.

Ταυτόχρονα, σε συνδυασμό και με τις δυνατότητες που ήδη έχουν δημιουργηθεί σε επικοινωνία λόγω αποκατάστασης των διπλωματικών σχέσεων με την Αλβανία και το άνοιγμα των Ε/Α συνόρων (1987), αυξάνεται κατακόρυφα ο αριθμός των νομίμων μεταναστών, που κυρίως αποτελείται από ομογενείς Βορειοηπειρώτες για τους οποίους παρέχεται η δυνατότητα παραμονής στην Ελλάδα χωρίς έγγραφη τεκμηρίωση και καθιερώνεται η κάρτα ομογενούς

Στην κατηγορία των ομογενών εξ Αλβανίας προστίθενται κατά την περίοδο αυτή και οι «ομογενείς» εκ των πρώην χωρών της Σοβιετικής Ένωσης, για τους οποίους μάλιστα το 1993 θεσπίζεται (Ν2130) και η ιδιότητα του επαναπατριζόμενου (παλιννοστούντος), ενώ το 2000 καθορίζεται και μια νέα ξεχωριστή διαδικασία (Ν2790/2000) για την ταχεία παροχή Ελληνικής Υπηκοότητας (ελληνοποιήσεις).

7 Αγγελόπουλος, Χ. (2007). «Μετανάστευση και Εθνική Ασφάλεια» Μεταναστευτικό - Εθνική Άμυνα (12-14 Φεβρουαρίου). Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΕΛΕΣΜΕ http://www.elesme.gr/elesmegr/periodika/t39/t39_08.htm, την 1/3/2012

Σήμερα, ο αριθμός των παρανόμων μεταναστών είναι άγνωστος και μπορεί να βασισθεί μόνο σε εκτιμήσεις λόγω του δυναμισμού του φαινομένου (πολλές δεκάδες χιλιάδες παράνομοι μετανάστες εισέρχονται κάθε χρόνο στην χώρα μας).

Το Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ) εκτίμησε ότι το 2010 ο αριθμός των παρανόμων μεταναστών στην Ελλάδα ανερχόταν σε 470.000. Το 2009 ο πρώην διοικητής της ΕΥΠ πρέσβυς ε.τ. Ιωάννης Κοραντής υποστήριξε σε συνέντευξή του ότι ο συνολικός αριθμός εκ των υστέρων νομιμοποιημένων και παράνομων μεταναστών στην χώρα ανερχόταν σε 1.800.000 άτομα εκ των οποίων μόνο 600.000 είχαν συμμετάσχει στις διαδικασίες εκ των υστέρων νομιμοποίησης. Πιο πρόσφατα, πηγές από το Αρχηγείο της ΕΛ.ΑΣ ανέβαζαν τον αριθμό στα 2.300.000.⁸

γ. Μεταναστευτική Πολιτική.

Μη υπάρχοντος λόγου, πρώτος νόμος σχετικά με θέματα αλλοδαπών έγινε το 1929 (Ν. 4310) και ρύθμιζε στοιχειωδώς υποχρεώσεις και δικαιώματα αλλοδαπών. Ίσχυσε μέχρι το 1991 και αντικαταστάθηκε με νόμο (Ν. 1975) βάσει του οποίου χορηγούνταν άδειες παραμονής σε αλλοδαπούς μόνο αν είχαν συμβόλαιο εργασίας⁹.

Έτσι μέχρι το 1997, το θέμα της μετανάστευσης αλλοδαπών, υπό την έννοια του ελέγχου εισόδου και παραμονής στην χώρα αντιμετωπίζονταν «απαγορευτικά» και μόνο, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το υπαρκτό πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης, παρά το ότι οι γενικότερες συγκυρίες και η παρουσία στην χώρα άνω του 1.000.000 περίπου μεταναστών και λαθρομεταναστών είχαν δημιουργήσει νέα δεδομένα και συσχετισμούς.

Από το 1997, με την έκδοση διαδοχικών ΠΔ και νόμων άρχισε να εφαρμόζεται η πολιτική της νομιμοποίησης των λαθρομεταναστών κυρίως δια της εργασιακής απασχόλησης που εντάσσει πλέον το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης στο πλαίσιο της όλης μεταναστευτικής πολιτικής, αφού συνδέει άμεσα τα θέματα λαθρομετανάστευσης-μετανάστευσης και τα καθιστά αλληλοεξαρτώμενα.

Πρακτικά, η Ελλάδα γενικά εφαρμόζει μια «ελαστική μεταναστευτική πολιτική» για να αντιμετωπίσει τα σοβαρά προβλήματα που έχουν ήδη δημιουργηθεί, η οποία επικεντρώνεται κυρίως στο να θέσει υπό κάποιον έλεγχο τον μεγάλο αριθμό λαθρομεταναστών που ανεξέλεγκτα ήδη διαβιεί στη χώρα μας,

⁸ Κολοβός, Γ. (29/3/2009). «Ο μύθος της οικονομικώς επωφελούς μετανάστευσης κατεδαφίζεται». Ελληνική Ηλεκτρονική εφημερίδα: «Ελληνικές Γραμμές»

⁹ Αγγελόπουλος, Χ. (2007). «Μετανάστευση και Εθνική Ασφάλεια» Μεταναστευτικό - Εθνική Άμυνα (12-14 Φεβρουαρίου). Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΕΛΕΣΜΕ http://www.elesme.gr/elesmegr/periodika/t39/t39_08.htm, την 1/3/2012

να αντιμετωπίσει τις οικονομικές απώλειες που υφίσταται (παραοικονομία, απώλεια εσόδων κ.λπ.).

Παράλληλα με διαδικασίες κατευθυνόμενης νομίμου εισόδου και διαμονής στην χώρα εργατικού δυναμικού οικονομικών μεταναστών επιδιώκει να ισορροπήσει και ενισχύσει επιλεκτικά την αγορά εργασίας ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες .

Ειδικότερα η όλη πολιτική στηρίζεται:

(1) Στην ελεγχόμενη και κατευθυνόμενη είσοδο και διαμονή των οικονομικών κυρίως μεταναστών με βάση της ανάγκες της αγοράς εργασίας και προϋπόθεση την εξασφάλιση εργασιακής απασχόλησης.

(2) Στη νομιμοποίηση του μεγαλύτερου δυνατού μέρους των υπαρχόντων στην χώρα λαθρομεταναστών με βάση την αποδεδειγμένη δυνατότητα εξασφάλισης εισοδήματος (εργασιακή απασχόληση).

(3) Στον έλεγχο της λαθρομετανάστευσης.

(4) Στα μέτρα κοινωνικής ένταξης για τους επί μακρόν διαμένοντες.

(5) Στις ευνοϊκές ρυθμίσεις για ομογενείς και παλιννοστούντες.

Είναι φανερό ότι με την παραπάνω πολιτική επιδιώκεται η εκ των υστέρων και κατά το δυνατόν, αντιμετώπιση ενός προβλήματος το οποίο η πολιτεία εκ των πραγμάτων βρίσκεται αδύναμη να αντιμετωπίσει ουσιαστικά στη γένεσή του (είσοδος, και παραμονή λαθρομεταναστών κ.λ.π).

4. Το Μεταναστευτικό ως Πρόβλημα σήμερα.

Είναι εμφανής η δημιουργία «εθνικών ομάδων» με κυριαρχούσα χαρακτηριστικά εκείνη των Αλβανών. Ο κύριος όγκος των λαθρομεταναστών από πλευράς χωροταξικής κατανομής συγκεντρώνεται στην περιοχή πρωτεύουσας, δημιουργώντας μάλιστα εθνικές παρκοικές. Παράλληλα διαπιστώνεται και εκ της απογραφής του 2001 παρουσία αξιόλογου αριθμού μεταναστών σε όλες τις παραμεθόριες περιοχές.

Οι Αλβανοί βρίσκονται παντού από βορείων συνόρων μέχρι Κρήτης με τον κύριο όγκο στην Αθήνα και αποτελούν μοναδικό φαινόμενο μεταξύ των χωρών της ΕΕ σε ποσοστό άνω του 55 % του συνόλου των αλλοδαπών με ότι αυτό συνεπάγεται¹⁰.

10 Αγγελόπουλος, Χ. (2007). «Μετανάστευση και Εθνική Ασφάλεια» Μεταναστευτικό - Εθνική Άμυνα (12-14 Φεβρουαρίου). Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΕΛΕΣΜΕ http://www.elesme.gr/elesmegr/periodika/t39/t39_08.htm, την 1/3/2012

Σε επίπεδο ΕΕ για την αναπλήρωση του φθίνοντος ενεργού πληθυσμού, και κάνοντας απλούς υπολογισμούς σχετικά με τη μετανάστευση και όχι τη λαθρομετανάστευση, διαπιστώνουμε ότι – υποθέτοντας μηδενική μελλοντική μετανάστευση - έως το 2040 θα απαιτούνταν 45 εκατ. μετανάστες. Με δεδομένο ότι στην καλλίτερη των περιπτώσεων μόνο το 70% των εισερχομένων μεταναστών ευρίσκονται σε ηλικία εργασίας, οι απαιτούμενοι μετανάστες θα έφθαναν τα 65 εκ. πλέον των υφισταμένων. Ο αριθμός αυτός ευρίσκεται σαφώς εκτός των ευρωπαϊκών δυνατοτήτων αφομοιώσεώς του.

Κάθε ευρωπαϊκή χώρα με ρυθμό γεννητικότητας κάτω του ορίου αναπληρώσεως (2,1), όπως συμβαίνει στις μέρες μας, υποδεχόμενη συστηματικά μετανάστες, οι οποίοι μάλιστα αναπαράγονται με υψηλούς ρυθμούς, είναι μαθηματικώς βέβαιο ότι τελικά θα διαμορφώσει ένα πληθυσμό ξένων οι οποίοι σύντομα θα αποτελέσουν πλειοψηφία και τελικά θα κυριαρχήσουν ολοκληρωτικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ «Β» ΑΙΤΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ – ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ.

1. Αίτια δημιουργίας δημογραφικού προβλήματος.

Κυριότερες αιτίες της υπογεννητικότητας του ελληνικού πληθυσμού είναι η εγκατάλειψη παραδοσιακών ελληνικών προτύπων ζωής και υιοθέτηση νέων και η υποχώρηση των αξιών του γάμου, της οικογένειας και των τέκνων.

Επίσης η επαγγελματική ενασχόληση αμφοτέρων των γονέων, ο κοινωνικός ευδαιμονισμός, η τάση για οικονομική υπερεξασφάλιση, η χαλάρωση των ηθών, η σωματική και ψυχική κόπωση, η υπερπροστασία των τέκνων, η στειρότητα, οι αμβλώσεις, η γήρανση του πληθυσμού, η μετανάστευση στο εξωτερικό, η αστυφιλία, η ανεργία, τα τροχαία ατυχήματα, τα ναρκωτικά καθώς και η εθνική και παγκόσμια ανασφάλεια¹¹

Από τους προαναφερθέντες παράγοντες οι οποίοι οδηγούν στην υπογεννητικότητα ο σημαντικότερος είναι το σύγχρονο αξιακό σύστημα και το πολιτιστικό μοντέλο του οποίου κυριότερα χαρακτηριστικά αποτελούν ο μαζικός καταναλωτισμός, η υποχώρηση του παραδοσιακού θεσμού της οικογένειας και η αποθέωση της αντιλήψεως περί ατομικής ελευθερίας.

Το σύννηθες οικονομικό επιχείρημα δεν δύναται να ερμηνεύσει το φαινόμενο των περιορισμένων γεννήσεων σε εύπορες οικογένειες σε σχέση με αντίστοιχες οικογένειες μικρότερης οικονομικής επιφάνειας.

Η ελληνίδα μητέρα σήμερα θεωρεί ότι τα πολλά τέκνα αναστέλλουν την επαγγελματική της ανέλιξη και συνεπώς τις προσωπικές φιλοδοξίες της και την «κοινωνική της καταξίωση», αυξάνουν το κόστος πέραν των οικογενειακών δυνατοτήτων (συνυπολογίζονται οι βιοτικές, μορφωτικές και περιουσιακές ανάγκες των τέκνων αλλά και η αντίληψη περί οικογενειακής οικονομικής επάρκειας στην οποία περιλαμβάνεται η κατοικία, ο σύγχρονος εξοπλισμός του, το εξοχικό, το αυτοκίνητο κ.λ.π.).

Θεωρεί επίσης ότι τα τέκνα στερούν την «ατομική ελευθερία» και «ποιότητα ζωής» της (ελεύθερος χρόνος, σπουδές, διακοπές, αλλοιώσεις στην σωματική εμφάνιση) και δημιουργούν πλήθος καθημερινών προβλημάτων (π.χ. δυσχέρεια ανευρέσεως κατοικίας προς ενοικίαση, φύλαξη και ασφάλεια τέκνων, πολύωρη καθημερινή ενασχόληση για την διατροφή, την αγωγή και την ψυχαγωγία τους κ.λ.π.).

Τις αντιλήψεις αυτές των υποψηφίων μητέρων ενισχύει η καταναλωτική κοινωνία μας η οποία δημιουργεί πλήθος κατ' επίφαση «αναγκών» και τα ΜΜΕ τα οποία προβάλλουν και επιβραβεύουν τη «χειραφετημένη» γυναίκα η οποία έχει

11 Μαρτσούκος, Β. (15/9/2011). «Δημογραφικό και μετανάστευση: το εκρηκτικό μείγμα που απειλεί το μέλλον της Ευρώπης και την επιβίωση της Ελλάδος». (Αντιναύαρχος ε.α. Π.Ν.). Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.: <http://www.elesme.gr/elesmegr/APOPSEISMELWN.htm> την 1/3/2012

οριστικά απαλλαγεί από «μικροαστικές αντιλήψεις» και θέτει το «ατομικό δικαίωμα», όπως εγωκεντρικά αυτό ερμηνεύεται στις μέρες μας, σε απόλυτη προτεραιότητα.

Τις αντιλήψεις αυτές της ελληνίδας μητέρας περί τεκνοποίησης ενισχύει και η πολιτική εξουσία, με την έλλειψη εθνικού σχεδιασμού επί του θέματος αυτού, την ανακολουθία και αναξιοπιστία της (ψηφίζονται νόμοι και λαμβάνονται αποσπασματικά μέτρα τα οποία συχνά καταργούνται ή τροποποιούνται κατά το δοκούν, με την εναλλαγή προσώπων ή κομμάτων στις εκάστοτε κυβερνήσεις).

Η δραματική μείωση λοιπόν των γεννήσεων δεν είναι φαινόμενο ανεξάρτητο από το κοινωνικό – οικονομικό γίνεσθαι, αλλά και από την κάθε μορφής ανθρώπινη δραστηριότητα. Αντίθετα διαμορφώθηκε από ένα αριθμό παραγόντων όπως οικονομικούς, κοινωνικούς, ψυχολογικούς, πολιτισμικούς, δημογραφικούς κ.α. που μάλιστα αλληλοεπηρεάζονται και αλληλοεξαρτώνται.

Στη συνέχεια θα επιχειρήσουμε να κωδικοποιήσουμε τους κυριότερους από τους προαναφερθέντες λόγους:

α. Μείωση της γαμηλιότητας.

Η γαμηλιότητα, δηλαδή η συχνότητα γάμων στο πληθυσμό, ήταν υψηλή κατά τη μεταπολεμική περίοδο. Έτσι ενώ το 1960-64 γίνονταν ετησίως 8,73 γάμοι σε χίλιους κατοίκους, στην 4ετία 1987-90 γίνονταν 5,86 γάμοι ετησίως σε χίλιους κατοίκους. Σε αυτό μεγάλο ρόλο παίζουν και οι ελεύθερες σεξουαλικές σχέσεις που αναστέλλουν το γάμο ή τον διαλύουν και καταστρέφουν τις οικογένειες.

β. Αύξηση της διαζυγιότητας.

Η διαζυγιότητα και ο αριθμός των διαζυγίων αυξήθηκε σημαντικά στις χώρες της Ευρώπης και στην Ελλάδα. Η αύξηση του αριθμού των διαζυγίων, που από 5 διαζύγια στους 100 γάμους το 1960, έφθασαν σε περίπου 15 το 2003 στην Ελλάδα, έναντι 35-40 στη Σουηδία και 25-30 Γαλλία - Γερμανία. Επιπλέον, ενώ το ποσοστό των γεννήσεων εκτός γάμου στις χώρες της ΕΕ είναι σε πολύ υψηλά επίπεδα (π.χ. 47% στην Δανία) στην Ελλάδα το σύνολο σχεδόν των γεννήσεων γίνεται μέσα στο γάμο.

γ. Αμβλώσεις – Εκτρώσεις – Αντισύλληψη.

Ο αριθμός των γυναικών της χώρας, που βρίσκονται σε αναπαραγωγική ηλικία είναι μικρότερος από τις περίπου 300.000 αμβλώσεις το χρόνο που αναφερόταν από αρκετούς επιστήμονες στη δεκαετία του 1980. (3 εκατ. αμβλώσεις τη δεκαετία). Τι σημαίνει αυτό ; Σημαίνει ότι σχεδόν όλες οι γυναίκες αυτών των ηλικιών κάνουν άμβλωση. Σήμερα παρά την κάποιια μείωσή τους, οι αμβλώσεις εξακολουθούν να παραμένουν το πιο διαδεδομένο μέσο αντισύλληψης στη χώρας μας. Ο αριθμός τους παραμένει από τους πιο υψηλούς στην Ευρώπη. Ακόμη και τα τελευταία χρόνια, που οι εκτρώσεις έχουν μειωθεί κατά 25% περίπου, δηλαδή υπολογίζονται σε 150.000 περίπου επεμβάσεις το χρόνο, ο αριθμός αυτός θεωρείται πολύ μεγάλος, αν αναλογιστεί κανείς ότι οι γεννήσεις μόλις ξεπερνούν τις 100.000 το χρόνο.

Δυστυχώς η χώρα μας έχει πολύ υψηλό αριθμό εκτρώσεων. Είναι να τρομάζει κανείς ακούγοντας πόσα παιδιά το χρόνο σκοτώνονται με τις εκτρώσεις. Τραγική γενοκτονία. Αυτοκτονία της φυλής μας.

δ. Ανεργία.

Το ποσοστό ανεργίας στη χώρα μας κατά το 2001, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία της ΕΣΥΕ, ανερχόταν στο 11% περίπου ενώ σήμερα έχει διπλασιασθεί, με την ανεργία των νέων να ευρίσκεται περί το 40%. Η τάση είναι ανοδική υπό τις περιστάσεις ύφεσης της ελληνικής οικονομίας. Με την μορφή και την έκταση που έχει πάρει η ανεργία στη χώρα μας, εμφανίζονται πάρα πολλά σοβαρά κοινωνικά και ατομικά προβλήματα. Έτσι οι νέοι και οι νέες μας οδηγούνται στο περιθώριο της κοινωνίας, δημιουργούν ψυχώσεις και κοινωνικά τραύματα, που προκαλούν ανυπολόγιστες ψυχικές, ηθικές και κοινωνικές ζημιές.

Χιλιάδες άνδρες και γυναίκες ικανοί για εργασία καταδικάζονται σε αναγκαστική αργία. Καθώς η ανεργία παρατείνεται μπαίνει σε λειτουργία μια διαδικασία φθοράς. Υπάρχουν οικονομικές δυσχέρειες ενδεχομένως και όχι καλή υγεία, απώλεια αυτοπεποίθησης και ψυχικής ευεξίας, οικογενειακά και στεγαστικά προβλήματα, κοινωνική απομόνωση κ.λπ. Πως κάτω από αυτές τις συνθήκες τα υπεύθυνα ζευγάρια και γυναίκες θα αποφασίσουν να τεκνοποιήσουν;

Για όλους τους παραπάνω λόγους παρατηρείται μείωση των γεννήσεων, κυρίως στις νεότερες ηλικίες. Συνεπώς η ανεργία, η υποαπασχόληση ακόμα και η περιστασιακή απασχόληση των νέων ανδρών και γυναικών συμβάλλει σημαντικά στη μείωση των γεννήσεων.

ε. Κόστος ανατροφής των παιδιών.

Η μικροοικονομική θεωρία υποστηρίζει ότι κάθε ζευγάρι αποφασίζει για το πόσα παιδιά θα αποκτήσει με βάση το εισόδημα που διαθέτει, τις σχετικές προτιμήσεις του για τα παιδιά και το κόστος των παιδιών, σε σχέση με άλλα αγαθά και δραστηριότητες, με στόχο να πετύχει το βέλτιστο συνδυασμό παιδιών και άλλων αγαθών. Μια αύξηση του εισοδήματος οδηγεί σε αύξηση του αριθμού των παιδιών (ποσότητα), αλλά και αύξηση στην ποιότητα, δηλαδή ένα ζευγάρι μπορεί να αποκτήσει πιο λίγα παιδιά, αλλά να δώσει πιο μεγάλη βαρύτητα στην ανατροφή τους και ιδιαίτερα στην εκπαίδευσή τους. Αύξηση στο συγκριτικό κόστος των παιδιών θα πρέπει να προκαλέσει πτώση της γεννητικότητας.

Οι προτιμήσεις αυτές επηρεάζονται και μεταβάλλονται από διάφορους παράγοντες όπως ο τόπος κατοικίας, η εθνικότητα, το θρήσκευμα, αλλά και από την κοινωνικο-οικονομική κατάσταση των γονέων όταν οι ίδιοι ήταν σε εφηβική ηλικία. Τα ζευγάρια που ανατράφηκαν από εύπορους γονείς, συχνά προτιμούν την απόκτηση αγαθών πολυτελείας αντί για παιδιά. Ενώ για τα ζευγάρια που έχουν ανατραφεί από φτωχότερους γονείς συνήθως ισχύει το αντίθετο.

στ. Η επαγγελματική απασχόληση της γυναίκας.

Η απασχόληση της γυναίκας σε επαγγέλματα έξω από το σπίτι ελάχιστα ευνοεί την απόκτηση παιδιών. Αυτό διότι οι γυναίκες, ιδίως οι χειραφετημένες

παντρεμένες με το πρόσχημα της εργασίας και της ελευθερίας, φροντίζουν για την άνεση και καλοπέρασή τους και δεν κάνουν παιδιά ή το πολύ 1-2. Αν και σήμερα η επαγγελματική απασχόληση της γυναίκας έχει καταστεί αναπόφευκτη, πολλές φορές σε συνδυασμό με την επιδίωξη απόκτησης καταναλωτικών αγαθών, περιορίζεται η επιθυμία τεκνοποίησης πέραν του παραπάνω αριθμού.

ζ. Η φύλαξη των παιδιών και οι βρεφονηπιακοί σταθμοί. Οι βρεφονηπιακοί σταθμοί αποτελούν σημαντικό μέτρο κοινωνικής προστασίας που έμμεσα συμβάλλει σημαντικά στην αύξηση της παραγωγικότητας. Στη χώρα μας υπάρχουν κρατικοί, δημοτικοί και ιδιωτικοί σταθμοί, όχι όμως αρκετοί και με κατάλληλη χωροταξική κατανομή ώστε να καλύπτουν τις υπάρχουσες ανάγκες. Σε αρκετές περιπτώσεις η έλλειψη, ή ακαταλληλότητα των υπηρεσιών φύλαξης παιδιών είναι μία από τις αιτίες που κάνουν τα ζευγάρια να αποκτούν πιο λίγα παιδιά από όσα θα ήθελαν.

η. Το φορολογικό σύστημα.

Το φορολογικό σύστημα, όπως ισχύει σήμερα στην Ελλάδα, δεν ευνοεί ιδιαίτερα την απόκτηση παιδιών και τη δημιουργία πολυμελών οικογενειών. Οι ελαφρύνσεις και φορολογικές απαλλαγές κλιμακώνονται ανάλογα με τον αριθμό των παιδιών μέχρι να συμπληρώσουν το 18ο έτος ή το 25ο έτος της ηλικίας τους, εφόσον σπουδάζουν. Η σήμερα ισχύουσα μορφή του όλου φορολογικού συστήματος κρίνεται ως κοινωνικά άδικη. Δεν είναι δίκαιο να συνεχιστεί η υπέρμετρη φορολόγηση των πολυμελών οικογενειών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο αριθμός των μελών στον επιμερισμό του διαθέσιμου οικογενειακού εισοδήματος, όταν είναι γνωστές οι απαιτήσεις για την ανατροφή των παιδιών.

Συμπερασματικά οι παροχές του κράτους θεωρούνται ανεπαρκείς ή και ασήμαντες από τα ζεύγη και τις γυναίκες και δεν συμβάλλουν, όσο τουλάχιστον θα έπρεπε, στην απόκτηση του επιθυμητού αριθμού παιδιών. Κατά συνέπεια η άσκηση πλημμελούς πολιτικής επί του θέματος και η έλλειψη κοινωνικής υποδομής αποτελούν μια από τις βασικές αιτίες περιορισμού των γεννήσεων.

θ. Μετανάστευση και παλιννόστηση.

Σε αρκετές μελέτες αναφέρεται ότι η εξωτερική μετανάστευση ασκεί αρνητική επίδραση στη γονιμότητα διότι προκαλεί το χωρισμό των συζύγων και είναι επιλεκτική ως προς την ηλικία και το φύλο : π.χ. την περίοδο 1955-77 οι περισσότεροι (58,7%) από τους 1.236.290 μετανάστες ήταν άνδρες και 8 στους 10 ανήκαν στην ομάδα ηλικιών 15-44 ετών.

Μελέτη απέδειξε ότι στην Ελλάδα υπήρξε αρνητική σχέση ανάμεσα στην μετανάστευση προς το εξωτερικό και τα επίπεδα γονιμότητας. Δηλαδή καθώς η μετανάστευση αυξανόταν, η γονιμότητα μικραίνει, αφού απομακρύνονταν οι σύζυγοι ο ένας από τον άλλον και χάνονταν για τη χώρα άτομα αναπαραγωγικών ηλικιών. Από την άλλη μεριά, η παλιννόστηση δεν συμβάλλει ουσιαστικά στην αύξηση της γονιμότητας, καθώς πιο πολλοί από 4 στους 10 (42%) είναι άνω των 40 ετών και επομένως άτομα που έχουν υπερβεί την κατ' εξοχήν αναπαραγωγική ηλικία.

Σύμφωνα δε με σχετική μελέτη, οι παλιννοστούντες, λόγω επαγγελματικών και στεγαστικών δυσχερειών, αναβάλλουν το γάμο και την απόκτηση παιδιών και είναι εν μέρει επηρεασμένοι από τα δυτικά πρότυπα με αποτέλεσμα να αποκτούν ολιγομελείς οικογένειες. Βέβαια, αυτό το περί δυτικών προτύπων δεν ισχύει για τους επαναπατριζόμενους από χώρες του πρώην Ανατολικού Συνασπισμού. Ακόμη όμως και γι' αυτούς, η ηλικία παλιννόστησης για τους πιο πολλούς, αποτρέπει την αύξηση της γονιμότητας στη χώρα μας.

ι. Η αστικοποίηση – αστυφιλία.

Στην Ελλάδα οι πολυμελείς οικογένειες ήταν κυρίως αγροτικές. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1950 και μετά, πολλοί νέοι αγρότες άρχισαν να μετακινούνται στις πόλεις ή να μεταναστεύουν στο εξωτερικό. Επομένως η μείωση της γονιμότητας στις αγροτικές περιοχές οφείλεται στη μείωση του πληθυσμού αναπαραγωγικής ηλικίας. Οι αγρότες που εγκαθίστανται στις πόλεις υιοθετούν το μικρό μέγεθος οικογένειας που ισχύει σ' αυτές, αφού η γονιμότητα επηρεάζεται σημαντικά από τον τόπο και τις συνθήκες διαβίωσης. Όσο μεγαλύτερη είναι η πόλη τόσο μικρότερη είναι η γονιμότητα.

Παλαιότερη έρευνα απέδειξε ότι η γονιμότητα στην περιφέρεια της πρωτεύουσας είναι μικρότερη από εκείνη των αστικών περιοχών. Με την σειρά της η των αστικών περιοχών είναι πιο μικρή από τη γονιμότητα των ημιαστικών περιοχών. Τέλος η γονιμότητα των ημιαστικών περιοχών είναι πιο μικρή από εκείνη των αγροτικών περιοχών.

Η αστυφιλία λοιπόν έχει ως αποτέλεσμα την αποδυνάμωση της υπαίθρου και τη διάλυση των εστιών υπεργεννητικότητάς της. Τα διαμερίσματα των πολυκατοικιών δεν ευνοούν την ανάπτυξη πολυμελών οικογενειών. Επιπλέον στην πόλη η γειτονία και το πρόχειρο γήπεδο για παιχνίδια των παιδιών δεν υπάρχουν.

ια. Άνοδος μορφωτικού επιπέδου γυναικών.

Είτε εργάζονται, είτε όχι οι μορφωμένες γυναίκες αποκτούν λιγότερα παιδιά από εκείνες με πιο χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης. Το κόστος της μη απασχόλησης είναι πολύ υψηλό για τις γυναίκες αυτές, που λόγω μορφωτικού επιπέδου έχουν αυξημένες πιθανότητες όχι μόνο καλοπληρωμένης αλλά και ενδιαφέρουσας απασχόλησης με καλές προοπτικές και ευχάριστες συνθήκες εργασίας. Δεν είναι λοιπόν περίεργο ότι ακόμα και όταν έχουν διακόψει την εργασία τους, προκειμένου να φροντίσουν τα παιδιά τους, οι μορφωμένες γυναίκες έχουν αυξημένες πιθανότητες να επιστρέψουν στην αγορά εργασίας όταν τα παιδιά πάνε σχολείο.

Επομένως η άνοδος του μορφωτικού επιπέδου των γυναικών, τουλάχιστον από ένα σημείο και μετά, σε συνδυασμό και με την κατά τεκμήριο αυξημένη πιθανότητα ευρέσεως εργασίας επιδρά μάλλον αρνητικά στην απόκτηση πιο πολλών παιδιών. Μελέτες και έρευνες που έγιναν για την χώρα μας έδειξαν την αρνητική σχέση γονιμότητας και επιπέδου μόρφωσης. Έρευνα του Πανεπιστημιακού Κέντρου Βιομετρικών και Δημογραφικών Ερευνών έδειξε ότι οι γυναίκες με υψηλότερη μόρφωση αποκτούν λιγότερα παιδιά σε σύγκριση με τις γυναίκες που έχουν πιο χαμηλή μόρφωση. Άλλη επιστημονική μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η γονιμότητα «βαίνει μειωμένη αντιστρόφως προς το

επίπεδο μορφώσεως». Γυναίκες με πιο υψηλή μόρφωση εργάζονται για την ικανοποίηση που τους προσφέρει το επάγγελμα που ασκούν. Επομένως οι προτιμήσεις τους μετατοπίζονται από το ρόλο της συζύγου και μητέρας προς το επάγγελμά τους, σε συνδυασμό βέβαια και με το οικονομικό πλεονέκτημα.

Πέρα από τα όσα αναφέραμε παραπάνω μπορούμε να προσθέσουμε στα αίτια μείωσης της γονιμότητας και ορισμένους μη εύκολα μετρήσιμους αλλά σχετικά ορατούς παράγοντες όπως είναι η απομάκρυνση από τα παραδοσιακά ελληνικά πρότυπα, η χαλάρωση των οικογενειακών δεσμών, η διαρκώς ελαττωμένη επίδραση των αρχών της Χριστιανικής διδασκαλίας, παρά τις προσπάθειες ανοίγματος της Εκκλησίας προς τους νέους, καθώς επίσης και η εισαγόμενη, μάλλον λανθασμένη, αντίληψη για τον οικογενειακό προγραμματισμό. Έχει ξεχαστεί η ρήση του Αποστόλου Παύλου: «Η γυνή σωθήσεται διά της τεκνογονίας».

Δυσμενή στοιχεία επίσης αποτελούν οι θάνατοι από τροχαία ατυχήματα, ναρκωτικά, Έιτς καθώς πλήττουν κυρίως τη νεολαία καθώς και η υπογονιμότητα που απαντάται σε ποσοστό μεγαλύτερο του 10% των ζευγαριών. Τέλος η τέλεση του 1ου γάμου ολοένα και σε μεγαλύτερη ηλικία, περιορίζει το χρονικό διάστημα της αναπαραγωγής.

2. Αίτια Δημιουργίας Μεταναστευτικού Προβλήματος

Τα τελευταία χρόνια η μετανάστευση έλαβε ένα ιδιότυπο χαρακτήρα αφού είναι ένα αποτέλεσμα οικονομικής «αναπτύξεως» της γηρασμένης πλέον Ευρώπης και της Αφρικής με την Ασία, όπου η υπεργεννητικότητα και η οικονομική ανέχεια παρουσιάζουν έξαρση και οι μετακινήσεις των πληθυσμών αυτών προς βορράν, που ήδη άρχισαν, θα δημιουργήσουν πλείστα όσα προβλήματα για τους ίδιους τους μετακινούμενους, αλλά και για τον εγχώριο κυρίως πληθυσμό.

Εστιάζοντας στη χώρα μας εκτιμάται ότι οι Αιτίες Μετανάστευσης και Λαθρομετανάστευσης προς την Ελλάδα διακρίνονται σε:

α. Ενδογενείς αιτίες

Οι κύριες αιτίες που αφορούν αποκλειστικά την χώρα μας και με αποτέλεσμα να δημιουργούνται προϋποθέσεις έλξης των λαθρομεταναστών είναι :

(1) Η γεωπολιτική θέση της Ελλάδας στο σταυροδρόμι των τριών Ηπείρων όπου διασταυρώνονται και τα μεγάλα ρεύματα λαθρομεταναστών που κατευθύνονται προς Ευρώπη ή και ΗΠΑ.

(2) Η οικονομική ανάπτυξη, η πολιτική σταθερότητα και η ασφάλεια. Με δεδομένο το ότι τα μεταναστευτικά ρεύματα και κατ' επέκταση λαθρομεταναστών ακολουθούν ιστορικά και κοινωνιολογικά την αρχή της "αναζήτησης καλύτερων όρων ζωής και ασφάλειας" είναι φανερό ότι η Ελλάς αποτελεί σήμερα και θα αποτελεί για το μέλλον πόλο έλξης λαθρομεταναστών παρά τη δυσμενή οικονομική συγκυρία. Σε επίπεδο ΕΕ η Ελλάδα διαθέτει βιοτικό επίπεδο άνω του μέσου ευρωπαϊκού όρου.

(3) Οι αδυναμίες που παρουσιάζει ως χώρα υποδοχής ώστε να διευκολύνεται η είσοδός τους, η παραμονή αλλά και οι δυνατότητες εργασιακής απασχόλησης νόμιμα ή παράνομα.

β. Σε ότι αφορά στην Είσοδο :

(1) Το εκτεταμένο και ιδιόμορφο των χερσαίων και θαλασσίων συνόρων (χερσαία 1248 χλμ. με Αλβανία 246,7 χλμ. θαλασσίων 1280 + 3000 νησιά και νησίδες). καθιστά τον έλεγχο δύσκολο και πολλές φορές αδύνατο ώστε τελικά ένας μεγάλος αριθμός να διεισδύει.

(2) Η ανεπάρκεια αποτελεσματικού ελέγχου των συνόρων που οφείλεται κυρίως :

(α) Στην εκτιμωμένη ανεπάρκεια του διατιθεμένου προσωπικού και μέσων ΕΔ, ΕΛ.ΑΣ και ΛΣ

(β) Στην ύπαρξη κυκλωμάτων διευκόλυνσης των λαθρομεταναστών είτε επ' αμοιβή είτε για περαιτέρω εκμετάλλευση (πορνεία, ναρκωτικά κ.λπ.).

(γ) Στην έλλειψη επαρκούς πληροφόρησης για τη μετακίνηση των λαθρομεταναστών

(δ) Στην αδυναμία έλεγχου των νομίμως εισερχομένων και παραμενοντών στην συνέχεια στην χώρα

γ. Σε ότι αφορά την παραμονή και εργασιακή απασχόληση:

(1) Στην ανεπάρκεια του συστήματος ελέγχου στο εσωτερικό για εντοπισμό των παρανόμων που οφείλεται στις αντικειμενικές αδυναμίες της ΕΛΑΣ (περιορισμένο προσωπικό, πολλαπλές υποχρεώσεις) και στην μη συμμετοχή της Ελληνικής κοινωνίας προς υποβοήθηση ενεργειών της ΕΛ.ΑΣ.

(2) Στις δυνατότητες που υπάρχουν για εξασφάλιση πόρων ζωής ή και αποταμίευσης λόγω προσφοράς εργασίας κυρίως όπου δεν προσφέρονται Έλληνες.

Στο σημείο αυτό κρίνεται σκόπιμη η παράθεση ορισμένων στοιχείων προερχομένων από τις Ελληνικές Τράπεζες:

Διαμένουν νόμιμα : 1.000.000 (νόμιμοι και υπό νομιμοποίηση).

Τραπεζικοί λογαριασμοί : 500.000.

Μέση κατάθεση σε €: 10.000 – 12.000 € (έναντι 8.000 € των Ελλήνων).

Συνολικές καταθέσεις : 5 δις. €.

Εμβάσματα μόνο προς Αλβανία :

500 εκατ. € (ετήσιο).

Τα εμβάσματα από την Ελλάδα. ανέρχονται στο 9% του ΑΕΠ της Αλβανίας.

Τα εισοδήματα των Ελλήνων έχουν συρρικνωθεί εξαιτίας των οικονομικών μέτρων που πλην των εμμέσων φόρων κύρια πλήττουν τους Έλληνες.

δ. Εξωγενείς Αιτίες

(1) Η γενικότερη οικονομική, πολιτική κοινωνική και δημογραφική κατάσταση των χωρών προελεύσεως (ασταθής οικονομία, πολιτική αστάθεια, εσωτερικές διενέξεις ή συγκρούσεις, υψηλοί ρυθμοί δημογραφικής ανάπτυξης κ.λ.π.) αλλά και η πολιτική των χωρών αυτών για εξαγωγή του πλεονάζοντος εργατικού δυναμικού προς περιορισμό της ανεργίας, εισαγωγή συναλλάγματος κλπ.

(2) ο μεγαλύτερο πρόβλημα παρουσιάζεται από την Αλβανία και λόγω της άμεσης γειτνιάσεως με την χώρα μας ενώ δεχόμαστε λαθρομετανάστες και από τις πρώην ανατολικές χώρες (Πολωνοί, Ρουμάνοι, Βούλγαροι), πρώην χώρες της Σοβιετικής Ένωσης, Ασιατικές χώρες (Ιρακινοί, Πακιστανοί, Σύριοι, Φιλιππινέζοι κ.λ.π), Αφρικανικές χώρες (Αιγύπτιοι, Νιγηριανοί κ.λ.π), Κούρδοι και Τούρκοι.

Μετά τα παραπάνω, ας αναφερθούμε στον κυριότερο παράγοντα συσσώρευσης λαθρομεταναστών στην Ελλάδα, που παράλληλα κρατά και το κλειδί της επίλυσης του μεταναστευτικού προβλήματός της και ακούει στο όνομα Τουρκία. Πράγματι, μέσα από τη συγγνή εκμετάλλευση των επιθυμούντων να βρεθούν σε ευρωπαϊκό έδαφος λαθρομεταναστών, η γειτονική χώρα έχει τη δυνατότητα ελέγχου των μέτρων ασφαλείας των ελληνικών ΕΔ. με αποστολές αναγνωρίσεων οι οποίες μάλιστα επιστρέφουν στο έδαφός της με έξοδα του ελληνικού δημοσίου.

Η Τουρκία, που επιθυμεί να ενταχθεί στην ΕΕ αποτελεί την κύρια χώρα προώθησης λαθρομεταναστών στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ «Γ» ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

1. Γενικά

Η εξασφάλιση της συνεχούς ανεξάρτητης και ασφαλούς υπάρξεως, αποτελεί πρώτιστο σκοπό εκείνων που φέρουν την ευθύνη της λήψης αποφάσεων για το παρόν και το μέλλον εκάστου Κράτους. Ο σκοπός αυτός υλοποιείται με τη σχεδίαση και εφαρμογή της **Πολιτικής Εθνικής Ασφαλείας (ΠΕΑ)**, η οποία επί των ημερών μας υπερβαίνει τα στενά όρια της **Αμυντικής Πολιτικής** και περιλαμβάνει το σύνολο των κρατικών ενεργειών που αποσκοπούν στην έγκαιρη και επαρκή διάθεση των καταλλήλων μέσων, με τα οποία ικανοποιείται το αίτημα ασφαλείας ενός Έθνους και αποσοβείται κάθε άμεσος και ορατός κίνδυνος, αλλά και κάθε λανθάνουσα απειλή, κατά των Εθνικών Συμφερόντων.¹²

Η Πολιτική αυτή διακρίνεται σε τέσσερις Κλάδους:

α. Τον Κλάδο της Στρατιωτικού Τύπου Αμυντικής Στρατηγικής (Military Security Policy), που αφορά στην αντιμετώπιση εξωτερικής απειλής (external threat) μέσω του «εναρμονισμού των δυνατών πολιτικών επιλογών προς τα διαθέσιμα στρατιωτικά μέσα».

β. Τον Κλάδο της Πολιτικής Εθνικής Συνοχής (Situational Security Policy), ο οποίος αφορά στην καταπολέμηση κινδύνων προερχόμενων από κοινωνικο-πολιτισμικές, δημογραφικές, οικονομικές και οικολογικές μεταβολές στο εθνικό πλαίσιο.

γ. Τον Κλάδο της Αμυντικής Διπλωματίας (Intelligence Diplomacy). Η Αμυντική Διπλωματία λειτουργεί με γνώμονα την συλλογή αμυντικής φύσεως πληροφοριών από το γεωστρατηγικό περιβάλλον του ενδιαφερόμενου κράτους, με σκοπό την πρόληψη θερμών κρίσεων και την προβολή εθνικής ισχύος του συγκεκριμένου δρώντος (National Power Projection) στο περιβάλλον αυτό, και

δ. Τον Κλάδο της Πολιτικής Εσωτερικής Ασφάλειας (Homeland/Internal Security Policy), ο οποίος αφορά στην αντιμετώπιση κινδύνων διαβρώσεως της Εθνικής Ασφάλειας εκ των έσω. Η Εσωτερική Ασφάλεια επικεντρώνεται ιδίως στο ζήτημα των δημογραφικών-οικονομικών – γεωπολιτισμικών αλλαγών, οι οποίες δύναται να αποτελέσουν απειλές υπό τις εξής οπτικές γωνίες:

(1). Εισδοχή στο πλαίσιο του εθνικού γεωγραφικού χώρου εθνοπολιτισμικών (“εθνοτικών”/ “θρησκευτικών”) συγκρούσεων, οι οποίες μπορούν να λάβουν τρομοκρατική και κατ’ επέκταση, ανατρεπτική διάσταση.

(2) Διάβρωση της κοινωνικής συνοχής και ρήξη του εθνικού κοινωνικού ιστού μέσω της δημιουργίας μη ενσωματωμένων κοινωνικώς εθνοτικών /θρησκευτικών θυλάκων, οι οποίοι μπορούν να οδηγήσουν σε

12 Ηλιόπουλος Η. (2012). Εθνική Ασφάλεια, Εθνοπολιτική Αναδιάταξη και Μαζική Μετανάστευση /Λαθρομετανάστευση. Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΣΕΘΑ http://172.27.44.20/moodle/file.php/40/E1-237_ilioroylos.doc, την 1/3/2012.

φαινόμενα «θερμής» ριζοσπαστικοποίησης, με επικίνδυνα για την Εσωτερική Ασφάλεια αποτελέσματα.

(3) Δημιουργία δικτύων ή πυρήνων Οργανωμένου Εγκλήματος (διαφθορά, διακίνηση και εμπορεία ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, δουλεμπόριο, λαθρεμπόριο όπλων, λαθρεμπόριο πυρηνικών υλικών κ.λπ.) για την κάλυψη των αναγκών των εθνοτικο-θρησκευτικών αυτών θυλάκων και σε συνεργασία με διεθνικά (transnational) κυκλώματα Οργανωμένου Εγκλήματος.

(4) Τοποθέτηση και εκμετάλλευση του οικονομικού προϊόντος των πιο πάνω εγκληματικών δραστηριοτήτων για λογαριασμό διεθνών κυκλωμάτων τρομοκρατίας (ή και ενσωμάτωσή του στο νόμιμο εθνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα).

(5) Απειλή κατά της δημοσίας υγείας με την εισαγωγή εντός μιας χώρας νέων ή αγνώστων μέχρι τούδε νοσημάτων ή ιών, ή την επανεμφάνιση ασθενειών που εθεωρούντο από μακροτάτου χρόνου ως εκλιπούσες.

Η Εσωτερική Ασφάλεια και η Εθνική Συνοχή, αποτελούν έννοιες που επανέρχονται σήμερα, στο ρευστό μεταδιπολικό διεθνές περιβάλλον, ολοένα και εντονότερα στο προσκήνιο, σε συνάρτηση πλέον με την δημογραφική απειλή και την απειλή γεωπολιτισμικής, εθνοπολιτικής και γεωπολιτικής αναδιατάξεως χωρών και περιοχών – απειλή που εκπορεύεται από τη Μαζική Μετανάστευση / Λαθρομετανάστευση. Μια πιο προσεκτική ματιά θα αναδείξει το γεγονός ότι και η Αμυντική Στρατηγική καθώς και η Διπλωματία επηρεάζονται άμεσα και καταλυτικά από τη δημογραφική απειλή σε συνδυασμό με τη μετανάστευση

2. Δημογραφική – Μεταναστευτική Απειλή

Όπως αναλύθηκε στο 1ο κεφάλαιο είναι γεγονός ότι η χώρα μας αντιμετωπίζει οξύτατο πρόβλημα υπογεννητικότητας. Το δημογραφικό είναι ένα από τα σημαντικότερα - αν όχι το σημαντικότερο σε συνδυασμό με το μεταναστευτικό - εθνικά μας προβλήματα. Απειλεί ακόμη και την επιβίωση του έθνους μας. Είναι επομένως πρόβλημα του καθενός μας.

Η διατήρηση της συνέχειας του ελληνικού έθνους δεν εξασφαλίστηκε από νοοτροπία παρόμοια με του σημερινού νεοέλληνα, αλλά με τεράστια αλυσίδα θυσιών και αγώνων.

Υπάρχει συνεχής μείωση της γεννητικότητας και της θνησιμότητας γεγονός που δημιουργεί μια δημογραφική επανάσταση, δηλαδή λιγότερα παιδιά και περισσότεροι ηλικιωμένοι. Το 1996, για πρώτη φορά στη μεταπολεμική περίοδο, οι θάνατοι άρχισαν να ξεπερνούν τις γεννήσεις, και η διαφορά αυξάνει κάθε χρόνο. Το φαινόμενο αυτό σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει εμφανισθεί ακόμα και αναμένεται περί το έτος 2014 -15. Η χώρα μας δηλ. καταγράφει μια επιπλέον αρνητική πρωτιά.

Η συνεχής γήρανση του πληθυσμού, έχει επίπτωση στη χαμηλή αναλογία εργαζομένων / συνταξιούχων. Αυτή επηρεάζει όλους τους τομείς της οικονομίας, και της κοινωνικής ζωής, όπως επίσης και τη λειτουργία της αγοράς εργασίας.

Τα τελευταία χρόνια εισέρχονται ετησίως στο εργατικό δυναμικό περίπου 60.000 νέοι. Από την άλλη μεριά, εξέρχονται από το εργατικό δυναμικό, λόγω συνταξιοδότησης, θανάτου ή άλλων αιτίων, περίπου 80.000 άτομα. Εφόσον αυξάνεται ο αριθμός των συνταξιούχων και μειώνεται ο αριθμός των εργαζομένων επιβαρύνονται οι προϋπολογισμοί της κοινωνικής ασφάλισης. Τα μεγάλα ποσά που χρειάζονται για τους συνταξιούχους θα πρέπει να καλυφθούν, στο εξής, με αυξημένες κρατήσεις, στους εργαζόμενους.

Καθίσταται λοιπόν αναγκαία η λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση του προβλήματος της γήρανσης του πληθυσμού, με την εφαρμογή καταλλήλων μεταρρυθμίσεων, καθόσον σε διαφορετική περίπτωση οι συνολικές δαπάνες για συντάξεις ως ποσοστό του ΑΕΠ θα αρχίσουν να αυξάνονται λόγω των δημογραφικών εξελίξεων, ενώ παράλληλα οι συντάξεις θα μειώνονται υποβιβάζοντας το βιοτικό επίπεδο μιας τάξης που πρακτικά είναι αδύνατο να επιτύχει εναλλακτικές λύσεις.

Η μείωση του ανθρώπινου δυναμικού των Ενόπλων δυνάμεων, ως συνέπεια της υπογεννητικότητας, έχει επιπτώσεις στην άμυνα της χώρας, και συνδέεται με αύξηση της πιθανότητας διενέξεων και κρίσεων με τις γειτονικές κυρίως χώρες. Για το λόγο αυτό, στον αμυντικό προσανατολισμό της Ελλάδας για τα επόμενα 30 χρόνια, στις ένοπλες δυνάμεις της χώρας θα πρέπει να προσλαμβάνονται και επαγγελματίες στρατιώτες, συνεχίζοντας την επιβάρυνση της οικονομικής συνιστώσας της εθνικής ασφάλειας.

Η Ελλάδα αντιμετωπίζει οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα - που δεν συγκρίνεται με αυτό κανενός άλλου κράτους της ΕΕ. Χώρες πολυπληθείς (όπως η Γαλλία, η Γερμανία η Ιταλία, καθώς και άλλες χώρες), δεν διατρέχουν τον κίνδυνο φυλετικής αλλοίωσης του πληθυσμού τους με την ένταξη μικρού αριθμού ξένων μεταναστών στον εθνικό κορμό τους.

Η χώρα μας όμως έχει ιδιαιτερότητες, επειδή περιβάλλεται από χώρες χαμηλότερου κοινωνικο - οικονομικού επιπέδου, με κατά πολύ υψηλότερους δείκτες γεννητικότητας (ειδικά την Αλβανία, την Τουρκία και τις χώρες της Μέσης Ανατολής).

Με ένα εξαιρετικά χαμηλό δείκτη γεννητικότητας και μια οικονομία, αντίστοιχη των χωρών του ευρωπαϊκού νότου, αν δεν αποτελεί από μόνη της πρόκληση, αποτελεί σίγουρα την πύλη εισόδου, προς τις σχετικά ευημερούσες κοινωνίες του ευρωπαϊκού βορρά.

Όταν όμως οι συγκροτημένες κοινωνίες του Ευρωπαϊκού Βορρά και όχι μόνο αυτές (Ιταλία, 1997, Kater I Rades) ενεργούν αποφασιστικά για την απαγόρευση εισόδου σε αυτές λαθρομεταναστών, διογκώνεται το πρόβλημα λαθρομετανάστευσης προς τη χώρα μας.

Είναι, όμως, η Μαζική Μετανάστευση / Λαθρομετανάστευση απειλή για την Εθνική Ασφάλεια των Κρατών, άρα και για την Ελλάδα;

Η απάντηση συνάγεται αβίαστα από την μελέτη πλείστων όσων ιστορικών παραδειγμάτων (από της εκ των έσω αλώσεως του Δυτικού Ρωμαϊκού Κράτους από τους γερμανογενείς λαούς – αλλά και του Ανατολικού Ρωμαϊκού Κράτους, μία χιλιετία αργότερα, από τους τουρκογενείς λαούς– μέχρι της νεωτέρας Βαλκανικής Ιστορίας), αλλά και από την προσεκτική εξέταση των τρεχουσών εξελίξεων της διεθνούς πολιτικής καθώς και της προϊούσης γεωπολιτικής αναδιάρθρωσης ολοκλήρων περιοχών επί των ημερών μας.¹³

Παράλληλα με μια αναδρομή στο παρελθόν, που θα προβάλλει την ιστορική πραγματικότητα, ότι κάθε σπιθαμή Ελληνικής γης απελευθερώθηκε από την οθωμανική – μουσουλμανική δεσποτεία με ποταμούς αίματος και τύμβους οστέων, θα πρέπει να ηχούν στη σκέψη μας οι λόγοι του αποθανόντος Πρωθυπουργού της γείτονος χώρας Τουργκούτ Οζάλ λέγοντας: «Οι διεκδικήσεις της Τουρκικής Πολιτείας εις βάρος της Ελλάδος μπορούν να υλοποιηθούν με την ειρηνική επέλασι μουσουλμανικών πληθυσμών σε αυτή, υπό την μορφή μεταναστευτικού ρεύματος».

Η Μετανάστευση (Μαζική) / Λαθρομετανάστευση, σήμερα απειλεί τα Κράτη με τους εξής τρόπους:

α. Εισαγωγή πάσης φύσεως εθνοπολιτισμικών (ethnocultural) - εθνοφυλετικών/θρησκευτικών - διενέξεων και αντιμαχιών, δυναμένων να κλιμακωθούν σε ευθείες και άμεσες απειλές κατά της Εθνικής Ασφαλείας (π.χ. τέλεση τρομοκρατικών ενεργειών).

β. Σταδιακή υπονόμηση της εθνικής και κοινωνικής συνοχής καθόσον η Μαζική Μετανάστευση απειλεί τα κεκτημένα επίπεδα ευημερίας και κοινωνικής προνοίας ενός Έθνους (ενώ, απ'εναντίας, όταν η είσοδος μεταναστών γίνεται υπό έλεγχο και βάσει σαφώς ορισθέντων και αυστηρώς τηρουμένων ποιοτικών κριτηρίων μπορεί να συμβάλει στην ενίσχυση της Εθνικής Οικονομίας). Περαιτέρω, η Μαζική Μετανάστευση διαβρώνει την εθνική και κοινωνική συνοχή με το σχηματισμό παραλλήλων κοινωνιών (γκεττοποίηση), με συνέπειες την διάρρηξη του κοινωνικού ιστού, την ανατροπή κρίσιμων για την Εθνική Ασφάλεια δημογραφικών – ανθρωπογεωγραφικών ισορροπιών και την εμφάνιση, μακροπροθέσμως, εσωτερικών εθνοτικών/πολιτισμικών διενέξεων,

γ. Ανεξέλεγκτη δράση στοιχείων του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος, της διεθνούς ναρκω-τρομοκρατίας (narcoterrorism), της διεθνούς διακινήσεως γυναικών και ανηλίκων κ.λπ.

δ. Απειλή κατά της δημοσίας υγείας με την εισαγωγή εντός μιας χώρας νέων ή αγνώστων μέχρι τούδε νοσημάτων ή ιών, ή την επανεμφάνιση ασθενειών που θεωρούνταν χρόνου ως εκλιπούσες.

13 Ηλιόπουλος Η. (2012). Εθνική Ασφάλεια, Εθνοπολιτική Αναδιάρθρωση και Μαζική Μετανάστευση /Λαθρομετανάστευση. Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΣΕΘΑ http://172.27.44.20/moodle/file.php/40/E1-237_iliopoulos.doc, την 1/3/2012.

Ο Helmut Schmidt, πρώην Καγκελάριος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εξέπληξε προ ετών την Κοινή Γνώμη ομολογώντας δημοσίως ότι ήταν μοιραίο λάθος, από της δεκαετίας του '60 και εντεύθεν, η εισαγωγή στη Γερμανία (και γενικότερα στην Ευρώπη) εργατών από ξένες πολιτισμικές ζώνες, και δη από την Τουρκία. Τα προβλήματα που θα επέφερε αυτή η πολιτική υποτιμήθηκαν, και στη Γερμανία και στην Ευρώπη, επεσήμανε ο τέως Καγκελάριος και εξήγησε ότι «πολυ-πολιτισμικές κοινωνίες μπορούν να υπάρξουν ειρηνικώς μόνο υπό συνθήκες αυταρχικών καθεστώτων». Ως παράδειγμα ανέφερε την περίπτωση της Σιγκαπούρης.¹⁴

Το προπαγανδιστικό ιδεολόγημα της «πολυ-πολιτισμικής κοινωνίας», είναι τελείως ασύμβατο με συστήματα έστω και στοιχειωδώς δημοκρατικά.

Πράγματι, είτε αναφερθούμε στην κλασική Αθήνα της αρχαιότητας, είτε στην πρώιμη Ρωμαϊκή Δημοκρατία, είτε στη Βενετία των ύστερων Μεσαιωνικών και πρώιμων Νεωτέρων Χρόνων, είτε στα νεώτερα ιστορικά συνταγματικά και δημοκρατικά Έθνη-Κράτη (Γαλλία, Ηνωμένο Βασίλειο, Γερμανία, Ολλανδία, Σουηδία, Νορβηγία κ.λ.π.), παντού, το δημοκρατικό σύστημα διακυβερνήσεως καθώς επίσης και το σύστημα κοινωνικής αλληλεγγύης συμβάδισαν με την ιστορικά διαπιστωμένη, εμφάνιση και κυριαρχία ενός συγκεκριμένου πολιτισμού, υπό την έννοια ενός συγκεκριμένου συστήματος αξιών, παραστάσεων, συμβολισμών, συλλογικής μνήμης και κοινών υπονοουμένων, τα οποία μοιράζονταν όλα τα μέλη που συναποτελούσαν το κοινό σύνολο.

«Βάσει της Συνθήκης της Λωζάννης, μετά την υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας, παρέμειναν 86.000 μουσουλμάνοι στη Θράκη. Εξ' αυτών, 39.000 τουρκικής καταγωγής, 35.000 Πομάκοι και 12.000 Αθίγγανοι. Σε αντίθεση προς την τύχη της ελληνικής μειονότητας στην Τουρκία, η μουσουλμανική μειονότητα στην Ελλάδα ευημερεί και αριθμεί σήμερα πολύ περισσότερα των 100.000 μελών».¹⁵

Ο πληθυσμός στη συγκεκριμένη εδαφική περιοχή σήμερα έχει αυξηθεί, (ο Χριστιανικός έχει μειωθεί), μήπως το αυξημένο μουσουλμανικό στοιχείο έχει ενσωματωθεί; Μήπως στη συγκεκριμένη περιοχή υποχωρεί το ελληνικό δικαιοσύνη σύστημα, έναντι της μουσουλμανικής Uma και του θρησκευτικού νόμου Sharia.

Με βάση το παραπάνω ως αναλογισθούμε τις εξελίξεις που θα ακολουθήσουν ενδεχόμενη ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση...

Ο ελληνικός λαός αποτελεί Γένος και η έννοια του Γένους είναι σύμφυτος με το δίκαιο του αίματος και όχι με το δίκαιο του τόπου γεννήσεως, που ισχύει κυρίως

14 Ηλιόπουλος Η. (2012). Εθνική Ασφάλεια, Εθνοπολιτική Αναδιάταξη και Μαζική Μετανάστευση /Δαθρομετανάστευση. Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΣΕΘΑ http://172.27.44.20/moodle/file.php/40/E1-237_ilioroylos.doc, την 1/3/2012.

15 Μουσουλμανική Μειονότητα Θράκης. (Αύγουστος 2007).ΥΠΙΕΞ Ανάσυρση από τον ιστότοπο του ΥΠΙΕΞ: <http://grembnigeria.mfa.gr/www.mfa.gr/GoToPrintable.aspx?UICulture=en-GR&GUID=%7BDD144F54-A3F6-4218-9DCA-899B0D287DAC%7D>, την 1/3/2012.

σε νεοπαγή κρατικά σχήματα με χαρακτήρα μωσαϊκού εθνοτήτων όπως ΗΠΑ, Καναδάς, Αυστραλία κλπ.

Η υπόθεση της «πολυπολιτισμικότητας» είναι όμως ακόμα και για τις ΗΠΑ σχετικά πρόσφατη. Συγκεκριμένα με τον Μεταναστευτικό Νόμο του 1965, αντικαταστάθηκε το ποιοτικό κριτήριο (εθνοπολιτισμικό και επαγγελματικό που ίσχυε επί δύο αιώνες, Μέχρι τότε, η μετανάστευση στις ΗΠΑ ήταν αυστηρώς ελεγχόμενη).

Όμως με το κριτήριο της οικογενειακής επανενώσεως, επήλθε κατακόρυφη πτώση του επιπέδου των μεταναστών, αθρόα εισαγωγή τριτοκοσμικών μαζών, μη αφομοιωσίμων, καταχρηστική εκμετάλλευση των συστημάτων δημοσίας προνοίας και παιδείας, και ευρύτατη γκεττοποίηση, με την εμφάνιση πολλαπλών παραλλήλων κοινωνιών

Έτσι, και ενώ μέχρι της εποχής εκείνης η ελεγχόμενη, λελογισμένη και εθνοπολιτισμικώς προσδιορισμένη μετανάστευση ήταν ευεργετική για την μεγάλη αυτή Δημοκρατία, η θέσπιση ως απολύτου κριτηρίου εκείνου της οικογενειακής επανενώσεως, ευθύνεται, καθ' ομολογίαν των Αμερικανών ρεαλιστών αναλυτών, για τη σοβαρότερη απειλή εναντίον της εθνοπολιτισμικής και κοινωνικής συνοχής και της λειτουργίας των δημοκρατικών θεσμών στις ΗΠΑ, από της εποχής του Πολέμου της Ανεξαρτησίας

Ήδη δε εκφράζεται έντονη ανησυχία μήπως, εν τέλει, η εναπομείνασα Υπερδύναμη έχει την τύχη της Ρώμης, αλωθείσης έσωθεν υπό των «βαρβαρικών» σπιφών.

Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας το γεγονός ότι η δημοκρατία των ΗΠΑ του 18ου και 19ου αι. οικοδομήθηκε επί σαφούς και διακριτής εθνοπολιτισμικής βάσης, δηλ. ευρωπογενούς/ιουδαιοχριστιανικής. Ο αφρικανικής καταγωγής πληθυσμός, που βρισκόταν ήδη στο έδαφος των Πολιτειών όταν αυτές προχώρησαν στην ανεξαρτητοποίησή τους, δεν δύναται να θεωρηθεί ως ιδρυτική συνιστώσα της νεοπαγούς Δημοκρατίας καθ' όσον στερείτο τότε πολιτικών δικαιωμάτων .— και το αυτό ίσχυε για τους κιτρίνης, σινικής ή ιαπωνικής, καταγωγής κατοίκους των ΗΠΑ).¹⁶

Η Γαλλία, ακολούθησε τη ίδια αφελή πολιτική μια 10ετία αργότερα το έτος 1974. Παρά το γεγονός ότι ο κύριος όγκος των μεταναστών της χώρας αυτής προέρχεται από πρώην γαλλικές αποικίες – άρα υπό προϋποθέσεις διαθέτει γαλλική κουλτούρα- μετανόησε πικρώς, και έσπευσε και αυτή, όπως και η Μ. Βρετανία και η Γερμανία και η Ολλανδία και τα Σκανδιναβικά κράτη, εν όψει των επιπτώσεων, να αναθεωρήσει την μεταναστευτική πολιτική επί το αυστηρότερον.

Αναλυτικότερα, η Γαλλία έχει σήμερα 5.000.000 Μουσουλμάνους. Τα προβλήματα που παρουσιάζει το γαλλικό εκπαιδευτικό σύστημα και εν γένει η

16 Ηλιόπουλος Η. (2012). Εθνική Ασφάλεια, Εθνοπολιτική Αναδιάταξη και Μαζική Μετανάστευση /Λαθρομετανάστευση. Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΣΕΘΑ http://172.27.44.20/moodle/file.php/40/E1-237_iliopylos.doc, την 1/3/2012.

εικόνα της Γαλλίας είναι δραματικά. Μαζί με τις νεοφανείς αιρέσεις, ιδίως τη Σαϊεντολογία και το Ισλάμ, κάνουν θραύση στην αποδιάρθρωση της γαλλικής νεολαίας. Στα σχολεία της Γαλλίας προβάλλει την εμφάνισή του ένα μαχητικό ισλαμικό κίνημα. Ο μέγας Μουφτής της Μασσαλίας Σαχειμπι Μπενσεϊχ λέγει « οι μουσουλμάνοι πρέπει να αποκτήσουν ανοσία στα έξωθεν ριζοσπαστικά κηρύγματα». Δεν είναι εξάλλου τυχαίο ότι ο ισλαμιστής υποψήφιος δήμαρχος στη Μασσαλία στις τελευταίες δημοτικές εκλογές έχασε για μόλις 59.000 ψήφους.

Στη Γερμανία τα πράγματα δεν είναι καλύτερα, και το εκεί "Ισλαμικό Συμβούλιο" απαιτεί τώρα από την Γερμανική κυβέρνηση την αναγνώρισή του, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου". Επί πλέον οι Γερμανοί "τρέμουν" για τα 3.200.000 Τούρκων μουσουλμάνων, εκτός των άλλων μωαμεθανών που διαβιούν στη χώρα.¹⁷

Στο Βέλγιο από το έτος 2010 ο ισλαμικός πληθυσμός έχει υπερβεί το 51 %.

Το ευρωπαϊκό δημογραφικό μέλλον προβλέπεται ζοφερό, ακόμη και αν δεν υπάρξει μείζων πολεμική αναμέτρηση ή οικολογική ή επιδημιολογική καταστροφή. Η ανάγκη συμπληρώσεως του ελλείποντος εργατικού δυναμικού οδηγεί την Ευρώπη στην ανοχή ή και επιδίωξη υποδοχής μεγάλων μεταναστευτικών μαζών, των οποίων η εισροή ήδη λαμβάνει ανεξέλεγκτες και ασύμμετρες διαστάσεις, λόγω της δημογραφικής εκρήξεως σε υπό ανάπτυξη χώρες, της διαφοράς βιοτικού επιπέδου και του καθεστώτος βίας και συγκρούσεων που επικρατεί σε άλλες περιοχές της Γης, όπως στην Αφρική, την Μ. Ανατολή, την Κεντρική Ασία κ.λ.π..

Αποτελεί όμως πράγματι η μετανάστευση οικονομικό στήριγμα για τις ευρωπαϊκές κοινωνίες, άρα και για την ελληνική;

Στο πλαίσιο της παρούσας εργασίας και προκειμένου να διατυπωθεί τεκμηριωμένη απάντηση, βρεθήκαμε μπροστά και σε αντικρουόμενες απόψεις κάποιες από τις οποίες παραθέτουμε στη συνέχεια.

Αποψη 1: Επιτροπή ασφαλιστικού της Βουλής: Οι (νόμιμοι) μετανάστες ωφελούν το ασφαλιστικό Ημερομηνία δημοσίευσης: 31/03/2011 στην εφημερίδα Αυγή¹⁸.

Αναλυτικότερα οι κκ Σάββας Ρομπόλης (επιστημονικός διευθυντής του Ινστιτούτου Εργασίας ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ), Θάνος Μαρούκης (ερευνητής ΕΛΙΑΜΕΠ), Ιορδάνης Ψημμένος (αναπληρωτής καθηγητής Κοινωνικής Πολιτικής στο Πάντειο) υπογράμμισαν ότι η νομιμοποίηση των μεταναστών, που σήμερα εργάζονται με αδήλωτη εργασία, και η ισότιμη ένταξή τους στην κοινωνία, αποτελεί πηγή χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος. Ο Σ. Ρομπόλης είπε ότι η αδήλωτη εργασία επιφέρει απώλειες 5 δισ. ευρώ τον χρόνο στο Ασφαλιστικό, καθώς ανέρχεται στο 24% των εργαζομένων (κυρίως σε γεωργία, εστιατόρια, τουρισμό). Ο Ι. Ψημμένος επιχειρηματολόγησε υπέρ της απόκτησης κοινωνικών

17 Ηλιόπουλος Η. (2012). Εθνική Ασφάλεια, Εθνοπολιτική Αναδιάταξη και Μαζική Μετανάστευση /Λαθρομετανάστευση. Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΣΕΘΑ http://172.27.44.20/moodle/file.php/40/E1-237_ilioroylos.doc, την 1/3/2012.

18 Σπυρόπουλος, Ρ. (31/03/2011). «Οι (νόμιμοι) μετανάστες ωφελούν το ασφαλιστικό». Αθηναϊκός τύπος: Εφημερίδα «Η Αυγή» (σ. 6).

δικαιωμάτων, υποστηρίζοντας ότι αποτελούν κίνητρο ώστε να δηλώνεται η εργασία.

Ο Θ. Μαρούκης διέψευσε τους ισχυρισμούς του υπουργού Υγείας Ανδρέα Λοβέρδου ότι το ΕΣΥ επιβαρύνεται με 150 εκατ. ευρώ για περίθαλψη μεταναστών, επισημαίνοντας ότι δεν δικαιούνται νοσοκομειακής περίθαλψης, παρά μονάχα για έκτακτες περιπτώσεις, ενώ πληρώνουν στα εξωτερικά ιατρεία. Ανέφερε δε ότι το 2007 η δαπάνη για εξόφληση οφειλών από νόμιμους ή παράνομους μετανάστες στα νοσοκομεία, ήταν μόλις 5 εκατ. Ευρώ».

Επομένως υπό την προϋπόθεση της νόμιμης - δηλωμένης απασχόλησης οι μετανάστες μπορούν να συντελέσουν στην επίλυση του Ασφαλιστικού ήταν το συμπέρασμα συζήτησης της Επιτροπής Κοινωνικής Ασφάλισης της Βουλής. Αντικρουόμενες εκτιμήσεις προέκυψαν ως προς το κόστος της υγειονομικής περίθαλψης των μεταναστών μεταξύ ερευνητή ΕΛΙΑΜΕΠ και Υπουργού Υγείας.

Αποψη 2: Το χάος του Ασφαλιστικού βουλιάζει με τους μετανάστες! 30 Μαρτίου, 2010, Μαίρη Λαμπαδίτη INSURANCE DAILY19

Μετανάστες από γειτονικές χώρες, με λίγους μόνο μήνες ασφάλισης στην Ελλάδα και οι οποίοι έχουν συμπληρώσει τα όρια ηλικίας, μπορούν να πάρουν την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ ύψους 716 ευρώ, σύμφωνα με τους νέους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης... Βουλγάρα 60 ετών, η οποία έχει δουλέψει μόνο ένα χρόνο στην Ελλάδα, κατοικεί στη χώρα και παίρνει από το ΙΚΑ σύνταξη και ΕΚΑΣ 716 ευρώ! Πώς να ελπίζουμε;

Ο αριθμός αιτήσεων για συνταξιοδότηση Βουλγάρων εργαζομένων τριπλασιάστηκε απότομα τους τελευταίους μήνες, προκαλώντας την εύλογη απορία της αρμόδιας διεύθυνσης του ΙΚΑ. Το μυστήριο βεβαίως λύθηκε όταν οι υπάλληλοι ανέτρεξαν στους κοινοτικούς κανονισμούς απονομής συντάξεων.

Οι Βούλγαροι και οι Ρουμάνοι, ως ισότιμα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν το δικαίωμα της ελεύθερης διέλευσης στη χώρα μας από την 1η Ιανουαρίου του 2009 και απολαμβάνουν τα ίδια εργασιακά και συνταξιοδοτικά προνόμια με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους πολίτες. Έτσι, ακόμα και με λίγους μήνες ασφάλισης στην Ελλάδα, ένας Βούλγαρος, ένας Ρουμάνος ή ένας Πολωνός που έχει δουλέψει 14-15 χρόνια στην πατρίδα του μπορεί (στα 65 ο άντρας, στα 60 η γυναίκα) να πάρει την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ, ύψους 486 ευρώ, όπως επίσης να κάνει και αίτηση για χορήγηση του ΕΚΑΣ, ύψους 230 ευρώ. Το ποσό θεωρείται αστρονομικό για τη Βουλγαρία, η οποία καταβάλλει συντάξεις ψίχουλα, της τάξεως των 40 έως 130 ευρώ.

Αυτοί οι αλλοδαποί όμως ζουν στην Ελλάδα ή απλώς εισπράττουν τη σύνταξη από το ΙΚΑ και συνεχίζουν να διαμένουν στη φθηνή χώρα τους;

Τα μικροκυκλώματα πέριξ της Ομόνοιας, τα οποία εκμεταλλεύονταν πριν από λίγα χρόνια τους αλλοδαπούς για να τους βγάλουν την περιβόητη άδεια

19 Λαμπαδίτη Μ. (30/3/2010). «Το χάος του Ασφαλιστικού βουλιάζει με τους μετανάστες!» Ελληνική Ηλεκτρονική Ασφαλιστική Ενημέρωση: Insurance Daily.

παραμονής και εργασίας (500 έως 1.800 ευρώ ήταν η ταρίφα για την άδεια), σπεύδουν τώρα να βγάλουν σύνταξη με το αζημίωτο... Το σημαντικότερο κατόρθωμά τους είναι να ξεπεράσουν τα γρανάζια της γραφειοκρατίας που ταλαιπωρούν εξίσου και εμάς τους Έλληνες και να δηλώσουν ψεύτικη διεύθυνση κατοικίας εντός της ελληνικής επικράτειας, λαδώνοντας κάποιον πρόθυμο να δανείσει τη διεύθυνσή του, καθώς απαραίτητη προϋπόθεση για τη συνταξιοδότηση είναι ο αλλοδαπός να αποδείξει ότι διαμένει μόνιμα στη χώρα μας.

Έτσι, οι αρμόδιες υπηρεσίες του ΙΚΑ συχνά διαπιστώνουν ότι σε πολλές περιπτώσεις αναφέρεται η ίδια διεύθυνση σπιτιού, αλλά οι ελεγκτικοί μηχανισμοί και αυτή τη φορά δεν έχουν βρει την άκρη του νήματος. Η Μαρίνα Δ., 66 ετών, από τη Βουλγαρία, ήρθε πέρυσι στη χώρα μας ενώ ήδη είχε διανύσει 25 χρόνια ασφάλισης. Η σύνταξη που περίμενε να πάρει στη χώρα της δεν ήταν παραπάνω από 130 ευρώ. Δούλεψε λοιπόν ένα χρόνο σε συνεργείο καθαριότητας και μετά την 1η Ιανουαρίου, που βαφτίστηκε και επισήμως ισότιμη Ευρωπαϊά πολίτης (αφού εξέπνευσε και η διετής μεταβατική περίοδος που είχε ζητήσει από την Ε.Ε. το Υπουργείο Απασχόλησης), πληροφορήθηκε ότι δικαιούται σύνταξη από το ΙΚΑ.

Βάσει των κοινοτικών κανονισμών, οι Ευρωπαίοι εργαζόμενοι αν έχουν ασφαλιστεί ένα χρόνο στη χώρα υποδοχής τους, έχουν συγκεντρώσει το σύνολο των απαιτούμενων ενσήμων και συμπληρώσει το όριο ηλικίας και αποδεδειγμένα είναι μόνιμοι κάτοικοι σε αυτή τη χώρα, δικαιούνται να πάρουν σύνταξη.

Το σκεπτικό που διέπει την κοινοτική νομοθεσία είναι ότι κάθε κράτος-μέλος είναι υποχρεωμένο να προσφέρει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και την ανάλογη περίθαλψη στους Ευρωπαίους πολίτες που διαμένουν και εργάζονται σε αυτό.

Η Μαρίνα Δ., που γνώριζε ότι δε θα τα έβγαζε πέρα με τις πολύπλοκες διαδικασίες των ασφαλιστικών ταμείων, πλήρωσε 4.000 ευρώ στο κύκλωμα, στο οποίο σημειωτέον συμμετέχουν και δικηγόροι, για να βγάλει την κατώτατη σύνταξη των 486 ευρώ, ενώ σε δύο χρόνια μπορεί να κάνει αίτηση και για το ΕΚΑΣ!

Προφανώς έπεσε θύμα εκμετάλλευσης, αφού η συνήθης αμοιβή των δικηγόρων για τη συγκεκριμένη υπόθεση είναι 500 έως 800 ευρώ (μία έως δύο συντάξεις). Τα νέα διαδόθηκαν από στόμα σε στόμα, ο κουμπάρος έφερε τον μπατζανάκη και η μητέρα την ξαδέρφη, με αποτέλεσμα 7 στους 10 πολίτες άλλων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που καταθέτουν αιτήσεις για συνταξιοδότηση στο ΙΚΑ να είναι Βούλγαροι. Στην πλειονότητά τους είναι γυναίκες που δουλεύουν σε συνεργεία καθαριότητας ή προσέχουν ηλικιωμένους και λόγω της κοντινής απόστασης με την Ελλάδα, για να φτουρήσει και η σύνταξη, μένουν στα χωριά τους στη Βουλγαρία.

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς του Εργατικού Κέντρου Αθήνας, σήμερα στη χώρα μας ζουν και εργάζονται 130.000 Βούλγαροι και Ρουμάνοι. Το ΙΚΑ γνωρίζει το πρόβλημα και δεν κρύβει πως στο μέλλον θα πάρει μορφή χιονοστιβάδας.

Παράγοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης εκτιμούν ότι οι αιτήσεις Βουλγάρων για συνταξιοδότηση στη βόρεια Ελλάδα είναι χιλιάδες. Το υπόλοιπο 30% των

αιτήσεων από ευρωπαϊκές χώρες έχει υποβληθεί από Ρουμάνους, Πολωνούς και Έλληνες που έχουν δουλέψει στο Βέλγιο και στη Γερμανία. Σε αυτό το σημείο εντοπίζονται οι στρεβλώσεις του συστήματος για να μην κατηγορηθούμε ότι «γκετοποιούμε», με βάση ρατσιστικά στερεότυπα, ανθρώπους που εργάζονται σε σκληρά επαγγέλματα, συνήθως ανασφάλιστοι και κακοπληρωμένοι, αντιμετωπίζοντας καθημερινά την εργοδοτική ασυδοσία και βάζοντας σε κίνδυνο ακόμα και τη ζωή τους, όπως συνέβη με τη δολοφονική απόπειρα κατά της Βουλγάρας Κωνσταντίνας Κούνεβα.

Η στρέβλωση εντοπίζεται στη χαώδη διαφορά μισθών και συντάξεων των κρατών του πρώην ανατολικού μπλοκ σε σχέση με το επίπεδο αποδοχών στη χώρα μας. Για παράδειγμα, ο Έλληνας που δούλεψε 25 χρόνια στις στοές του Βελγίου και 5 χρόνια στην Ελλάδα θα πάρει τουλάχιστον 1.000 ευρώ σύνταξη από τον ασφαλιστικό φορέα του Βελγίου και άλλα 250 από το ΙΚΑ. Αντίθετα, στην περίπτωση των βαλκανικών κρατών που εντάχθηκαν στην Ε.Ε. το ποσό που απονέμουν, π.χ., η Βουλγαρία και η Ρουμανία, δεν ξεπερνάει τα 100 ευρώ. «Η διαφορά θα επιβαρύνει το ΙΚΑ», επισημαίνουν ανώτατα στελέχη του Ιδρύματος και συμπληρώνουν: «Πρόκειται για ανθρώπους που απλώς κάνουν τα τελευταία έτη τους στην Ελλάδα, έχουν δηλαδή μηδενική προσφορά στο σύστημα και λαμβάνουν κανονική σύνταξη. Πολλές φορές δεν τους ξέρουν ούτε οι γείτονες, αλλά ούτε και οι δημοτικές αρχές.

Εκτός από συντάξεις γήρατος, πολλοί έχουν πάρει επιδόματα παραπληγικών, τυφλότητας κ.λπ. Έχουμε κράτος πρόνοιας και είμαστε υποχρεωμένοι να δώσουμε, όμως στο μέλλον το κόστος θα είναι υπέρογκο».

Αποψη 3: Ο μύθος της οικονομικώς επωφελούς μετανάστευσης κατεδαφίζεται Γιάννης Κολοβός.²⁰

Η συντριπτική απάντηση στη φιλομεταναστευτική «φιλολογία» ήρθε με τη δημοσίευση της έκθεσης της Διακομματικής Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής των Λόρδων, η οποία εξέτασε τις οικονομικές επιπτώσεις της μετανάστευσης στη Βρετανία. Τα συμπεράσματα της επιτροπής, όπως καταγράφονται στην έκθεση, είναι πραγματικά συντριπτικά καθώς καταρρίπτουν ένα προς ένα όλα τα επιχειρήματα που έχουν ακουστεί, τόσο στην Βρετανία όσο και στη χώρα μας, περί της οικονομικώς επωφελούς μετανάστευσης.

Η επιτροπή αποτελούνταν από 16 Λόρδους, μεταξύ των οποίων ήταν δύο πρώην υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ένας πρώην Διοικητής της Τράπεζας της Αγγλίας, αρκετοί εξέχοντες οικονομολόγοι και διακεκριμένοι βιομήχανοι, και εξέτασε στοιχεία και γνώμες από πολλούς φορείς ειδικούς περί την μετανάστευση όπως πανεπιστημιακούς καθηγητές, την Τράπεζα της Αγγλίας, διάφορους Δήμους της χώρας, το Βρετανικό Ιατρικό Σύλλογο, τον αρμόδιο Υπουργό για τα Σύνορα και την Μετανάστευση, την Επιτροπή Φυλετικής Ισότητας,

20 Κολοβός, Γ. (29/3/2009). «Ο μύθος της οικονομικώς επωφελούς μετανάστευσης κατεδαφίζεται». Ελληνική Ηλεκτρονική εφημερίδα: «Ελληνικές Γραμμές»

τη Συνομοσπονδία Βιομηχανιών, το υπουργείο Εσωτερικών, την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία και άλλους φορείς.

Σύμφωνα με την έκθεση «η οικονομική επίπτωση στον διαμένοντα πληθυσμό θα πρέπει να αποτελεί κεντρικό κριτήριο για την ρύθμιση της μετανάστευσης και της απασχόλησης εκείνων που προέρχονται από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Περιοχής και των μη-αιτούντων άσυλο που επιθυμούν να έλθουν στην χώρα μας»²¹

Με το ίδιο σκεπτικό, «μία αντικειμενική ανάλυση των οικονομικών επιπτώσεων της μετανάστευσης στην Βρετανία θα πρέπει να εστιάσει στις επιπτώσεις στον διαμένοντα (ή «προϋπάρχοντα») πληθυσμό στην Βρετανία» 22.

Οι Λόρδοι υπογραμμίζουν ότι «Το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ) - το οποίο μετρά την συνολική παραγωγή που δημιουργείται από μετανάστες και προ-υπάρχοντες κατοίκους στη Βρετανία – είναι ένα άσχετο και παραπλανητικό μέτρο για τις οικονομικές επιπτώσεις της μετανάστευσης στον διαμένοντα πληθυσμό. Το συνολικό μέγεθος μίας οικονομίας δεν αποτελεί δείκτη ευμάρειας ή του επιπέδου διαβίωσης των κατοίκων.

Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ αποτελεί καλύτερο μέτρο από το ΑΕΠ, γιατί λαμβάνει υπ' όψιν το γεγονός ότι η μετανάστευση αυξάνει όχι μόνο το συνολικό ΑΕΠ, αλλά και τον πληθυσμό επίσης... Η Κυβέρνηση λοιπόν θα πρέπει να εστιάσει στο κατά κεφαλήν εισόδημα (ως μέτρο του επιπέδου διαβίωσης) του διαμένοντος πληθυσμού». Η επισήμανση αυτή της έκθεσης είναι πραγματικός κόλαφος για το «φιλομεταναστευτικό» ακαδημαϊκό, πολιτικό και δημοσιογραφικό λόμπυ το οποίο προβάλλει το συνολικό ΑΕΠ λόγω μετανάστευσης, αδιαφορώντας για το κατά κεφαλήν.

Στην ίδια έκθεση επίσης επισημαίνεται: «Οι περισσότεροι οικονομολόγοι που κατέθεσαν στοιχεία σε εμάς, εισηγήθηκαν ότι η πιθανότερη μακροπρόθεσμη επίπτωση της μετανάστευσης είναι η επέκταση της απασχόλησης και της οικονομίας, με μικρές ή καθόλου επιπτώσεις στο κατά κεφαλήν εισόδημα του διαμένοντος πληθυσμού» (σελ. 24). Γι' αυτό και οι Λόρδοι καταλήγουν ότι «δεν βρήκαμε κάποια συστηματικά εμπειρικά στοιχεία που να υποδεικνύουν ότι η καθαρή εισροή μεταναστών δημιουργεί σημαντικά δυναμικά οφέλη για τον διαμένοντα πληθυσμό στην Βρετανία» (σελ. 26).

Αναφορικά με την επίπτωση της μετανάστευσης στους μισθούς οι Λόρδοι συμπεραίνουν ότι «τα διαθέσιμα στοιχεία υποδεικνύουν ότι η μετανάστευση είχε μία μικρή αρνητική επίπτωση στους χαμηλότερα αμειβόμενους εργαζόμενους στη Βρετανία, και μία μικρή θετική επίπτωση στις απολαβές των υψηλότερα αμειβόμενων εργαζόμενων» (σελ. 28).

Ως προς το επιχείρημα υπέρ της μετανάστευσης για την κάλυψη κενών στην αγορά εργασίας οι Λόρδοι επισημαίνουν: «Παρ' όλο που ωφελεί εμφανώς

21 House of Lords Select Committee on Economic Affairs, 1st Report of Session (2007-08). [The Economic Impact of Immigration, Volume I: Report](#). 1 April 2008. London: The Stationery Office. (pp. 9).

22 House of Lords Select Committee on Economic Affairs, 1st Report of Session (2007-08). [The Economic Impact of Immigration, Volume I: Report](#). 1 April 2008. London: The Stationery Office. (pp. 23).

τους εργοδότες, η μετανάστευση που γίνεται προς το συμφέρον μεμονωμένων εργοδοτών, δεν είναι πάντα και προς το συμφέρον της οικονομίας συνολικά» (σελ. 33). Και συνεχίζουν: «Η Κυβερνητική πολιτική θα πρέπει να σκοπεύει να εξασφαλίσει ότι οι εργοδότες καταβάλουν προσπάθειες να προσλάβουν Βρετανούς ή άλλους εργάτες από την Ευρωπαϊκή Οικονομική Περιοχή προτού στραφούν στους εκτός ΕΕ μετανάστες... Μέλημά μας είναι η αποφυγή διαμόρφωσης μίας συγκεκριμένης ζήτησης για μετανάστες εργαζόμενους, η οποία θα βασίζεται στις χαμηλότερες προσδοκίες των μεταναστών αναφορικά με τους μισθούς και τις συνθήκες εργασίας ή σε μία προτίμηση για εργατικό δυναμικό του οποίου η ελευθερία απασχόλησης στη Βρετανία θα περιορίζεται από το καθεστώς παραμονής του μετανάστη» (σελ. 35-36).

Κατά τη Διακομματική Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής των Λόρδων «το επιχείρημα ότι η συνεχιζόμενη καθαρή εισροή μεταναστών είναι απαραίτητη προκειμένου να καλυφθούν κενές θέσεις εργασίας, και ότι οι μετανάστες κάνουν τις δουλειές που οι ντόπιοι δεν μπορούν ή δεν θέλουν να κάνουν, είναι εντελώς λανθασμένο. Αγνοεί τις δυνητικές εναλλακτικές απέναντι στην μετανάστευση προκειμένου να υπάρξει ανταπόκριση στις ελλείψεις εργατικού δυναμικού, συμπεριλαμβανομένων των προσαρμογών των τιμών σε μία ανταγωνιστική αγορά εργασίας και την συνακόλουθη αύξηση στην προσφορά ντόπιου εργατικού δυναμικού η οποία αναμένεται να προκύψει λόγω της απουσίας μετανάστευσης» (σελ. 39).

Επιπλέον, οι Λόρδοι τονίζουν: «Επιχειρήματα υπέρ της αυξημένης μετανάστευσης για να αφοπλιστεί η «ωρολογιακή βόμβα των συντάξεων» δεν αντέχουν στην κριτική καθώς βασίζονται στην παράλογη υπόθεση περί μίας στατικής ηλικίας συνταξιοδότησης ενώ οι άνθρωποι ζουν περισσότερο, και αγνοεί το γεγονός ότι, με την πάροδο του χρόνου, και οι μετανάστες θα γεράσουν και θα πάρουν σύνταξη» (σελ. 46).

Αναφορικά με τις «θετικές» δημοσιονομικές επιπτώσεις της μετανάστευσης οι Λόρδοι υπογραμμίζουν: «Εκτιμήσεις περί των δημοσιονομικών επιπτώσεων εξαρτώνται σημαντικά από το ποιός προσμετράται ως μετανάστης (ή ως απόγονος μετανάστη) και από το ποιά κονδύλια θα πρέπει να περιληφθούν στο κόστος και στα οφέλη» (σελ. 5).

«Το γενικό συμπέρασμα είναι ότι τα οικονομικά οφέλη της θετικής καθαρής μετανάστευσης είναι μικρά ή ασήμαντα. Επομένως, η επιλογή πολιτικής θα πρέπει να βασισθεί σε άλλα κριτήρια, συμπεριλαμβανομένης της διαφορετικότητας και της κοινωνικής συνοχής και των θετικών ή των αρνητικών πλευρών ενός αυξανόμενου πληθυσμού» (σελ. 52).

Η άποψη αυτή των Λόρδων ταυτίζεται με την άποψη του ειδικευμένου σε θέματα μετανάστευσης καθηγητή του Πανεπιστημίου του Harvard George J. Borjas: «Η προσέγγιση κόστους-οφέλους ξεκάθαρα συνιστά ότι άλλα θέματα πέραν του προσήμου στο τέλος του ισολογισμού θα καθορίσουν την κατεύθυνση της συζήτησης για την μετανάστευση. Στο τέλος τέλος, το αποτέλεσμα του ισολογισμού δεν είναι ούτε συντριπτικά θετικό ούτε συντριπτικά αρνητικό – και

ένας εχέφρων άνθρωπος θα συμπέρανε πιθανότατα ότι βρίσκεται πολύ κοντά στο μηδέν»²³.

Οι προαναφερθείσες επισημάνσεις και τα συμπεράσματα των Λόρδων δικαιώνουν την αντίστοιχη κριτική που άσκησε ο κ. Κολοβός σε μελέτη που έχει δημοσιευθεί για την Ελλάδα²⁴ και στην οποία τόνιζε - μεταξύ άλλων - την έμφαση που δινόταν στο συνολικό ΑΕΠ χωρίς να εξετάζεται η επίπτωση της μετανάστευσης στο κατά κεφαλήν ΑΕΠ και υπογράμμισε την πλήρη απουσία αποτίμησης του κόστους της μετανάστευσης προς την χώρα. Επιπλέον, ο κ. Κολοβός στο τελευταίο του βιβλίο²⁵ έχει επισημάνει ότι τα κριτήρια επιλογής μεταναστευτικής πολιτικής θα πρέπει να είναι η εθνική ασφάλεια, η κοινωνική συνοχή και οι ανάγκες της οικονομίας.

Πάντως, αν οι εγχώριοι ειδικοί θεωρούν δύσκολο (ή και αδύνατο) τον υπολογισμό του δημοσιονομικού κόστους της μετανάστευσης θα ήθελα να τους ενημερώσω ότι μία ενδιαφέρουσα σχετική μελέτη περί της δημοσιονομικής επίπτωσης της μετανάστευσης στις ΗΠΑ έκανε ο οικονομολόγος του Hudson Institute και του Manhattan Institute Edwin Rubenstein²⁶ προσμετρώντας το κόστος το οποίο επισωρεύει η μετανάστευση σε διάφορους τομείς όπως η Εθνική Ασφάλεια, η Άμυνα, η Εκπαίδευση, η Δικαιοσύνη, οι υπηρεσίες Υγείας, η Κρατική Διοίκηση, η Κοινωνική Ασφάλιση, οι Μεταφορές, η Αστική Ανάπτυξη κλπ. Η μελέτη αυτή, αλλά και τα ευρήματα της έκθεσης των Λόρδων, θα τους φανούν χρήσιμοι οδηγοί, αν τους ενδιαφέρει πραγματικά η ειλικρινής αποτύπωση της οικονομικής επίπτωσης της μετανάστευσης στην χώρα μας.

Τα συμπεράσματα της έκθεσης της Διακομματικής Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής των Λόρδων θα πρέπει να προκαλέσουν σοβαρό προβληματισμό σε κάθε καλοπροαίρετο και σκεπτόμενο πολίτη αναφορικά με την ακολουθούμενη μεταναστευτική πολιτική της χώρας μας κατά τις τελευταίες δύο δεκαετίες. Όταν το βασικό επιχείρημα το οποίο προβάλλεται για να δικαιολογήσει αυτήν την πολιτική (δηλαδή οι θετικές επιπτώσεις στην οικονομία) είναι τουλάχιστον αμφισβητούμενο (για να μην πούμε λανθασμένο) γιατί αυτή η πολιτική συνεχίζεται αβασάνιστα;

Μετά την παράθεση των τριών απόψεων σχετικά με την οικονομική ωφελιμότητα ή ζημία που προκύπτει από τη μετανάστευση, ας επανέλθουμε στο επίπεδο της απειλής.

Στη χώρα μας στην οποία «φιλοξενούνται αναγκαστικά» πάνω από 1.500.000 Μουσουλμάνοι. Ο αριθμός αυτός αυξάνεται κατά γεωμετρική πρόοδο, με την είσοδο σε ετήσια βάση πλέον των 100.000 λαθρομεταναστών.

23 Borjas, J. G. (1999). [Heaven's Door: Immigration policy and the American economy](#). Princeton, New Jersey: Princeton University Press (pp. 126).

24 Κολοβός, Γ. (Μάρτιος 2008). [Οι οικονομικές συνέπειες της μετανάστευσης προς την Ελλάδα](#). Περιοδικό Ρεσάλτο, τ. 26, σ. 44-46.

25 Κολοβός, Γ. (2008). [Το τέλος μίας ουτοπίας: η κατάρρευση των πολυπολιτισμικών κοινωνιών στην Δυτική Ευρώπη](#). Αθήνα: Εκδόσεις Πελασγός.

26 Rubenstein, S. Ed. (2008). [The Fiscal Impact of Immigration: an analysis of the costs to 15 Federal Departments and Agencies](#). USA: Petoskey. The Social Contract Press.

Τα προσφάτως εξαγγελθέντα μέτρα πλέον του συμβολικού χαρακτήρα – όποιος εισέρχεται παράνομα στη χώρα θα συλλαμβάνεται – δεν προσφέρουν επί της ουσίας τίποτε περισσότερο στην αντιμετώπιση του προβλήματος, πλην του περιορισμού των αριθμητικά εισερχομένων εντός ενός το πολύ έτους (100.000) παράνομα στη χώρα. Με τους υπόλοιπους τι γίνεται;

Η αποκρουστική μορφή της σύγχρονης ελληνικής οικονομίας θα τους στρέψει στην αφετηρία τους; Σίγουρα όχι. Η Ελλάδα και στην παρούσα δυσμενή κατάσταση αποτελεί πόλο έλξης των κάθε προέλευσης δυστυχισμένων ανθρώπων που διεκδικούν απαλλαγή από βάνουσα τριτοκοσμικά καθεστώτα, μέχρι την αναζήτηση της ευρωπαϊκού τύπου ευημερίας.

Τέλος και για να επανέλθουμε στο ευρωπαϊκό επίπεδο, το ζήτημα που εγείρεται, πλέον, αφορά στον εξισλαμισμό της γηραιάς ηπείρου! Και εννοούμε με αυτόν τον (εσκεμμένως προκλητικό) όρο την τεράστια εθνολογική, κοινωνική και πολιτισμική μεταβολή που συντελείται τα τελευταία 30-40 χρόνια στη Γηραιά Ήπειρο. Ο Γάλλος θεράπων της Μεσαιωνικής Ιστορίας (και της Ιστορίας του Ισλάμ), Charles- Emmanuel Dufourcq, ο οποίος, βραχύ διάστημα προ του θανάτου του (1982), είχε πει τα εξής προφητικά:

«Είναι πιθανόν να ζήσουμε και πάλι στην ήπειρό μας εκείνη την αναστάτωση την οποία ζήσαμε εξ αιτίας της Ισλαμικής διεισδύσεως, πριν από χίλια περίπου χρόνια, αυτήν την φορά με άλλες μεθόδους».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ «Δ» ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Δημογραφικό

Η Ελλάς όχι μόνο δεν αποτελεί εξαίρεση στο ευρύτερο δημογραφικό ευρωπαϊκό πρόβλημα αλλά αντιθέτως η ανησυχία για το μέλλον της λαμβάνει υπαρξιακό χαρακτήρα, αφού η μεταναστευτική καταιγίδα σε συνδυασμό με τον συνολικό πληθυσμό της, την υπογεννητικότητά της, τις εθνικές απειλές που την περιστοιχίζουν και την πεπερασμένη αφομοιωτική της ικανότητα ειδικά για τους Μουσουλμάνους, που αποτελούν την συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών, συνθέτουν ασταθές εκρηκτικό μίγμα του οποίου οι επιπτώσεις άπτονται των συμφερόντων επιβιώσεως του έθνους.

Κυριότερη αιτία της υπογεννητικότητας του ελληνικού πληθυσμού είναι η αντικατάσταση του παραδοσιακού αξιακού συστήματος, από ένα καινούργιο στο οποίο κυριαρχεί η φιλαυτία με τις τρεις συνιστώσες της, φιληδονία, φιλοδοξία και φιλαργυρία. Το παραπάνω στρεβλό αξιακό σύστημα τροφοδοτείται με παροχή ογκώδους παραπληροφόρησης που στηρίζεται στη δημιουργία και προβολή προτύπων στα οποία κυριαρχούν τα προαναφερθέντα χαρακτηριστικά.

Αποτέλεσμα του συστήματος είναι η απομάκρυνση από κάθε φωνή που το αντιστρατεύεται (π.χ. Ορθοδοξία) καθώς η διάλυση του κυττάρου της κοινωνίας, της οικογένειας. Έξω λοιπόν από την οικογένεια στην ελληνική κοινωνία δεν ευδοκίμει η τεκνοποιία, αντίθετα με άλλες ευρωπαϊκές χώρες (Δανία, Σουηδία κ.λπ.) με συνέπεια τη δραματική μείωση του πληθυσμού της χώρας.

Ενδεικτικός της μειώσεως του πληθυσμού μας είναι ο δείκτης γεννήσεων ανά 1000 κατοίκους, ο οποίος το 1935 ήταν 28,16 γεννήσεις, ενώ το 2005 ήταν μόλις 9.69. Η εικονική αριθμητική διατήρηση του πληθυσμού που οφείλεται κυρίως στους μετανάστες και δεν αλλοιώνει την τραγική διαπίστωση ότι η δραστική μείωση του γηγενούς πληθυσμού, θέτει την χώρα σε υπαρξιακό αδιέξοδο (μη αναπλήρωση και διαιώνιση της φυλής μας, πλήρωση πληθυσμιακών κενών από μουσουλμάνους μετανάστες, μη αξιόμαχες Ένοπλες Δυνάμεις κ.λπ.), εάν συνυπολογισθούν η γεωγραφική της θέση, οι επιβουλές γειτονικών κρατών και η έλλειψη συγγενικών λαών.

Το δημογραφικό πρόβλημα έχει άλλα αίτια πέραν της υπογεννητικότητας, όπως η αστυφιλία, η απασχόληση των γυναικών για την συμπλήρωση του οικογενειακού εισοδήματος και το μεγάλο κόστος ανατροφής και εκπαίδευσης των τέκνων. Το συνταξιοδοτικό πρόβλημα οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι, λιγότεροι πολίτες εργάζονται και περισσότεροι συνταξιοδοτούνται πρόωρα.

Από τους λοιπούς παράγοντες που οδηγούν στην υπογεννητικότητα ξεχωρίζει το πολιτιστικό μοντέλο του οποίου κυριότερα χαρακτηριστικά αποτελούν ο μαζικός καταναλωτισμός, η υποχώρηση του παραδοσιακού θεσμού της οικογένειας και η αποθέωση της αντιλήψεως περί ατομικής ελευθερίας.

Συνοψίζοντας ως προς τις συνέπειες του δημογραφικού προβλήματος καταλήγουμε στα παρακάτω επίπεδα εφαρμογής:²⁷

α. Σε οικονομικό επίπεδο μειώνεται ο αριθμός εκείνων που μπορούν να εργαστούν και να συμβάλουν έτσι στην οικονομική ανάπτυξη συνολικότερα της χώρας.

β. Σε κοινωνικό επίπεδο η υπογεννητικότητα επηρεάζει άμεσα το κράτος πρόνοιας. Σε μια κοινωνία που οι εργαζόμενοι μειώνονται και αυξάνονται οι συνταξιούχοι, τα ασφαλιστικά ταμεία και γενικότερα το κράτος πρόνοιας συρρικνώνονται.

γ. Σε εθνικό επίπεδο η υπογεννητικότητα θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια της πατρίδας μας, αφού οι γείτονες μας παρουσιάζουν σημαντικά ποσοστά αύξησης του πληθυσμού τους.

Καθίσταται λοιπόν πασιφανές ότι το δημογραφικό πρόβλημα έχει άμεση επίπτωση στην παρατακτή στρατιωτική δύναμη, όχι για διάστημα μιας θητείας, αλλά για τουλάχιστον 45 έτη, καθόσον μέχρι εκείνη την ηλικία οι Έλληνες επιστρατεύονται.

Η οικονομική διάσταση του δημογραφικού προβλήματος θα αναδειχθεί εντονότερα στη συνέχεια, με βάση τα συμπεράσματα από το μεταναστευτικό πρόβλημα. Στο σημείο αυτό κρίνεται σκόπιμο όμως να επισημανθεί η υποχρέωση κάθε κοινωνίας, να εξασφαλίζει τη συνέχεια του Έθνους, να ανανεώνει το εργατικό δυναμικό της και να ικανοποιεί για τους γηγενείς υπηκόους της το απαιτούμενο αίσθημα ασφάλειας που απαιτεί η ψυχολογική συνιστώσα της ασφάλειας. Αυτό σε συνδυασμό με την καλλιέργεια - αναλόγου των προγονικών - αξιακού συστήματος, θα προσφέρει τα ιδανικά στους νεοέλληνες για την άνθιση του χαρακτηριστικού της νίκης, της εθελουσίας.

2. Μεταναστευτικό

Όσοι παρακολουθούν το θέμα της μετανάστευσης στην χώρα μας θα έχουν παρατηρήσει ότι η πλειονότητα των δημοσιευμάτων επί του θέματος επιχειρεί να υποβαθμίσει τις αρνητικές συνέπειες του φαινομένου και να υπερπροβάλλει τις όποιες θετικές. Ουσιαστικά, το σύνολο των θετικών συνεπειών της μετανάστευσης περιστρέφεται γύρω από οικονομικές παραμέτρους, γι' αυτό και είναι σημαντικό να υπάρξει κριτικός έλεγχος των όσων μας παρουσιάζονται από υπεύθυνους (αλλά και μη) φορείς γύρω από αυτές.

Ανέκαθεν η μετανάστευση ήταν πρόξενος περιπετειών στην χώρα μας. «Ακόμη και μετά τα Τρωϊκά, η Ελλάς υφίστατο πολλές μεταναστεύσεις και μετοικεσίας, ώστε μη ησυχάζουσα, δεν ηδυνήθη ν' αυξηθή» γράφει ο Θουκυδίδης στο πρώτο βιβλίο του Πελοποννησιακού Πολέμου.

27 Υπογεννητικότητα αίτια - συνέπειες – προτάσεις. (17/3/2011). Ανάσχυση από τον ιστότοπο: http://sygxrono-karditsa.blogspot.com/2011/03/blog-post_17.html

Η διαπίστωση ισχύει και επί των ημερών μας καθόσον σύμφωνα με διαρροές της Αμερικανικής πρεσβείας στην Αθήνα, «υπάρχει πραγματικός κίνδυνος εκ της εισόδου στην Ελλάδα ισλαμιστών ή άλλων εξτρεμιστών, οι οποίοι πιθανώς να κρύβονται ανάμεσα σε χιλιάδες Ιρακινούς, Πακιστανούς και παράνομους μετανάστες» (Wikileaks, Εφημερίδα «Καθημερινή», 10/3/2011).

Η μόδα της "παγκοσμιοποίησης", η χαλάρωση των συννοριακών ελέγχων και η φθινή επικοινωνία προκάλεσαν μίαν άνευ προηγουμένου μεταναστευτική πλημμυρίδα, τα τελευταία 10 χρόνια. Σήμερα, εκτιμάται ότι ο αριθμός των μεταναστών, νομίμων και μη, ανέρχεται στα 200 εκατομ. παγκοσμίως.

Απ' τη μετακίνηση πληθυσμών δεν έμεινε ανεπηρέαστη η χώρα μας. Οι "οικονομικοί μετανάστες" υπολογίζονται σήμερα εις 2 εκατομμύρια, ήτοι αντιπροσωπεύουν το 18% του γηγενούς πληθυσμού της Ελλάδος.

Οι υγειονομικές επιπτώσεις της μεταναστεύσεως αποδίδονται υπό του τύπου (Εφημερίδα «Καθημερινή», 16/3/2011), δήθεν στις ...κλιματικές αλλαγές, ενώ είναι άμεσο αποτέλεσμα της διαδόσεως μεταδοτικών ασθενειών υπό των μεταναστών, μεταξύ των και επέκεινα στον ιθαγενή πληθυσμό.

«Η λαθρομετανάστευση εξελίσσεται σε πρόσθετο πρόβλημα της Ελληνικής κοινωνίας τελευταίως, λόγω της φανερωμένης ανεργίας και της εκτεταμένης παραοικονομίας, καθώς οι μετανάστες εκτοπίζουν Ελληνικά χέρια από θέσεις απασχολήσεως με τις χαμηλότερες αμοιβές που αποδέχονται και συντηρούν ένα επιπλέον κύκλωμα παραεισοδήματος, που δεν πληρώνει φόρους, ΙΚΑ και δεν ανιχνεύεται»²⁸.

Ειδικότερα, οι παρασιτικοί λαθρομετανάστες εκμεταλλεύονται τον ντόπιο πληθυσμό και γίνονται αιτία προστριβών ενώ η κοινωνική προσφορά τους αμφισβητείται. Προκαλούν αίσθημα ανασφάλειας, νοθεύουν την αγορά εργασίας και ανεβάζουν την ανεργία, τόσο των γηγενών όσο και των προηγηθέντων μεταναστών.

Παρά ταύτα, εν ονόματι των "αναγκών της οικονομίας", όλοι σχεδόν οι λαθρομετανάστες γίνονται δεκτοί και παραμένουν στο Ελληνικό έδαφος, χωρίς ουδείς των "αρμοδίων" να γνωρίζει επακριβώς τον αριθμό, τις δεξιότητες, τον τόπο κατοικίας, την κατάσταση της υγείας και τον τρόπο διαβιώσεως των. Οι μετανάστες έχουν ακυρώσει την ύπαρξη του Ελληνικού κράτους «εν τοις πράγμασι»...

Διάφορες σφυγμομετρήσεις της "κοινής γνώμης" όπως του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΣΕ και του ΣΕΒ-ICAP, που αξιολογούν τη στάση των εγχωρίων παραγωγών, έναντι των οικονομικών μεταναστών, την κρίνουν άλλοτε μεν ως "θετική" ενίοτε δέ ως "αρνητική", αναλόγως των συμπερόντων των ερωτούμενων.

Οι σφυγμομετρήσεις αυτές στερούνται αξιοπιστίας διότι δεν επαναλαμβάνονται συχνά, ώστε να προσδιορίζουν τις τάσεις της κοινής γνώμης.

28 Κόλμερ, Κ. (2012). Ο Μύθος της Εποφελούς Μεταναστεύσεως. Ανάσχυση από τον ιστότοπο της ΣΕΘΑ: <http://172.27.44.20/moodle/course/view.php?id=40> την 15/3/2012.

Στην περίπτωση των βιομηχάνων, οι "ευνοϊκές επιδράσεις της μετανάστευσης" εξαντλούνται στην αύξηση της προσφοράς φθηνής-ανειδικεύτου εργασίας, χωρίς περαιτέρω ανάλυση π.χ. της τάσης εξομοίωσης των αμοιβών μεταξύ μεταναστών και γηγενών εργατών.

Η αρνητική εκδοχή των μικροεπαγγελματιών είναι ότι οι δυσμενείς επιπτώσεις της μεταναστεύσεως εκδηλώνονται στην ένταση του αθεμίτου ανταγωνισμού, που ασκούν οι μετανάστες στο εμπόριο και τις υπηρεσίες, αρκούμενοι εις μικρότερα περιθώρια κέρδους. Δεν προχωρούν σε άλλα ποιοτικά κριτήρια, όπως τα αμφιβόλου ποιότητας εμπορεύματα (οι λεγόμενες "μαϊμούδες") και ο κατακερματισμός της αγοράς εις ανεξέλεγκτους εμπορικούς πυρήνες.

Εκεί όμως που συμπίπτουν οι απόψεις "και των δύο ομάδων" είναι η σχέση της μεταναστεύσεως με την ανεργία, την οποία θεωρούν ανάλογη της προσφοράς μεταναστευτικών χειρών, ιδίως στην Ελληνική ύπαιθρο και στον τομέα των κατασκευών, όπου οι μετανάστες επικρατούν. Σπανίως όμως οι λαθρομετανάστες εξελίσσονται εις επιχειρηματίες ώστε ν' ασκούν ενδο-επιχειρησιακό ανταγωνισμό.

Εν τούτοις, η παρατηρούμενη αλλοίωση του πληθυσμού της Ελληνικής υπαίθρου είναι αποτέλεσμα μάλλον λανθασμένων επιλογών της οικονομικής πολιτικής (ιδίως της Κοινής Αγροτικής) παρά της αθρόας εισροής μεταναστών, οι οποίοι έλκονται τόσο ισχυρά από τα αστικά κέντρα όσο και οι ημεδαποί άνεργοι.

Στις κατασκευές εξ άλλου, η αστόχαστη ανάληψη μη ανταποδοτικών έργων, ως λ.χ. των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, κόστους 13 δις. ευρώ, προκάλεσε οξεία αύξηση της ζήτησεως ξένων, εργατών και εν συνεχεία, υποχώρηση της. Το χρέος όμως ανεδείχθη ο Έλλην φορολογούμενος και τα "μεροκάματα" πήγαν στην Αλβανία και αλλού.

Διάφορες "οικονομικές" (Sic) μελέτες «Μεταναστευτικής Οικονομίας», καταλήγουν συνήθως εις αυθαίρετα συμπεράσματα, ως ότι δηλαδή «οι πολλοί μετανάστες αυξάνουν την ευημερία της χώρας». Οι μελέτες αυτές δεν βασίζονται στον πραγματικό αριθμό των μεταναστών, μήτε διευκρινίζουν την έννοια της κοινωνικής ευημερίας.

Έρευνα του "Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής" (ΙΜΠ) (Εφημερίδα Καθημερινή 26/1/2007) γράφει «Μελλοντικώς μία αύξηση των μεταναστών, κατά 200.000 άτομα, συνεπάγεται επιπλέον αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,7%, μείωση των τιμών κατά 2% και μικρή βελτίωση του ισοζυγίου πληρωμών, καθώς και δημιουργία 25.000 θέσεων εργασίας για τους Έλληνες και 100.000 για τους ξένους μετανάστες».

Γεννάται το ερώτημα, και οι υπόλοιποι 100.000 μετανάστες, τι θ' απογίνουν ;

- Θα μείνουν άνεργοι, απαντά η μελέτη του Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Άλλοι 100.000 επιπλέον άνεργοι μετανάστες θ' αυξήσουν την ανασφάλεια στις πόλεις και στην ύπαιθρο, την εγκληματικότητα και τελικώς, την κοινωνική δυσημερία.

«Η προσφορά ως ιδίαν αυτής ζήτηση».

Το Τμήμα "στρατηγικής και οικονομικών ερευνών" της Εθνικής Τράπεζας, εξ άλλου, σε μελέτη του, αναφέρει ότι «η μετανάστευση έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο στην υποστήριξη τόσο της εγχώριας ζήτησης όσο και των παραγωγικών δυνατοτήτων της Ελληνικής οικονομίας» (Τεύχος Οκτωβρίου 2007 και Μαρτίου 2008). Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Εθνικής, οι μετανάστες συνέβαλαν κατά 0,22% στην ετήσια αύξηση της κατανάλωσης ή 0,18% στη αντίστοιχη αύξηση του ΑΕΠ, μέσω της κατανάλωσης. Το άμεσο αποτέλεσμα της μεταναστεύσεως επί του εγχωρίου προϊόντος, μέσω της επένδυσης, υπολογίστηκε σε 0,1 της ποσοστιαίας μονάδος ετησίως.

Πέραν της προφανώς πενιχρής συμβολής των μεταναστών στην εγχώρια αποταμίευση – ιδίως των προερχομένων από την ΝΕ Ευρώπη - καθίσταται πρόδηλο, ακόμη και για τους θιασώτες της "συμβολής των μεταναστών στην οικονομία", ότι η οικονομική τους δράση είναι μάλλον περιορισμένη, πλην ενός τομέα: της διαρροής 2 δις. ευρώ ετησίως από την εγχώρια ρευστότητα, μέσω των μεταναστευτικών εμβασμάτων.

Το γεγονός εκροής των ελληνικών ευρώ δυσχεραίνει τη λειτουργία της αγοράς υπό τις υφιστάμενες συνθήκες έλλειψης ρευστότητας, ακόμα περισσότερο.

Οι πολιτικές απόπειρες εκ των υστέρων νομιμοποίησης των λαθρομεταναστών συναντούν ανυπέρβλητες δυσκολίες καθόσον η Ελλάδα κατέχει την τέταρτη θέση μεταξύ των χωρών μελών της Ε.Ε. στην παραλαβή αιτήσεων ασύλου, αλλά οι αιτούντες εισέρχονται στη χώρα χωρίς ταξιδιωτικά έγγραφα

Είναι λοιπόν πρακτικά αδύνατη η διασταύρωση στοιχείων και η αντικειμενική χορήγηση ασύλου σε πολιτικούς πρόσφυγες. Αδύνατη είναι επίσης η διάκριση, με βάση την παραπάνω τακτική (λαθρομετανάστευση), μεταξύ δυστυχημένων αναζητούντων την ευημερία και «συμμάχων» - ελέω ΝΑΤΟ – στελεχών που εκτελούν αναγνωρίσεις στην ελληνική μεθόριο, έχοντας εξασφαλίσει την επιστροφή στη χώρα τους με δαπάνη του ελληνικού δημοσίου.

Ας σχολιάσουμε τα όρια αντοχής του Ελληνικού κράτους.

Ενώ πολλοί εκτιμούν την επίδραση των λαθρομεταναστών (ΕΤΕ "στο 13% του εργατικού δυναμικού και 6% του διαθέσιμου εισοδήματος") ουδείς έχει προσδιορίσει τα όρια αντοχής της Ελληνικής οικονομίας στην εισβολή των ξένων εργατών. Απλώς υποθέτουν ότι «...η συνεισφορά των μεταναστών θα βασισθεί στον εκσυγχρονισμό των εξαγωγικών δομών της χώρας».

Οι Ελληνικές εξαγωγές όμως συρρικνώνονται διαψεύδοντας τους «εκτιμητές».

Οι ξένοι εργάτες εκτοπίζουν αντιστοίχως τις ευαίσθητες ομάδες π.χ. τους νέους και τις γυναίκες, από την αγορά εργασίας.

Σε ορισμένες περιοχές της πρωτεύουσας, επικρατεί απολύτως το ξένο στοιχείο ενώ το Ελληνικό ευρίσκεται στην αποδρομή, με δυσάρεστα αισθήματα των γηγενών, που μεταβάλλονται σε...ξένους στο τόπο τους. Τέτοιες καταστάσεις ευνοούν περιπτώσεις εκδηλώσεων βίας, είτε από αυτοδικία είτε από παρακρατική παράνομη δραστηριότητα.

Διάφορα τουριστικά νησιά διαθέτουν ολόκληρες συνοικίες μεταναστών όπως π.χ. των Αλβανών οικοδόμων στη Μύκονο.

Το υπουργείο Υγείας και οι Ιατρικοί σύλλογοι της χώρας αν και προβληματίζονται για την υγιεινή κατάσταση των λαθρομεταναστών δεν φαίνονται ικανοί να την προσδιορίσουν. Είναι γνωστό ότι οι ξένοι πελάτες των κρατικών νοσοκομείων υπερβαίνουν τους ημεδαπούς. Η φυματίωση επανεμφανίσθηκε και το AIDS κάνει θραύση ενώ τα κρατικά μαιευτήρια γεμίζουν από αλλοδαπές εγγύους.

Στην πλατεία Θεάτρου, τα ναρκωτικά πωλούνται ελεύθερως υπό των μαύρων μεταναστών ενώ σε μικρή απόσταση από την Βουλή, στην οδό Ερμού αφρικανοί λαθρέμποροι διακινούν την ... "Κινεζική πραμάτια", κάτω από το άγρυπνο βλέμμα της "δημοτικής αστυνομίας". Η περιοχή πέριξ της πλατείας Κουμουνδούρου θεωρείται ως η Αθηναϊκή "Τσαΐνα Τάουν".

Άγνωστη παραμένει η "κρίσιμος μάζα" της μεταναστεύσεως, που ημπορεί να προκαλέσει την αλυσιδωτή έκρηξη της κοινωνίας - αν και κατά περίπτωση ήδη εμφανίζονται περιστατικά "κρίσεων" εις τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

Στο διεθνές πεδίο, η κοινωνική αναστάτωση στην Γαλλία, Ολλανδία, Ιταλία και Βρετανία, λόγω των μουσουλμάνων μεταναστών, αποκαλύπτει τα όρια αντοχής της τοπικής κοινωνίας στην μεταναστευτική πίεση, ακόμη και από νέες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. "Έρχεται ο Πολωνός υδραυλικός" ειδοποιούν οι Βρετανικές εφημερίδες.

Στην Ιταλία, η "Λήγκα του Βορρά" έχει λάβει τόσο αρνητικές θέσεις έναντι της μεταναστεύσεως, ώστε κατηγορείται ως "ρατσιστική". Εν τούτοις, διπλασίασε τις ψήφους στις τελευταίες εκλογές.

Στο Ισραήλ δεν γίνονται δεκτοί λαθρομετανάστες. Στη μεθόριο ΗΠΑ-Μεξικού εφαρμόζονται κατασταλτικές μέθοδοι αποτροπής εισόδου λαθρομεταναστών.

Από το Σκανδιναβικό Βορρά μέχρι τη Μεσόγειο, λησμονημένοι από όλους «απλοί πολίτες», που ανήκουν στη «σιωπηλή πλειονότητα» των «αυτοχθόνων», φορολογουμένων, στρατευομένων, νομοταγών πολιτών, συναντούν στρατιές νέων, μουσουλμανικής κυρίως καταγωγής, οι οποίοι είναι έμπλεοι μίσους ενάντια σε οτιδήποτε Δυτικό, ζητούν δε «αυτονοήτως» τα πάντα τώρα (χωρίς να έχουν καμιά απολύτως διάθεση να καταβάλουν το ένα δέκατο των προσπαθειών που

κατέβαλαν κάποτε οι πατέρες τους ή οι παππούδες τους) και πρωτίστως: ουδεμία πρόθεση έχουν να ενσωματωθούν στη φιλοξενούσα κοινωνία.

Και αν θέλουμε να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς, οι άνθρωποι αυτοί – οι οποίοι είναι, εξίσου, θύματα ολέθριων πολιτικών που ασκήθηκαν – δεν μπορούν (πλην ολίγων αξιόλογων εξαιρέσεων) να ενσωματωθούν, όσο και αν η αλήθεια αυτή ενοχλεί κάποιους ιεροζεταστές του «πολυπολιτισμικού» Προοδευτισμού. Διότι είναι προφανές ότι το Ισλάμ αποτελεί ένα σοβαρότατο ανασταλτικό στοιχείο σε σχέση με την δυνατότητα ενσωματώσεως του ατόμου σε ένα διαφορετικό πολιτισμικό πλαίσιο.

Η χώρα μας προσεγγίζει - αν δεν έχει ήδη υπερβεί - το σημείο της κοινωνικής κρίσης που προξενεί συνήθως η μετανάστευση, όταν υπερβαίνει ένα ανεκτό όριο, που δεν πρέπει να είναι ανώτερο ενός μονοψηφίου ποσοστού του γηγενούς πληθυσμού. Εν τούτοις, πράκτορες της λαθρομεταναστεύσεως κρυπτόμενοι όπισθεν ανθρωπιστικών ιδεωδών αναδεικνύονται αυτόκλητοι προστάτες μιας κραυγαλέας παρανομίας. Ο όρος «πολυπολιτισμική κοινωνία» μόνο καταχρηστικώς δύναται να χρησιμοποιείται για την αναφορά σε κοινωνίες που διαβιώνουν παράλληλα μέσα σε μια κρατική υπόσταση.

Το πρόβλημα της μετανάστευσης πρέπει να εξετάζεται πέραν της οικονομίας και των αριθμών. Διότι όπως γράφει ο Μάρτιν Γούλφ (Φαϊνάνσιαλ Τάϊμς 4/4/2008) «η μετανάστευση μεταβάλλει τη σύνθεση του πληθυσμού ενός έθνους. Έχει να κάνει με την συνοχή της κοινωνίας και τη δημόσια ασφάλεια. Υπόθεση η οποία αφορά όχι μόνο στην Οικονομία ή στη γενετική Βιολογία, αλλά κυρίως στην Εθνική Ασφάλεια.

Στην Ελλάδα, έναντι της εθνικής επιταγής λήψης άμεσων, ριζικών και συστηματικών μέτρων, προς αντιμετώπιση του προβλήματος, οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες δεικνύονται ανήμπορες, λιγόψυχες, κατώτερες των περιστάσεων, διαπνεόμενες από συγκεχυμένες κοσμοπολιτικές ιδεολογίες και εγκλωβισμένες σε μικροκομματικούς υπολογισμούς πολιτικού κόστους.

3. Προτάσεις

Από τα παραπάνω εκτεθέντα προέκυψε ότι η Ελλάδα αντιμετωπίζει σοβαρότατο δημογραφικό πρόβλημα, λόγω υπογεννητικότητας και λαθρομετανάστευσης το οποίο, όχι μέχρι το 2040 αλλά ενωρίτερα, θα έχει επιφέρει αλλοίωση του πληθυσμού της χώρας σε εθνολογικό – πολιτισμικό επίπεδο. Παράλληλα οι δύο παράγοντες επηρεάζουν αποφασιστικά την οικονομική και τη στρατιωτική διάσταση της Εθνικής Ασφάλειας.

Σήμερα λοιπόν και όχι αύριο, περισσότερο από ποτέ απαιτείται μία συνεκτική και περιεκτική συνεργασία των διαφόρων «Λειτουργών - Διαχειριστών» της χώρας μας συνδυασμένη με την έμπρακτη και αρμονική συνεργασία με τους αντίστοιχους διεθνείς ομολόγους των, προκειμένου να δημιουργήσουν αποτελέσματα απαραίτητα για την επιτυχία των αντικειμενικών στόχων και

επίτευξη του τελικού σκοπού με τη μεγιστοποίηση της αξιοποίησης των διατιθέμενων πόρων (έμψυχο και άψυχο υλικό).

Ένα τέτοιο πλέγμα «Λειτουργών - Διαχειριστών» ταξινομείται στις πιο κάτω 4 κατηγορίες, που πρέπει αρμονικά και συνεκτικά να συντονίζονται και να δρουν προληπτικά αλλά και κατασταλτικά:

α. Πολιτικοί: Δηλαδή, οι χρήστες της πολιτικής δύναμης, ιδιαίτερα στην διπλωματική арένα προκειμένου να δημιουργηθεί ευνοϊκό κλίμα.

β. Οικονομικοί: Δηλαδή, οι οικονομικοί παράγοντες της χώρας.

γ. Δημόσιοι: Δηλαδή, οι λειτουργοί των Σωμάτων Ασφαλείας, Δημόσιας Διοίκησης, Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ΜΜΕ, Εθνικών Μέσων και Υποδομών (Ενέργειας, Υγείας, Παραγωγής, κ.λπ.).

δ. Στρατιωτικοί: Δηλαδή, η χρήση της υφιστάμενης στρατιωτικής ισχύος και δύναμης. Όπου, στον μεν πόλεμο, οι Ένοπλες Δυνάμεις θα είναι ο κύριος «Διαχειριστής», στη δε ειρήνη (Ασύμμετρες Απειλές, Τρομοκρατία, Χειρισμός Κρίσεων κ.λπ.) οι Ένοπλες Δυνάμεις θα είναι ένας από τους «Διαχειριστές» που σε αρκετές περιπτώσεις θα κατέχει υποστηρικτικό ρόλο.

Η συμβολή των παραπάνω στην προσπάθεια επίλυσης των προβλημάτων δημογραφίας και μετανάστευσης εκτιμάται ότι πρέπει να συνίσταται στη λήψη θεσμικών, νομικών, οικονομικών και διοικητικών μέτρων για τη θεραπεία του τεραστίου δημογραφικού προβλήματος. Αναλυτικότερα:

Αξιακό σύστημα. Απαιτείται ανάπλαση της ελληνικής παιδείας, ώστε να δημιουργηθεί η κατάλληλη νοοτροπία στους Έλληνες για να ξαναγίνουμε οι πολυμελείς οικογένειες των περασμένων γενεών, με ιδανικά και σεβασμό στην Πατρίδα, την Οικογένεια και την ελληνορθόδοξη θρησκεία μας.

Προβολή της πολύτεκνης οικογένειας από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα σχολικά βιβλία κ.λπ. ως πρότυπης οικογένειας. Πρέπει να τονισθεί εδώ ότι η Ελλάδα επέζησε της τουρκοκρατίας διότι τότε οι ελληνικές οικογένειες κατά 70% ήσαν πολύτεκνες. Από πολύτεκνες οικογένειες προέρχονταν όλοι οι ήρωες του 1821. Για παράδειγμα ο Παπαφλέσσας είχε 18 αδέρφια. Ο Κολοκοτρώνης 12, όπως και ο Αθ. Διάκος. Ο Σαμουήλ είχε 11 αδέρφια. Ο Καποδίστριας 8. Ο Μακρυγιάννης είχε 12 παιδιά, ο Κανάρης 7 και ο Μιαούλης 5. Στους πολύτεκνους αυτούς οφείλεται το ότι δεν ξεκληρίστηκε το γένος των Ελλήνων παρά τις γενοκτονίες στις οποίες προέβαιναν οι Τούρκοι άλλοτε με σφαγές και άλλοτε με παιδομαζώματα. Επίσης το 1940 οι πολύτεκνες οικογένειες, που αποτελούν το 40% του ελληνικού πληθυσμού, ήταν εκείνες που κυρίως αγωνίζονταν για την ελευθερία όλων των λαών και προκάλεσαν τον παγκόσμιο θαυμασμό. Θα μπορέσουν όμως να ανορθώσουν και πάλι το ανάστημά τους για να διασώσουν την Ελλάδα από κινδύνους και να την δοξάσουν, αν χρειασθεί, τη στιγμή που οι πολύτεκνες οικογένειες έχουν συρρικνωθεί μόλις στο 3%;

Σύσταση Εθνικού Συμβουλίου για εκπόνηση δημογραφικού σχεδιασμού, παρακολούθηση των δημογραφικών δεικτών και πληροφόρηση - διαφώτιση των

Ελλήνων πάνω στα προβλήματα και στους κινδύνους, που διατρέχει το έθνος μας από την υπογεννητικότητα και πως αυτή μπορεί να αντιμετωπιστεί. Η πρώτη και βασική ενέργεια είναι η πληροφόρηση του Ελληνικού λαού για το πρόβλημα που οπωσδήποτε είναι γνωστό, όχι όμως οι διαστάσεις του και οι επιπτώσεις του στην Εθνική Ασφάλεια.

Να πραγματοποιείται ενημέρωση – διαπαιδαγώγηση του λαού, κυρίως από τα κρατικά ΜΜΕ, επί των κινδύνων που διατρέχει το έθνος σε διάφορους τομείς, από την υπογεννητικότητα και τη μείωση της ισχύος των ΕΔ.

Εισαγωγή του μαθήματος της δημογραφίας στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα προς κατάρτιση στελεχών για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος και την παροχή σχετικών γνώσεων.

Καταπολέμηση της αστυφιλίας με ενίσχυση της τοπικής αυτοδιοίκησης και παροχή κινήτρων συγκράτησης η και επανόδου του πληθυσμού στη επαρχία μέσω προγραμμάτων οικονομικής ανάπτυξης – απασχόλησης (γεωργία, κτηνοτροφία, τουρισμός, εναλλακτικές πηγές ενέργειας κ.λπ. Τα προαναφερθέντα προγράμματα καθώς και η ανάπτυξη τεχνολογικών καινοτομιών από Πανεπιστήμια, εμπορικούς φορείς, επιβάλλεται να αξιοποιηθούν και για τη συγκράτηση του αναμενόμενου κύματος μετανάστευσης από τη χώρα προς το εξωτερικό. Ειδικότερα προτείνεται να ληφθούν μέτρα για την ισόρροπη ανάπτυξη της περιφέρειας για να συγκρατηθούν οι πληθυσμοί σε κρίσιμες εθνικά περιοχές. Να γίνει ο χωροταξικός σχεδιασμός της χρήσης γης, ο αναδασμός και η ενίσχυση των αγροτών για την επαύξηση των καλλιεργήσιμων εκτάσεών τους. Να δοθούν απαλλαγές σε φόρους, εισφορές και τέλη οικοδομικών αδειών στους αγρότες των παραμεθωρίων – ακριτικών περιοχών. Να δοθούν κίνητρα για ανάπτυξη βιοτεχνιών και για εγκατάσταση δημοσίων υπαλλήλων στην περιφέρεια.

Στήριξη και Ενίσχυση του ρόλου της Εκκλησίας. Η Εκκλησία και η Θρησκεία μας μπορούν να προσφέρουν σημαντικά στο Εθνικό πρόβλημα. Ήδη με πρωτοβουλία της Εκκλησίας της Ελλάδος ενισχύει οικονομικά τις Χριστιανικές οικογένειες της Θράκης με τρία παιδιά. Θα μπορούσε λοιπόν υλικά και ηθικά – διαφωτιστικά σε συνεργασία με την Εκκλησία, η Πολιτεία να στηρίξει την πολύτεκνη οικογένεια και σε άλλες ευαίσθητες περιοχές της χώρας. Επίσης ομιλίες στους ναούς από κατάλληλους ιεροκήρυκες και ομιλητές για θέματα γάμου – οικογένειας – τέκνων θα είχαν θετικό αποτέλεσμα.

Ως προς τη στράτευση, προτείνεται να είναι καθολική στο 18ο έτος της ηλικίας τους, με σταθερή θητεία 12 μηνών και συμπλήρωση των βασικών ειδικοτήτων με ΕΠΟΠ - ΕΠΥ.

Να εφαρμοσθεί πιλοτικά, ύστερα από σχετική ενημέρωση – διαφώτιση, η στράτευση των γυναικών σε τοπική βάση, για παροχή και κοινωνικών υπηρεσιών κατόπιν σχετικής λεπτομερούς μελέτης και σχεδίασης.

Να είναι αισθητή η παρουσία των ΕΔ και ΣΑ στις παραμεθώριες περιοχές για τόνωση του αισθήματος ασφαλείας των κατοίκων, κατοίκων οι οποίοι να ενταχθούν σε σύστημα φύλαξης – επιτήρησης των συνόρων.

Ως μέτρα που αποσκοπούν στην ενίσχυση της οικογένειας και παροχή κινήτρων για τεκνοποίηση πέραν του δείκτη ανανέωσης του πληθυσμού (2,1 τέκνα) προτείνονται τα εξής:

α. Να δοθούν μεγάλα επιδόματα δια τη γέννηση κάθε παιδιού, αυξανόμενων αναλόγως του αριθμού και συγχρόνως να επανέλθουν τα απολεσθέντα ευεργετήματα των πολυτέκνων και στο σύνολό τους να επεκταθούν και σε γονείς τριών παιδιών.

β. Να αυξηθούν οι άδειες εγκυμοσύνης, τοκετού, γαλουχίας και προστασίας των παιδιών και οπωσδήποτε να εφαρμόζεται ενιαία μέριμνα σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

γ. Να λειτουργούν σταθμοί βρεφών και νηπίων σε όλους τους κατοικούμενους οικισμούς της χώρας, δυναμικότητας ανάλογης προς τον αριθμό των παιδιών.

δ. Να χορηγείται στα ζευγάρια χαμηλότοκο δάνειο με την τέλεση του γάμου, που να εξοφλείται με την καταβολή του μηνιαίου ενοικίου για την απόκτηση κατοικίας.

ε. Να χορηγείται άδεια μακράς διάρκειας στις εργαζόμενες μητέρες, με σχετικά μειωμένες αποδοχές, ώστε η ίδια η μητέρα να είναι κατά κάποιο τρόπο αμειβομένη τροφός του παιδιού της. Το πηγαίο ενδιαφέρον και την τρυφερότητά της μάνας, που λαχταρά το παιδί δεν μπορεί να αντικαταστήσει επ' ουδενί το πληρωμένο χάδι της Baby sitter ούτε η στοργή του απρόσωπου παιδικού σταθμού.

στ. Απόκτηση προτεραιότητας στους διορισμούς με περαιτέρω αύξηση των μορίων του Ν. 2190/94 ώστε παιδί πολύτεκνης οικογένειας να δικαιούται να διορισθεί στον ευρύτερο δημόσιο τομέα σε μόνιμη θέση. Εάν πολύτεκνη οικογένεια έχει 5 παιδιά το ευεργέτημα να επεκτείνεται σε 3 παιδιά.

ζ. Παροχή Εκπτώσεων στις πολύτεκνες οικογένειες επί των τιμολογίων των ΔΕΚΟ (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΕΥΔΑΠ), των ΟΤΑ (τέλη κ.λπ.).

η. Ειδικά κίνητρα για εγκατάσταση πολυτέκνων σε παραμεθόριους περιοχές (κατοικία, δάνεια, συγκοινωνίες κ.λπ.)

θ. Προστασία της μονογονεϊκής οικογένειας που σήμερα καλύπτει ποσοστό 22% του συνόλου των οικογενειών. Εξ αυτών το 90% έχει αρχηγό γυναίκα. Είναι λοιπόν ανάγκη να ληφθούν ουσιαστικά και δραστικά μέτρα για υλική, ηθική και κοινωνική στήριξή τους.

ι. Εργασιακές – υπηρεσιακές διευκολύνσεις γονέων με συνυπηρέτηση κατά το δυνατόν των συζύγων και παροχή αδειών, μειωμένου ωραρίου μητέρας.

ια. Προστασία της εγκύου με την ίδρυση συμβουλευτικών σταθμών ιδιαίτερα στην ύπαιθρο καθώς και λειτουργία μαιευτηρίων όχι μόνο στις μεγάλες πόλεις αλλά και στην περιφέρεια.

ιβ. Μηνιαία οικονομική ενίσχυση πέραν των δύο παιδιών με αύξουσα κλίμακα και παροχή φορολογικών διευκολύνσεων έως και απαλλαγής.

ιγ. Παροχή κινήτρων στις ιδιωτικές επιχειρήσεις για την πρόσληψη, πολύτεκνων γονέων και παιδιών πολυτέκνων οικογενειών με την καθιέρωση φοροαπαλλαγών.

ιδ. Θέσπιση ευνοϊκότερων μέτρων για την εισαγωγή στα ΑΕΙ και ΤΕΙ

ιε. Να έχουν μειωμένο εισιτήριο, γονείς και τέκνα πολυτέκνων σε ποσοστό μεγαλύτερο του ισχύοντος σε όλα τα μεταφορικά μέσα καθώς και ελεύθερη είσοδο σε αθλητικές εκδηλώσεις, μουσεία, πλαζ του ΕΟΤ, δημοτικά κολυμβητήρια, κρατικές Σκηνές κλπ.

ιστ. Χορηγήσεις κατά προτεραιότητα άδειας άσκησης επαγγέλματος σε μέλη, πολυτέκνων οικογενειών π.χ. λαϊκές αγορές, μικροπωλητές, περίπτερα, ταξί κ.λπ. και με έκπτωση κατά 50% επί της δαπάνης απόκτησης της άδειας αυτής.

Ως προς την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού προβλήματος, κάτω από το πρίσμα του οποίου εξετάστηκε το αντίστοιχο δημογραφικό, οι προτάσεις θα περιορισθούν στα απολύτων αυτονόητα, εκείνα δηλ. που παραλείψαμε ή που καλύψαμε μερικώς, ως πολιτεία και πολίτες μέχρι σήμερα.

α. Προβολή στην ΕΕ του ρόλου της Τουρκίας ως τον υπ' αριθμό 1 εισαγωγέα λαθρομεταναστών σε ευρωπαϊκό έδαφος και επιβάρυνση της χώρας αυτής με τα έξοδα επαναπροώθησης. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης της παραπάνω χώρας, λήψη αντίμετρων με διακοπή της ελεύθερας βίζας των Τούρκων πολιτών, παρακώλυση της εισόδου Τουρκικών φορτηγών στην Εγνατία Οδό κ.λπ.

β. Προβολή στην ΕΕ, και του θέματος εγκατάστασης Τούρκων λαθρομεταναστών (εποίκων), σε ευρωπαϊκό έδαφος (Κυπριακής Δημοκρατίας), υπό την κάλυψη δυνάμεων κατοχής.

γ. Αποτελεσματική φύλαξη των συνόρων και άμεση επαναπροώθηση των παρανόμως διαμενόντων στην χώρα. Ειδικότερα το κράτος πρέπει να επιδιώξει την δραστική μείωση των Αλβανών και των μουσουλμάνων που διαβιούν στην χώρα δια λόγους εθνικής ασφαλείας. Οι υγειονομικού ενδιαφέροντος μετανάστες να παρακολουθούνται στενά από το Υπουργείο Υγείας και όταν αλλάζουν επάγγελμα να αφαιρείται αμέσως η άδεια εργασίας.

δ. Θέσπιση σοβαρών προστίμων στους εγχώριους ιδιώτες και επιχειρηματίες που απασχολούν λαθρομετανάστες.

ε. Άμεση εγκατάλειψη της τακτικής της εκ των υστέρων νομιμοποίησης και προσαρμογή της νομοθεσίας κατά τρόπον ώστε καμία προσωρινή άδεια εισόδου να μην χορηγείται σε παράνομα εισερχομένους στη χώρα.

στ. Η Ελληνική υπηκοότητα να δίδεται υπό προϋποθέσεις και κατόπιν προφορικής και γραπτής δοκιμασίας, όπως π.χ. η Αμερικανική στις ΗΠΑ. Στο Παράρτημα «Α» παρατίθενται προϋποθέσεις χορήγησης της υπηκοότητας από ευρωπαϊκά κράτη.

ζ. Αναθεώρηση του κοινοτικού Κανονισμού «Δουβλίνο II», σύμφωνα με τον οποίο, τα κράτη-μέλη μπορούν να επαναπροωθήσουν έναν αιτούντα άσυλο, στη χώρα από την οποία εισήλθε αρχικά στο έδαφος της Ε.Ε και αυτή η χώρα είναι κυρίως η Ελλάδα και η Μάλτα. Το «Δουβλίνο II», εγκλωβίζει τους μετανάστες στην Ελλάδα αλλά και την Ελλάδα να ξαναδέχεται και με τις αργές γραφειοκρατικές διαδικασίες της να εξετάζει τη σκοπιμότητα χορήγησης ασύλου, σε ανθρώπους χωρίς παραστατικά στοιχεία.

η. Ορισμός μικρού ορίου μεταναστών ως ποσοστού του γηγενούς πληθυσμού που κρίνεται σκόπιμος για ανθρωπιστικούς και οικονομικούς λόγους υπό το πρίσμα του εθνικού συμφέροντος, κατόπιν ενδελεχούς μελέτης σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Συνοψίζοντας σχετικά με το μεταναστευτικό, η αποτελεσματική λύση, ξεκινά από το να υποχρεωθεί η Τουρκία να εφαρμόσει τη διεθνή συμφωνία που έχει υπογράψει με την Ευρωπαϊκή Ένωση για την επαναπροώθηση των μεταναστών, όπως επίσης και τη συμφωνία που έχει υπογράψει με την Ελλάδα από το 1999.

Δεν μπορεί να υπάρχει, υποψήφια για ένταξη στην ΕΕ, χώρα, η οποία άλλοτε επιλέγει και άλλοτε όχι να εφαρμόζει τις διεθνείς συμφωνίες που έχει υπογράψει, σύμφωνα με τα δικά της μέτρα.

Τέλος, επισημαίνεται ότι, αν η υφιστάμενη κατάσταση συνεχισθεί και προεκταθεί, όπως προσδιορίζουν τα στατιστικά στοιχεία, χωρίς την λήψη δραστικών μέτρων, προοιωνίζεται ένα μέλλον αρκετά ζοφερό, εάν όχι εφιαλτικό για τη χώρα μας πολύ ενωρίτερα από το 2040.

Απαιτείται η πληροφόρηση, η αλλαγή νοοτροπίας και λήψη δραστικών μέτρων. Ναι πρέπει να ληφθούν δραστικά μέτρα και μάλιστα αμέσως. Οι Ευρωπαϊκές χώρες έχουν ήδη εντοπίσει το πρόβλημα και σπεύδουν με μέτρα προς τη θεραπεία του.

Τα μέτρα που θα ληφθούν θα αποτελέσουν μία αποδοτική επένδυση για το μέλλον του Ελληνισμού. Πρέπει να είναι γενναία και να αποσκοπούν στην εξυπηρέτηση της Εθνικής Ασφάλειας.

Επιτακτικά απαιτείται η ενίσχυση της Ελληνικής οικογένειας με κάθε τρόπο, διότι μόνο αυτή μπορεί να δώσει το δυναμικό που χρειάζεται η πατρίδα μας για να αντιμετωπίσει την λαίλαπα που πλησιάζει με γρήγορους ρυθμούς.

Περιθώρια για περαιτέρω εφησυχασμούς ή για ρομαντικές θεωρίες περί πολυπολιτισμικού κράτους, δεν υπάρχουν. Το μείγμα δημογραφικού – μεταναστευτικού προβλήματος παραμένει εκκρηκτικό και απειλεί άμεσα τη χώρα. Ο Ελληνικός λαός θα επιζήσει μόνον εφόσον εγκαίρως αφυπνισθεί από το λήθαργο του υποφώσκοντα Εξισλαμισμού του, που προωθούν οι πιστωτές του.

Οι πολιτικές ηγεσίες απαιτείται να αχθούν στο ύψος των περιστάσεων, συνειδητοποιώντας ότι ο Ελληνικός λαός τις εκλέγει για να προασπίσουν αποκλειστικά τα συμφέροντα του έθνους (και όχι σε συμψηφισμό με τα συμφέροντα γειτόνων, συμμάχων, διεθνών κέντρων λήψεως αποφάσεων ή των αναξιοπαθούντων της ανθρωπότητας) και ότι αυτό αποτελεί τη μία και μοναδική αποστολή τους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

1. Η Γερμανική Νομοθεσία για την απόδοση ιθαγένειας

Η γερμανική νομοθεσία για την απόδοση της ιθαγένειας τροποποιήθηκε πρόσφατα με την εισαγωγή της Νομοθεσίας για την κρατική υπηκοότητα (Staatsangehörigkeitsgesetz). Στην Γερμανία πολίτης καθίσταται κάποιος εάν:

Έχει έναν γονέα Γερμανό πολίτη με τη γέννηση του (Abstammungsprinzip, κριτήριο προέλευσης. Πρόκειται για εφαρμογή της νομικής έννοιας του δικαίου του αίματος ήτοι της εθνοφυλετικής καταγωγής (jus sanguinis).

Όσον αφορά στη διαδικασία της πολιτογράφησης, της ένταξης, δηλαδή, αλλοδαπών στην γερμανική κοινωνία, η γερμανική νομοθεσία προβλέπει ότι ένας μετανάστης αποκτά το δικαίωμα πολιτογράφησης (Einbürgerung) εάν έχει γεννηθεί στην επικράτεια του γερμανικού κράτους (Geburtsortprinzip, κριτήριο τόπου γέννησης. Πρόκειται για εφαρμογή της νομικής έννοιας του δικαίου του εδάφους (jus soli). Η πολιτογράφηση πραγματοποιείται μόνον σε περίπτωση που ισχύουν όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Να είναι επί οκτώ (8) συνεχόμενα έτη μόνιμος και νόμιμος κάτοικος της Γερμανίας.

β. Να γνωρίζει την γερμανική γλώσσα σε ικανοποιητικό επίπεδο.

γ. Να έχει λευκό ποινικό μητρώο.

δ. Να αποδέχεται τις αρχές του γερμανικού Συντάγματος.

ε. Να έχει την δυνατότητα οικονομικής αυτοσυντήρησης.

στ. Να αποποιηθεί της προηγούμενης ιθαγένειάς του. Εξαιρούνται οι πολίτες κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι μπορούν να διατηρήσουν την ιθαγένεια της χώρας προέλευσής τους.

Τα τέκνα αλλοδαπών γονέων, τα οποία έχουν γεννηθεί στην Γερμανία, λαμβάνουν την γερμανική υπηκοότητα μόνον σε περίπτωση που έχουν γεννηθεί μετά την 1/1/2000 και ο ένας εκ των δύο γονέων τους διέθετε άδεια αορίστου χρόνου διάρκειας τριών (3) ετών προτού το τέκνο γεννηθεί και συνολικά οκτώ (8) έτη νόμιμης κατοικίας στην Γερμανία. Και πάλι η γερμανική ιθαγένεια δεν απονέμεται κατά τρόπο αυτόματο, αλλά κατόπιν σχετικής υποβολής αίτησης κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί ανάμεσα στη συμπλήρωση των δεκαοκτώ έως και τα είκοσι τρία έτη.

2. Η Ελβετική νομοθεσία για την απόδοση ιθαγένειας

Η ελβετική νομοθεσία για την απόδοση της ιθαγένειας είναι από τις πλέον συντεταγμένες και προσεγγμένες σε ευρωπαϊκό επίπεδο, χαρακτηρίζεται δε από σαφές αυστηρό και οριοθετημένο νομικό πλαίσιο, διαφυλάσσοντας την ευημερία

και τον τρόπο ζωής του ελβετικού κράτους. Η Ελβετία ως κράτος διαθέτει ομοσπονδιακό πολιτειακό σύστημα και η απόδοση της ιδιότητας του Ελβετού πολίτη αφορά σε επίπεδο συγκεκριμένης κοινότητας και καντονιού.

Σε ομοσπονδιακό επίπεδο πολίτης καθίσταται κάποιος Ελβετός εάν ισχύουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Έχει έναν γονέα Ελβετό πολίτη με τη γέννηση του (Πρόκειται για εφαρμογή της νομικής έννοιας του δικαίου του αίματος ήτοι της εθνοφυλετικής καταγωγής (*jus sanguinis*)).

β. Εάν έχει υιοθετηθεί έως την ηλικία των 18 ετών, έως ότου ενηλικιωθεί δηλαδή, από Ελβετό πολίτη.

Η απόδοση της ελβετικής ιθαγένειας δεν συμβαίνει επ' ουδενί κατά τρόπο αυτόματο, ήτοι απλώς με την γέννηση κάποιου εντός του ελβετικού κράτους.

Όσον αφορά στη διαδικασία της πολιτογράφησης, της ένταξης, δηλαδή, αλλοδαπών στην ελβετική κοινωνία, η ελβετική νομοθεσία προβλέπει ότι σε ομοσπονδιακό επίπεδο ένας μετανάστης αποκτά το δικαίωμα πολιτογράφησης (*Einbürgerung*), σε περίπτωση που ισχύουν όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις. Ο ενδιαφερόμενος να πολιτογραφηθεί αλλοδαπός θα πρέπει:

α. Να είναι επί δώδεκα (12) συνεχόμενα έτη μόνιμος και νόμιμος κάτοικος της Ελβετίας.

β. Να έχει αφομοιωθεί από πολιτιστικής άποψης, ήτοι θα πρέπει να γνωρίζει τα ελβετικά έθιμα και τις ελβετικές πολιτιστικές παραδόσεις.

γ. Να τηρεί το νομοθετικό πλαίσιο του ελβετικού κράτους. Να μην έχει καταδικαστεί σε κάποιο είδος φυλάκισης και να μην εκκρεμούν κατηγορίες εναντίον του.

δ. Να μη θέτει σε κίνδυνο την εσωτερική ή εξωτερική ασφάλεια του ελβετικού κράτους. Η διάταξη αυτή αφορά κυρίως στους μουσουλμάνους μετανάστες ισλαμιστικών πεποιθήσεων.

Σε περίπτωση απορριπτικής απόφασης επί αίτησης πολιτογράφησης, δεν υφίσταται δικαίωμα άσκησης έφεσης κατά της ως ανωτέρω απορριπτικής απόφασης.

Οι ανωτέρω (α-δ) προϋποθέσεις ισχύουν για την κατ' αρχήν αποδοχή της αίτησης πολιτογράφησης του αλλοδαπού σε ομοσπονδιακό επίπεδο. Κατόπιν ο ενδιαφερόμενος αλλοδαπός λαμβάνει την άδεια να αιτηθεί πολιτογράφησης στο επίπεδο του καντονιού και της κοινότητας. Τα επιμέρους καντόνια του ελβετικού κράτους διαθέτουν ιδιαίτερη νομοθεσία για την διαδικασία πολιτογράφησης. Οι προϋποθέσεις ποικίλουν και το χρονικό διάστημα μόνιμης και νόμιμης διαβίωσης σε κάποιο καντόνι ποικίλλει από τα δύο (2) έως και τα δώδεκα (12) έτη. Το αυτό ισχύει και για τις κοινότητες του ελβετικού κράτους.

3. Η Δανική νομοθεσία για την απόδοση ιθαγένειας

Η δανική νομοθεσία για την απόδοση της ιθαγένειας. Η δανική νομοθεσία είναι ιδιαίτερα προσεγμένη και θα ήταν δυνατόν να χρησιμεύσει ως πρότυπο για αντίστοιχες μεταρρυθμίσεις στην ισχύουσα ελληνική νομοθεσία. Στη Δανία πολίτης καθίσταται κάποιος εάν:

α. Έχει έναν γονέα Δανό πολίτη με τη γέννηση του (Πρόκειται για εφαρμογή της νομικής έννοιας του δικαίου του αίματος ήτοι της εθνοφυλετικής καταγωγής (jus sanguinis).

β. Εάν έχει υιοθετηθεί έως την ηλικία των 12 ετών από Δανό πολίτη.

γ. Εάν η μητέρα του παντρευτεί Δανό πολίτη πριν ο ίδιος γίνει 18 ετών.

δ. Με δήλωση για τους πολίτες των σκανδιναβικών χωρών (Φινλανδία, Ισλανδία, Νορβηγία, Σουηδία). Πρόκειται ουσιαστικά για μια απλοποιημένη διαδικασία πολιτογράφησης υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Ενδιαφέρον είναι ότι το σημείο αυτό, όπως και το (α) εισάγουν όρους εθνοφυλετικής καταγωγής και πολιτισμικής συνάφειας στην απόδοση ιθαγένειας.

ε. Με πολιτογράφηση.

Στην περίπτωση της πολιτογράφησης, ο ενδιαφερόμενος μετανάστης οφείλει να προχωρήσει σε μία σειρά ενεργειών. Αυτές είναι οι κατωτέρω:

α. Ένα είδος επίσημης δήλωσης πίστης στη Δανία.

β. Πρέπει να αναφέρει όλες τις παραβάσεις που έχει κάνει ή για τις οποίες έχει κατηγορηθεί, ακόμα και για κάτι τόσο ασήμαντο όσο ένα πρόστιμο για υπερβολική ταχύτητα. Αν αργότερα διαπιστωθεί ότι ο μετανάστης είχε αποκρύψει κάποιο στοιχείο, είναι εφικτή η ανάκληση της απόδοσης ιθαγένειας.

γ. Να αποποιηθεί την προηγούμενη ιθαγένειά του.

δ. Να είναι επί εννέα (9) συνεχόμενα έτη μόνιμος και νόμιμος κάτοικος της Δανίας.

ε. Να μην έχει καταδικαστεί σε κάποιο είδος φυλάκισης και να μην εκκρεμούν κατηγορίες εναντίον του. Για κάποια δε αδικήματα προστίθεται χρόνος τον οποίο πρέπει να περιμένει κάποιος για να μπορέσει να πολιτογραφηθεί.

στ. Να μη χρωστά στο κράτος.

ζ. Να συντηρεί τον εαυτό του, να μην έχει δεχτεί κανενός είδους κρατικής κοινωνικής βοήθειας ή επιδόματος για χρονικό διάστημα, το οποίο θα καλύπτει τα τεσσεράμισι (4,5) τουλάχιστον από τα τελευταία πέντε (5) έτη.

η. Γνώση της δανέζικης γλώσσας είτε με ειδικό τεστ είτε έχοντας περάσει τις εξετάσεις μετά την τρίτη τάξη του Γυμνασίου.

θ. Να περάσει από τεστ πολίτη που εξετάζει τις γνώσεις του για τη κοινωνία, κουλτούρα και ιστορία της Δανίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

- Αγγελόπουλος, Χ. (2007). «Μετανάστευση και Εθνική Ασφάλεια» Μεταναστευτικό - Εθνική Άμυνα (12-14 Φεβρουαρίου). Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΕΛΕΣΜΕ http://www.elesme.gr/elesmegr/periodika/t39/t39_08.htm, την 1/3/2012
- Ηλιοπούλος Η. (2012). Εθνική Ασφάλεια, Εθνοπολιτική Αναδιάταξη και Μαζική Μετανάστευση /Λαθρομετανάστευση. Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΣΕΘΑ http://172.27.44.20/moodle/file.php/40/E1-237_iliopoulos.doc, την 1/3/2012.
- Κολοβός, Γ. (Μάρτιος 2008). [Οι οικονομικές συνέπειες της μετανάστευσης προς την Ελλάδα](#). Περιοδικό Ρεσάλτο, τ. 26, σ. 44-46. Ανάσυρση από τον ιστότοπο: <http://www.e-grammes.gr/article.php?id=3148SafariHTML\Shell\Open\Command>
- Κολοβός, Γ. (2008). [Το τέλος μίας ουτοπίας: η κατάρρευση των πολυπολιτισμικών κοινωνιών στην Δυτική Ευρώπη](#). Αθήνα: Εκδόσεις Πελασγός.
- Κολοβός, Γ. (29/3/2009). «Ο μύθος της οικονομικώς επωφελούς μετανάστευσης κατεδαφίζεται». Ελληνική Ηλεκτρονική εφημερίδα: «Ελληνικές Γραμμές»
- Λαμπαδίτη Μ. (30/3/2010). «Το χάος του Ασφαλιστικού βουλιάζει με τους μετανάστες!». Ανάσυρση από τον ιστότοπο: Ελληνική Ηλεκτρονική Ασφαλιστική Ενημέρωση: Insurance Daily. <http://www.insurancedaily.gr/blog/?m=201003>
- Μαρτζούκος, Β. (15/9/2011). «Δημογραφικό και μετανάστευση: το εκρηκτικό μείγμα που απειλεί το μέλλον της Ευρώπης και την επιβίωση της Ελλάδος». (Αντιναύαρχος ε.α. Π.Ν.). Ανάσυρση από τον ιστότοπο της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.: <http://www.elesme.gr/elesmegr/APOPSEISMELWN.htm> την 1/3/2012
- Σπυρόπουλος, Ρ. (31/03/2011). «Οι (νόμιμοι) μετανάστες ωφελούν το ασφαλιστικό». Αθηναϊκός τύπος: Εφημερίδα «Η Αυγή» (σ. 6). Ανάσυρση από τον ιστότοπο: <http://www.avgi.gr/ArticleActions/show.action?articleID=608181>
- Υπογεννητικότητα Αίτια - Συνέπειες – Προτάσεις. (17/3/2011). Ανάσυρση από τον ιστότοπο: http://sygxrano-karditsa.blogspot.com/2011/03/blog-post_17.html

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

- Borjas, J. G. (1999). [Heaven's Door: Immigration policy and the American economy](#). Princeton, New Jersey: Princeton University Press (pp. 126).
- House of Lords Select Committee on Economic Affairs, 1st Report of Session (2007-08). [The Economic Impact of Immigration, Volume I: Report](#). 1 April 2008. London: The Stationery Office.
- Montag, (19/2/2007). «Εθνικό πρόβλημα η υπογεννητικότητα στην Ελλάδα». Στο blog: Η ορθόδοξη Οικογένεια. Ανάσυρση από τον ιστότοπο: http://orthodoxi-oikogeneia.blogspot.com/2007/02/blog-post_19.html, την 15/4/2012
- Rubenstein, S. Ed. (2008). [The Fiscal Impact of Immigration: an analysis of the costs to 15 Federal Departments and Agencies](#). USA: Petoskey. The Social Contract Press.